

Anexa H

Memoriul de prezentare conform Ordin MMP nr. 19/2010.

Titlul proiect:

“REABILITAREA AMENAJARII DE IRIGATII VIISOARA” – JUDETUL TELEORMAN (SPA Garla Iancului , SRP 2 Zimnicea, Canalul de distributie CD1, Canalul de distributie CD2, Canalul de distributie CD2-1)

CUPRINS:

Denumire proiect:	Eroare! Marcaj în document nedefinit.
Beneficiar:.....	Eroare! Marcaj în document nedefinit.
Amplasament:	Eroare! Marcaj în document nedefinit.
Descriere generală	5
Descrierea instalației și fluxurilor tehnologice existente pe amplasament	6
(a) Descrierea succintă a PP și amplasarea acestuia în raport cu aria naturală protejată de interes comunitar, cu precizarea coordonatelor geografice (STEREO 70) ale amplasamentului PP. Aceste coordonate vor fi prezentate sub formă de vector în format digital cu referință geografică, în sistem de proiecție națională Stereo 1970, sau ca un tabel în format electronic conținând coordonatele conturului (X, Y) în sistem de proiecție națională Stereo 1970;	11
(b) Prezența și efectivele/suprafețele acoperite de specii și habitate de interes comunitar în zona PP;	20
(b).I. Specii de pasari enumerate in anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC	21
(b).II. Alte pasari migratoare nementionate in anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC	89
(c) Justificarea dacă PP propus nu are legătură directă cu sau nu este necesar pentru managementul conservării ariei naturale protejate de interes comunitar;....	120
(d) Estimarea impactului potențial al proiectului asupra speciilor și habitatelor din aria naturală protejată de interes comunitar	122

Memoriul de prezentare conform Ordin MMP nr. 19/2010.

Date de identificare Proiect/ Plan(PP)

Denumire proiect:

**“REABILITAREA AMENAJARII DE IRIGATII VIIȘOARA” – JUDETUL TELEORMAN
(SPA Garla Iancului , SRP 2 Zimnicea, Canalul de distributie CD1, Canalul de
distributie CD2, Canalul de distributie CD2-1)**

Beneficiar : Agenția Națională de Îmbunătățiri Funciare, Filiala Teritorială Teleorman-
Neajlov

Adresa beneficiarului: comuna Piatra, jud. Teleorman, cod poștal: 147245,
e-mail: teleorman@anif.ro, telefon: 0247 361 080, fax: 0247 361 092

Date de contact

Reprezentant legal beneficiar: Director ing. Ionel Dașa – 0247 361 080

Persoană de contact din partea beneficiarului: ing. Chirita Alexandra –Compartiment Avizari
si ing. Dorobat Radu – Tel.: 0766354413.

Date de identificare din partea proiectantului:

INSTITUTUL DE STUDII ȘI PROIECTĂRI ENERGETICE, S.C. ISPE SA.București - Secția
Sisteme Termomecanice.

*Adresa:*B-dul Lacul Tei nr. 1-3, C.P. 30-33, București 020371.

Telefon: 021 206 1328, *Fax:* 021 210 18 85.

Numele persoanei de contact: dr. ing. Claudia Tomescu - șef secție.

S.C. ISPE SA. este înscrisă în Registrul Național al elaboratorilor de studii pentru protecția
mediului, la poziția nr.38. **Anexa B.**

Amplasament : extravilanul comunelor Suhaia, Seaca, Lisa, Fântânele si extravilanul
orasului Zimnicea, Judetul Teleorman;

Amenajarea hidroameliorativă complexă Viișoara are o suprafață amenajată pentru irigații
de 96.481 ha și este amplasată în partea de sud a județului Teleorman, fiind delimitată de:

- la nord, calea ferată Roșiorii de Vede - Turnu Măgurele (între Roșiorii de Vede și
Salcia)
- la sud, digul longitudinal de la Dunăre (Seaca - Bujoru);
- la est, Vedea (limita câmpului înalt)
- la vest - râul Călmățui, până la vărsarea în lacul Suhaia), șoseaua Zimnicea – Turnu
Măgurele între localitățile Viișoara și Sălcia și digul de compartimentare Seaca -
Zimnicea.

În conformitate cu *HG nr. 1223/2011 pentru aprobarea Regulamentului de organizare și
funcționare a Agenției Naționale de Îmbunătățiri Funciare*, terenul pe care vor fi realizate
lucrările este amenajare de irigații declarată utilitate publică.

Terenul se află în administrarea Agenției Naționale de Îmbunătățiri Funciare, cod
amenajare 341-2 (conform HG 1223/2011 - Anexa 1 - Lista amenajărilor de îmbunătățiri
funciare ce se administrează de Agenția Națională de Îmbunătățiri Funciare - cap. 1.
Amenajări complexe de irigații, desecare, combatere a eroziunii solului, poz.43 și 44):

Tabel nr. 1 Lista amenajărilor de îmbunătățiri funciare ce se administrează de Agenția Națională de Îmbunătățiri Funciare

Nr. crt.	Cod amenajare	Denumire amenajare	Județul	Capacități				
				Irigații [ha]	Desecare, din care:			CES [ha]
					Total [ha]	Gravitațională [ha]	Prin pompare [ha]	
43	341-1	VIIȘOAR A	TR	0	49.052	30.805	18.247	4.312
44	341-2	VIIȘOAR A	TR	53.399	0	0	0	0

Din totalul suprafeței amenajării de irigații Viișoara cod 341-2 de 53.399 ha, suprafața afectată de lucrări este de 784.620,00 m², alcătuită din:

Tabel nr. 2 Suprafețe afectate de lucrări

Nr.	Locație	Suprafață afectată de lucrări de construcții (m ²)	Observații
1	Stația de pompare SPA Gârla lincului	14.100	include suprafețele ocupate de conducte aspirație și refulare
2	Stația de repompare SRP 2 Zimnicea	2.950	include suprafețele ocupate de conducte de aspirație și refulare
4	Canal de aducțiune CD-1, L = 7.950m	203.854	lucrări de defrișare a vegetației pentru refacerea secțiunii de curgere
5	Canal de aducțiune CD-2, L = 14.300m	454.151	lucrări de defrișare a vegetației pentru refacerea secțiunii de curgere
6	Canal de distribuție CD2-1, L = 4.735m	109.565	lucrări de defrișare a vegetației pentru refacerea secțiunii de curgere și refacere taluzuri
TOTAL		784.620	

*) Notă: suprafața totală afectată de lucrări include și suprafața aferentă refacerii timpanelor din beton, înlocuirii vanelor plane, a stăvilarelor și a conductei DN 1200 m pe lungimea de 28m.

Descriere generala.

Amplasarea obiectivului de investiție este prezentată în următoarele planse:

1. Planul de încadrare în zonă (**Anexa D**).
2. Planuri de situație (**Anexa E**)
  - E1 Plan de situație SPA 1 Gârla Iancului,
  - E2 Plan de situație SRP 2 Zimnicea.

Amenajarea hidroameliorativă complexă Viișoara cuprinde:

- **SPA Gârla Iancului ($Q_p = 69,52 \text{ m}^3/\text{s}$)** cuprinde clădirea stației de pompare cu regim de înălțime P, cu dimensiunile în plan 48,3 x 3,9 m și o suprafață construită de 190 m² și clădirea stației electrice cu regim de înălțime P+1, cu dimensiunile în plan 27,2 x 5 m și o suprafață construită de 135,5 m². Pe zona de parter a clădirii stației electrice sunt prevăzute instalațiile cu rol de alimentare a stației de pompare, iar etajul este destinat zonei sociale și de comandă. Accesul la etaj se face independent din exterior prin intermediul unei scări metalice.

Elementele cu care este echipată SPA Gârla Iancului sunt prezentate în Memoriu de prezentare – Anexa 5 la *capitolul III.1.1. Situația existentă*.

- **SRP 2 Zimnicea ($Q_p = 1,10 \text{ m}^3/\text{s}$ și $H_p = 54 \text{ mCA}$)** cuprinde clădirea stației electrice cu regim de înălțime P+1, cu dimensiunile în plan 7 x 5 m și o suprafață construită de 35 m². Pe zona de parter a clădirii stației electrice sunt prevăzute instalațiile cu rol de alimentare a stației de pompare, iar etajul este destinat celulei de 20 kV. Accesul la etaj se face independent din exterior prin intermediul unei scări metalice.

Elementele cu care este echipată SRP 2 Zimnicea sunt prezentate în Memoriul de prezentare – Anexa 5 la *capitolul III.1.1. Situația existentă*.

- **Canalele de distribuție** CD-1, CD-2 și CD2-1 care asigură apa către OUAI-urile din zonă (OUAI INTERAGRO NR. 8 VIISOARA, OUAI INTERAGRO NR.4 VIISOARA, OUAI NR.5 VIISOARA, OUAI INTERAGRO NR.1 TERASA ZIMNICEA, OUAI INTERAGRO NR.2 TERASA ZIMNICEA, ODD INTERAGRO NR.6 VIISOARA)

Lucrările de reabilitare a stațiilor de pompe constau în înlocuiri de echipamente hidromecanice (agregate de pompare, robineți, obturatoare, conducte, ghidaje, grătare, instalații de ungere, etc.), înlocuiri ale tâmplăriei existente, refaceri ale tencuielilor interioare și exterioare, refaceri ale pardoselilor, înlocuiri ale instalațiilor electrice de iluminat și prize aferente construcțiilor. Toate aceste lucrări sunt prezentate pe larg în Memoriul de prezentare – Anexa 5 – *capitolul III.1.2. Propunerile proiectului*.

Lucrările de reabilitare a canalelor de irigații și a construcțiilor hidrotehnice aferente acestora constau, în general, în refaceri ale secțiunii de scurgere și stabilizarea taluzurilor (detalii în Memoriul de prezentare Anexa 5 la *capitolul III.1.2. Propunerile proiectului*).

Materialele de construcție utilizate sunt cele folosite în mod curent pe șantierele de construcții pentru aceste tipuri de lucrări.

Descrierea instalației și fluxurilor tehnologice existente pe amplasament

Sursa de apă pentru amenajarea hidroameliorativă complexă Viișoara o constituie fluviul Dunărea, din care apa se preia prin intermediul a două stații de pompare: SPA Gârla Iancului (92.923 ha) și Stația de pompare plutitoare SPA Ruptoarele (3.558 ha).

Stația de pompare SPA Gârla Iancului, amplasată pe malul stâng al Dunării la km fluvial 569 + 650, asigură pomparea apei în lacul Suhaia, prin intermediul CML (canalul magistral luncă).

Din lacul Suhaia, apa este preluată în sistemul de irigații prin intermediul stației de repompare SRP Viișoara, care refulează apoi apa prin conducte metalice într-un bazin de refulare din beton din care o preia canalul magistral de terasă (CMT).

În lunca Dunării din zona Suhaia, distribuția apei se asigură gravitațional din CML, prin două canale de distribuție CD-1 și CD-2 cu secțiuni trapezoidală din pământ.

Distribuția pe canalul CD-1 se face prin intermediul unui stăvilă cu stavilă plană. Pe canalul de distribuție CD-1 există trei stații de irigații SPP 1', SPP 2' și SPP 3'.

Accesul apei din canalul CML în canalul CD-2 se face prin intermediul a două vane plate. Pe canalul de distribuție CD-2 este prevăzută o stație de punere sub presiune SPP 2 și 16 stații de pompare monofilare SAM.

Stația de repompare SRP2 Zimnicea repompează apa din canalul CD 2 în canalul CD 2-1.

III.1.1. Situația existentă

Amenajarea hidroameliorativă complexă Viișoara are o suprafață amenajată pentru irigat de 96.481 ha.

Sursa de apă o constituie fluviul Dunărea, din care apa se preia prin intermediul a două stații de pompare (SPA), astfel SPA Gârla Iancului (92.923 ha) și Stația de pompare plutitoare SPA Ruptoarele (3.558 ha).

Stația de pompare SPA Gârla Iancului asigură pomparea apei în lacul Suhaia, prin intermediul canalului magistral luncă (CML). Din canalul CML apa ajunge gravitațional în canalul CD1 și CD 2. Din lacul Suhaia, apa este preluată în sistemul de irigații prin intermediul stației de repompare SRP Viișoara, care refulează apoi apa prin conducte metalice într-un bazin de refulare din beton din care o preia canalul magistral de terasă (CMT).

Stația de repompare SRP2 Zimnicea repompează apa din canalul CD 2 în canalul CD 2-1.

Canalele de distribuție (CD1, CD 2 și CD 2-1) asigură apa către Organizațiile Utilizatorilor de Apă pentru Irigații (OUAI), care sunt în număr de 9 unități. Din acestea, un număr de 4 OUAI (OUAI Interagro nr.4, OUAI Interagro nr. 5, ODD Interagro nr. 6, OUAI Interagro nr.8)

au reabilitat infrastructura aferentă amenajării interioare în urma accesării de fonduri europene prin Măsura 125a.

Caracteristicile constructiv-funcționale ale stațiilor de pompare se prezintă în tabelul de mai jos:

Tabel nr. 3 Caracteristicile constructiv-funcționale ale stațiilor de pompare

Nr. crt.	Denumirea stației de pompare	Numar de agregate	Tip agregate	Debit pompă m ³ /s	Debitul stației, m ³ /s	Înălțimea de pompare, m	Puterea instalată, KW	Consum energie, Kw.h /1000m ³
1	SPA Gârla Iancului	12	DV 5-110	5,33	69,52	4,5	4800	21
2	SRP 2 Zimnicea	3	MV 603x2	1,1	3,3	54	2400	201.3

SPA Gârla Iancului ($Q_p = 69,52 \text{ m}^3/\text{s}$)

Stația este echipată cu:

- *agregate de pompare*: 12 agregate de pompare antrenate de electromotoare, cu puterea de 400 kW. Pompele sunt de tip elicoidal, vertical și sunt montate două câte două în șase cuve de aspirație subterane, care constituie infrastructura stației.
- *instalație hidromecanică*: Apa este captată dintr-un canal gravitațional de priză prin intermediul a 12 sifoane de aspirație metalice, independente, prevăzute cu închidere dublă, obturatoare în amonte de dig și robinete cu sertar până în aval de dig. Aspiratoarele sifoanelor sunt montate într-un bazin amenajat la capătul canalului gravitațional.
- *instalații auxiliare*:
  - ✓ Instalație de amorsare centrală compusă din două pompe MIL care aspiră apa dintr-un colector central. Racordurile individuale ale colectorului s-au făcut la capacele gurilor de vizitare ale sifoanelor de aspirație.
  - ✓ Instalație de ungere/ răcire a lagărelor pompelor. Apa necesară este asigurată din trei puțuri forate, echipate cu pompe HEBE. Pompele rufuleaza pe un distribuitor comun la care sunt racordate lagarele pompelor.
  - ✓ Instalație de ridicat și transportat: este prevăzută o macara capră exterioară, peste suprastructura motoarelor. Pentru facilitarea montajului, s-au prevăzut în plus două palane în zona tronsoanelor de ieșire ale sifoanelor și în zona compensatorului de montaj.
  - ✓ Instalație de epuisment Pentru golirea apei din cuvele pompelor este prevăzută o pompă submersibilă EPET.

- *echipamente electrice*: Alimentarea stației se realizează pe 2 linii de 6 kV și o conexiune de 0,4 kV pentru serviciile interne. Punctele de transformare de 20/6 kV și transformatoarele 20/0,4 kV sunt în gestiunea furnizorului de energie CEZ DISTRIBUȚIE SA. Celulele de 20 kV sunt poziționate în clădirea stației la nivelul 1 în partea nordică, iar cele 2 transformatoare de 20/6 kV 4000 kVA sunt poziționate în spatele clădirii (de la clădire către est).
Camera electrică a celulelor de 6 kV este situată în clădirea stației la parter în partea nordică, sub camera electrică a celulelor de 20 kV.
- *construcții*: sunt prevăzute următoarele clădiri:
  - ✓ Clădire instalație electrică cu regim de înălțime P+1;
  - ✓ Clădirea stației de pompare cu regim de înălțime P.

SRP 2 Zimnicea ($Q_p = 1,10 \text{ m}^3/\text{s}$ și $H_p = 54 \text{ mCA}$)

Stația este o construcție de tip cuvă umedă fără suprastructură fiind echipată cu:

- *agregate de pompare*: 3 agregate de pompare antrenate de electromotoare, cu puterea de 800 kW. Pompele sunt de tip elicoidal, vertical și sunt montate în trei cuve de aspirație subterane, care constituie infrastructura stației.
- *instalație hidromecanică*: Accesul apei în stație se face printr-o avancamă cu trei compartimente, echipate cu grătare metalice și ghidaje pentru batardou. Cele trei pompe refulează prin conducte metalice individuale spre căminul de vane unde sunt prevăzuți robineti de reținere și robineti de izolare și apoi prin două conducte metalice de transport până la bazinul de refulare. Pe sifoanele de refulare, la partea superioară, sunt prevăzute supape de aerisire-dezaerisire, pentru ruperea coloanei la curgerea inversă.
- *Instalații auxiliare*:
  - ✓ Instalație de ungere/ răcire a lagărelor pompelor compusă dintr-o electropompă HEBE montată în cuva stației, un hidrofor cu compresor pentru refacerea pernei de aer și un distribuitor cu racorduri la lagărele fiecărei pompe.
  - ✓ Instalație de ridicat și transportat: pentru întreținerea agregatelor de pompare și a instalației hidromecanice aferente în dotarea beneficiarului există automacara.
  - ✓ Instalație de golire Pentru golirea apei din cuvele stației s-a prevăzut batardou de izolare și o pompă submersibilă tip EPEG.
  - ✓ Instalația pentru protecție la lovitură de berbec: compusă dintr-un hidrofor și un castel de echilibru pentru fiecare din cele două conducte de transport, cu racordurile aferente și un compresor pentru refacerea pernei de aer a hidrofoarelor.
- *echipamente electrice*: Alimentarea stației se realizează pe 2 linii de 6 kV și o conexiune de 0,4 kV pentru serviciile interne. Punctele de transformare de 20/6 kV și transformatoarele 20/0,4 kV sunt în gestiunea furnizorului de energie CEZ DISTRIBUȚIE SA. Celulele de 20 kV sunt poziționate în clădirea stației la nivelul 1,

iar cele 2 transformatoare de 20/6 kV 4000 kVA sunt poziționate pe partea sudică, în spatele clădirii.

Camera electrică a celulelor de 6 kV este situată în clădirea stației la parter, sub camera electrică a celulelor de 20 kV.

- *construcții*: este prevăzută clădirea stației electrice cu regim de înălțime P+1;

Canalul de distribuție CD-1

CD-1, executat în anul 1980, este realizat din pământ, neimpermeabilizat și are secțiune trapezoidală din pământ. Canalul alimentează cu apă de irigație stațiile de pompare pentru punere sub presiune SPP1', SPP2', SPP3'. Distribuția pe canalul CD-1 se face prin intermediul unui stăvilar cu stavilă plană care nu mai etanșează. Din cauza depunerilor în timp, secțiunea canalului a fost micșorată și nu mai poate transporta debitul necesar celor 3 stații amplasate pe acesta.

Caracteristicile constructiv-funcționale se prezintă în tabelul următor:

Tabel nr. 4 Caracteristicile constructiv-funcționale ale canalului de distribuție CD-1

Nr. crt.	Den. canal	Tronson nr.	Lungime	Panta,	b	B	1/m	H constr. canal	Debitul,
			m	‰					
1	CD-1	I	138	0,034	2,0	11,38	1/3,5	2,09	1,75
2		II	1766	0,102	2,0	9,35	1/3,5	3,85	1,75
3		III-1	2187	0,073	1,0	8,35	1/3,5	3,0	1,15
4		III-2	1014	0,02	1,0	8,35	1/3,5	2,20	1,15
5		IV	2782	0,02	1,0	7,51	1	-	0,60
Total		-	7887	-	-	-	-	-	-

După 4 ani de funcționare în condiții de neimpermeabilizare, s-au impus și prevăzut lucrări de consolidare în zonele unde s-au produs degradări ale taluzelor.

Consolidarea taluzelor canalului (circa 1.400 m) s-a executat cu arcade din piatra spartă cu lățimea de 50 cm, grosimea stratului fiind de 20 cm, dispuse pe taluz la distanța de 4 m. Taluzul a fost îmbrăcat între arcade folosind un strat vegetal de 10 cm grosime compactat și însămânțat. Pe fundul canalului s-a pozat un strat de tesatură tip drenatex lestat cu piatră spartă.

Înălțimea luciului apei în canal este influențată de variația nivelului apei freatice din zonă. Întrucât canalul are și rol de desecare a terenurilor agricole, înălțimea minimă a apei în canal fiind de 0,5-0,6 m, nu va putea fi adoptată soluția de impermeabilizare a canalului.

Canalul de distribuție CD-2

Accesul apei din canalul CML în canalul CD-2 se face prin intermediul a două vane plate. Cele 2 vane din capătul amonte care reglează accesul apei în canal din canalul CML sunt deteriorate și se impune înlocuirea acestora cu vane cu acționare electrică. Cele 5 podețe amplasate de-a lungul canalului nu au timpâne și din acest motiv capetele acestora sunt deteriorate. De asemenea, pe tronsonul cuprins între profilele transversale 18 și 19 pe ambele taluze, pe lungimea de 160 m, taluzul este deteriorat.

Canalul de distribuție CD-2 a fost construit pe un fir de vale și inițial avea rol de emisar. CD-2 este realizat din pământ și are dublu rol, *de alimentare* pentru stațiile de pompare și agregatele semistaționare monofilare SAM și *de emisar* pentru amenajările de desecare și drenaj din incintă prin intermediul stațiilor SPEd1, SPEd2, SPEd3, SPEd4 și SPEd5. Înălțimea apei în canal este influențată de variația nivelului apei freatice din zonă.

Pe CD-2 sunt prevăzute o stație de punere sub presiune SPP 2 (preluată de OUI) și 16 stații de pompare monofilare SAM (din care 15 au fost preluate de OUI). Pe toată lungimea canalului, în special în zonele de capăt, secțiunea de curgere este invadată de vegetație de baltă și depuneri, fapt ce micșorează foarte mult secțiunea activă, necesitând refacerea secțiunii de curgere. Pe anumite porțiuni, în special pe coronament mal drept s-au constatat tasări.

Caracteristicile constructiv-funcționale ale canalului CD2 se prezintă în tabelul următor:

Tabel nr. 5 Caracteristicile constructiv-funcționale ale canalului de distribuție CD-2

Nr. crt.	Den. canal	Tronson nr.	Lungime	Panta	b	B	1/m	H constr. canal	Debitul
			m	‰	m	m	-	m	mc/s
1	CD-2	I	1500	0,16	5,5	14,60	1/3,5	4,40	6,03
2		II	2322	0,16	6,0	13,80	1/3,0	3,80	6,03
3		III	5491	0,08	8,5	15,00	1/2,5	2,65	5,96
4		IV	3177	0,05	6,0	12,5-14,6	1/2,5	3,40	4,68
5		V	1883	0,1	5,0	10,5	1/2,5	3,45	3,05
Total		-	14373	-	-	-		-	

Canalul dalat de irigații CD2-1

Canalul, situat pe terasa a IV-a a Dunării, este executat din pământ, căptușit cu dale din beton armat. CD2-1 este alimentat din canalul CD-2 prin repompare, stația de repompare fiind SRP2 Zimnicea.

Canalul CD2-1 nu a fost impermeabilizat. La capatul aval al canalului se află stația de punere sub presiune, SPP4, fiind în prezent în administrarea OUA Interagro 4. În imediata vecinătate a stației SPP4 pe coronamentul stâng se află un devorsor cu rol de a debușa într-un canal de evacuare surplusul de apă rezultat în exploatare în condițiile depășirii unui nivel maxim de exploatare la stația SPP4.

Caracteristicile constructiv- funcționale ale canalului CD 2-1 se prezintă în tabelul următor:

Tabel nr. 6 Caracteristicile constructiv-funcționale ale canalului de distribuție CD2-1

Nr. crt.	Den. canal	Tronso n nr.	Lungim e	Panta,	b	B	1/m	H constr. canal	Debitul,
			m	‰	m	m	-	m	mc/s
1	CD 2-1	I	1443	0,265	2,0	6,0	1/2	1,89	3,32
2		II	1802	0,16	1,0	5,0	1/2	2,20	1,81
3		III	1519	0,25	1,0	4,6	1/2	1,95	1,81
Total		-	4764	-	-	-	-	-	-

Canalul este format din 3 tronsoane. Pereul este deteriorat pe toate cele trei tronsoane. Cel mai deteriorat este tronsonul al treilea, unde fundul s-a prăbușit pe adâncimi de până la 1,7 m. Pe anumite porțiuni și coronamentele s-au prăbușit odată cu fundul canalului.

Descrierea proceselor de producție ale proiectului propus

Amenajarea hidroameliorativă complexă Viișoara, nu reprezintă o instalație de producție, ea asigurând apa pentru irigații consumatorilor arondați prin preluarea prin pompă a acesteia din fluviul Dunărea și distribuirea prin canalele de distribuție prezentate anterior.

a) descrierea succintă a PP și amplasarea acestuia în raport cu aria naturală protejată de interes comunitar, cu precizarea coordonatelor geografice (STEREO 70) ale amplasamentului PP. Aceste coordonate vor fi prezentate sub formă de vector în format digital cu referință geografică, în sistem de proiecție națională Stereo 1970, sau ca un tabel în format electronic conținând coordonatele conturului (X, Y) în sistem de proiecție națională Stereo 1970;

Coordonatele incintei pe care se solicita realizarea proiectului sunt:

Vezi anexa F (din Memoriu de prezentare conform Anexa nr.5 Ordin 135/2010)

Amplasarea PP fata de aria naturală protejată de interes comunitar conform coordonatelor STEREO 70 prezentate mai sus este la limita de sud a sitului, in vecinatatea fluviului Dunarea.

Lucrarile propuse prin proiectul "REABILITAREA AMENAJARII DE IRIGATII VIISOARA " sunt:

A.Reabilitarea *Stației de pompare SPA GÂRLA IANCULUI* prin:

- *lucrări de construcții* ce constau în amenajarea gardului și a porții de acces Lxl=4x2 m pe o lungime de 600m și reabilitarea construcției stației de pompare, a anexei inclusiv reabilitarea grupului social pentru electromecanici (electric, sanitar etc.)
- *lucrări de arhitectură* care cuprind:
  - ✓ lucrări exterioare: îndepărtarea tencuielii pereților exteriori deteriorate de umezeală, infiltrații și igrasie și refacerea acestora; înlocuirea integrală a tâmplăriei păstrând dimensiunile actuale ale golurilor și forma elementelor de tâmplărie; refacerea trotuarelor exterioare și a rosturilor de îmbinare cu clădirile; decopertarea învelitorii până la stratul suport peste care se va veni cu o altă șapă, strat de difuzie și hidroizolație bituminoasă lipită la cald.; realizarea unui grup social (toaletă).
  - ✓ lucrări interioare: repararea tencuielii deteriorate peste care se va aplica un strat de glet, iar la final vopsea lavabilă albă; finisarea cu glet și vopseli lavabile albe a tavanelor; refacerea paroselilor prin îndepărtarea celor vechi și turnarea altora noi.
  - ✓ lucrări de instalații: înlocuirea instalațiilor electrice de iluminat și prize aferente construcțiilor; realizarea iluminatului exterior care în prezent lipsește, instalarea unui sistem de monitorizare CCTV; reabilitarea instalațiilor de paratrasnet.
  - ✓ amenajări exterioare construcției: înființarea iluminatului exterior, împrejmuire, asigurare paza prin monitorizare și intervenție.
- *lucrări la instalații hidromecanice* care cuprind:
  - ✓ Reabilitarea conductelor de aducțiune 12Dn1600, între Bazin aspirație canal aducțiune Dunăre și Stație pompe:
    - defectare conducte aducțiune în amonte și aval dig aparare Dunăre (528m);
    - defectare conducte aducțiune 24Dn1000 în aval Dig aparare Dunăre (228m);
    - înlocuire conducte aducțiune oțel, existente, 12Dn1600 (1626x8) din zona digului de aparare Dunăre, cu conducte oțel Dn1500 (1524x10), prin metoda teavă în teavă (480)
    - pozare conducte noi 12Dn1600 în amonte și aval și aparare Dunăre (528m);
    - pozare conducte noi 24Dn1000 în aval dig aparare Dunăre (228m);
    - demontare obturatoare (vane plane) din camin izolare Dunăre (12 buc);

- montare robineti de izolare cu sertar cuțit Dn1600, cu acționare electrică, în cămin de vane izolare Dunăre (12 buc)
  - înlocuire robineti Dn1000 - 10 buc și reabilitare a 14 bucăți.
  - ✓ Reabilitare macara portal 32/5t (componente mecanice, electromotoare, electrofrane, protecție anticorozivă, scări, balustrade);
  - ✓ Înlocuirea agregatelor de pompare P2, P3, P7, P9 și a echipamentelor hidromecanice (grătare) împreună cu instalația de conducte de aducțiune și refulare din perimetrul stației, inclusiv căminul de vane:
    - demontare instalație ungere/răcire lagăre pompe
    - demontare instalație amorsare
    - demontare conducte refulare agregate Dn1200 din stație (180m);
    - demontare conducte de aducțiune Dn1000 din cămin de vane și stație (240m);
    - demontare agregate de pompare P2, P3, P7, P9;
    - demontare gratate 2,00x2,00 din cuvele de aspirație (24 buc);
    - montare agregat de pompare P2, P3, P7, P9;
    - montare conducte de refulare agregate Dn1200 (180m);
    - montare conducte aducțiune Dn1000 (240m);
    - montare grătare (24 buc);
  - ✓ Înlocuirea instalației de ungere/răcire lagăre pompe;
  - ✓ Înlocuirea instalației de amorsare conducte aducțiune;
  - ✓ Instalație epuizant cuve aspirație;
  - ✓ Prevederea unei instalații de dezamorsare sifoane refulare;
  - ✓ Instalație debitmetrie - 6 buc.
  - ✓ Probe complexe la terminarea montajului stației de pompe, conductelor de aducțiune, refulare, transport și instalațiilor auxiliare.
  - ✓ Lucrări de vopsitorie a tuturor agregatelor de pompare existente în stația de pompare (8 buc.), cu aceeași culoare cu cele montate noi (4 buc.), astfel încât să nu fie diferențe de aspect și culoare.
- *lucrări la instalațiile electrice care constau în:* înlocuirea celulelor de 6 kV (măsură, transformator, cuplă) precum și a conexiunilor dintre acestea și transformatorul de 20/6 kV 4000 kVA; montarea de noi baterii de condensatori și cabluri, dimensionate corespunzător pentru 11 din cele 12 agregate de pompare; înlocuirea tabloului de distribuție 0,4 kV al instalației electrice de joasă tensiune și realizarea de noi conexiuni electrice de 0,4 kV; montarea unui nou tablou de automatizare; refacerea instalației electrice de servicii interne (iluminat interior, circuite priză) dimensionate corespunzător pentru o exploatare optimă a stației de pompare precum și a instalației electrice de iluminat exterior (se vor monta un număr de 8 stâlpi pentru iluminat exterior prevăzuți corpuri de iluminat industriale, echipate cu surse cu descărcare în vapori de sodiu); refacerea instalației interioare și exterioare de legare la pământ; realizarea unei instalații de protecție descărcărilor atmosferice;

B. Lucrările propuse pentru reabilitarea *Stației de pompare SRP 2 ZIMNICEA* sunt următoarele:

➤ *lucrările de construcții* constau în:

- ✓ amenajarea gardului și a porții de acces $L \times l = 4 \times 2$ m pe o lungime de 600m
- ✓ amenajarea terenului pentru turnare platformă de beton cu suprafața de 3 x 8 m pentru sprijinirea containerului destinat personalului de întreținere/exploatare și depozitării echipamentului ușor de lucru (aparat de sudură, flex, trusă scule etc. conform listei de dotari elaborate de proiectant
- ✓ amplasarea pe platforma betonată a unui container 2,4 x 2,4 x 6 m dotat cu sistem de încălzire, iluminat interior și mobilier;

➤ *lucrările de arhitectură* cuprind:

- ✓ lucrări exterioare: îndepartarea tencuielii pereților exteriori deteriorate de umezeală, infiltrații și igrasie și refacerea acestora; înlocuirea integrală a tâmplăriei păstrând dimensiunile actuale ale golurilor și forma elementelor de tâmplărie; refacerea trotuarelor exterioare și a rosturilor de îmbinare cu clădirile; decopertarea învelitorii până la stratul suport peste care se va veni cu o altă șapă, strat de difuzie și hidroizolație bituminoasă lipită la cald.
- ✓ lucrări interioare: repararea tencuielii deteriorate peste care se va aplica un strat de glet, iar la final vopsea lavabilă albă; finisarea cu glet și vopseli lavabile albe a tavanelor; refacerea paroselilor prin îndepartarea celor vechi și turnarea altora noi.
- ✓ lucrări de instalații: înlocuirea instalațiilor electrice de iluminat și prize aferente construcțiilor; realizarea iluminatului exterior care în prezent lipsește, instalarea unui sistem de monitorizare CCTV; reabilitarea instalațiilor de paratrasnet.
- ✓ amenajări exterioare construcției: înființarea iluminatului exterior, împrejmuire, asigurare paza prin monitorizare și intervenție.

➤ *lucrările la instalații hidromecanice* cuprind:

- ✓ Prevederea unei monoșine cu palan cu sarcina de 1t inclusiv autorizare ISCIR;
- ✓ Înlocuirea agregatelor de pompare P1, P2 și a pompei aferentă agregatului P3, inclusiv echipamente hidromecanice (batardou, gratare) împreună cu instalația de conducte de refulare din perimetrul stației, inclusiv cămin de vane:
  - demontare instalație ungere/ răcire lagăre pompe;
  - demontare conducte refulare agregate Dn600 (36m);
  - demontare agregate de pompare P1, P2, P3
  - demontare ghidaje gratare 2,00x2,00 și batardou 2,00x2,00 din avancamerele cuvelor de aspirație;
  - montare agregat de pompare P1, P2, P3;
  - montare conducte de refulare agregate Dn600 (36m);
  - montare gratare;
  - montare batardou;

- ✓ Instalație epuismenț cuve aspirație;
- ✓ Înlocuirea conductei de transport Dn1000 metalică, cu conductă nouă din oțel, exclusiv difuzor refulare (500m);
  - dezafectare conductă;
  - pozare conductă nouă de transport Dn1000.
- ✓ Probe complexe la terminarea montajului stației de pompe, conductelor de refulare, transport și instalațiilor auxiliare;
- ✓ Lucrări de vopsitorie a tuturor agregatelor de pompare existente în stația de pompare (1 buc.), cu aceeași culoare cu cele montate noi (2 buc.), astfel încât să nu fie diferențe de aspect și culoare.

➤ *lucrările la instalații electrice* cuprind: înlocuirea celulelor de 6 kV (măsură, transformator, cuplă) precum și a conexiunilor dintre acestea și transformatorul de 20/6 kV 4000 kVA; montarea de noi baterii de condensatori și cabluri, dimensionate corespunzător pentru 11 din cele 3 agregate de pompare; înlocuirea tabloului de distribuție 0,4 kV al instalației electrice de joasă tensiune și realizarea de noi conexiuni electrice de 0,4 kV; montarea unui nou tablou de automatizare; refacerea instalației electrice de servicii interne (iluminat interior, circuite priză) dimensionate corespunzător pentru o exploatare optimă a stației de pompare precum și a instalației electrice de iluminat exterior (se vor monta un număr de 4 stâlpi pentru iluminat exterior prevăzuți corpuri de iluminat industriale, echipate cu surse cu descărcare în vapori de sodiu); refacerea instalației interioare și exterioare de legare la pământ; realizarea unei instalații de protecție descărcărilor atmosferice;

C. Lucrările propuse pentru reabilitarea *CANALELOR DE IRIGAȚII* sunt următoarele:

La canalul de irigație CD-1 lucrările de reabilitare cuprind:

- înlocuirea echipamentului hidraulic, demontarea ghidajelor stavilei și ale batardoului, montarea de ghidaje noi, consolidarea ghidajului nou cu beton C12/15 și montarea unei stavile noi (stăvilă 1 fereastră 2,8 x 2,5m);
- lucrări la podețe: pentru 2 podețe s-a prevăzut timpane din beton armat C 12/15, pentru 3 podețe s-a prevăzut consolidarea taluzelor amonte 30 m și aval 30 m, taluzele se vor consolida cu un strat de balast de 10 cm grosime peste care se va monta un geotextil de 300gr/m² și un strat de piatră de 20 cm grosime;
- demontarea conductei existente (Dn 1200 mm, L= 30 m) și înlocuirea acesteia cu una nouă.

La canalul de irigație CD-2 lucrările de reabilitare cuprind:

- cosirea și îndepărtarea vegetației din secțiunea activă a canalului și pe coronament, defrișarea arborilor, a arbuștilor, extragerea și îndepărtarea cioatelor pentru menținerea condițiilor hidraulice necesare tranzitării debitelor;
- refacerea secțiunii prin excavarea și îndepărtarea materialului ce obturează secțiunea de scurgere;
- stabilizarea taluzelor în zona cu refuluri cu geotextil și piatră spartă;

- reabilitarea umpluturii în corpul canalului pentru a evita deversarea apei peste coronamentul tasat identificat pe profilul longitudinal tronson III mal drept între profilele transversale P38 și P43, km 6+010 ÷ km 7+040 și între profilele transversale P58 și P66 km 9+150 ÷ km 9+754.
- la căminul de vane sunt propuse următoarele lucrări: demontareaconducteiDn 600mm șiDn 1000 mm pe o lungime de 30 m; montareaconducteiDn 600mm, L= 30 m șiDn 1000mm, L= 30 m; demontareavanelorexistenteDn 600 (1 buc) șiDn 1000 (1 buc) și montareavanelor noi (cu acționareelectricăși manuală);
- lucrări la podețe: pentru 2 podețe s-au prevăzut impaneamonteșiaval din betonarmat C12/15; pentru toatepodețele (5 buc.) s-a prevăzut consolidareataluzelorpe 30 m amonteși 30 m aval; strat de balast 10 cm; stratgeotextil, 300 gr/m²; strat de piatră de 20 cm grosime.

La canalul de irigație CD2-1 lucrările de reabilitare cuprind:

- extragerea și sortarea căptușelii din dale prefabricate din beton;
- demolarea pereului turnat din beton;
- refacerea secțiunii pe tronsoanele afectate de deformarea acesteia prin prăbușire și adâncire, folosind pământ extras dintr-o groapă de împrumut situată la o distanță de cca.15 km;
- realizarea unui strat de nisip de 10 cm pe fundul și pe taluzele canalului peste care se va monta folia din polietilenă neagră de înaltă densitate, HDPE
- turnarea pe fundul canalului, a unui strat din beton de 10 cm grosime care se va continua și pe taluze pe o înălțime mică, astfel încât prin așezarea dalelor pe taluze să se realizeze cota pereului proiectat, iar pe taluze se va lesta folia folosind dale mari prefabricate din beton armat refoșibile și noi;
- la căminul de vane s-a prevăzut demontareavanelorexistenteDn 500mm și montareaelectrovanelorDn 500- 2 buc.

Prezentul memoriu de prezentare tratează lucrările de reabilitare a amenajării de irigații Viișoara, respectiv a stațiilor de pompare SPA Gârla Ianului și SRP Zimnicea și a canalelor de irigații (CD1, CD2, CD2-1).

NOTA:

1.Realizarea acestor lucrări va permite creșterea performanțelor de exploatare a instalației de irigație prin reducerea consumului de energie electrică și de apă, ca efect al corelării dintre necesarul de apă pentru irigație la un moment dat și puterea absorbită în instalații.

2.Inlocuirile pompelor și a armaturilor de la pompe se vor efectua în stațiile de pompare SPA Gârla Ianului și SRP2 Zimnicea.

3.Inlocuirea echipamentelor electrice se va face în incinta la care s-au specificat coordonatele STEREO 70 precizate la pct.a). – vezi ANEXA F – Inventar coordonate pentru obiectele proiectului de la Memoriu de prezentare – anexa 5 Ordin 135/2010

Va prezentăm coordonatele sitului NATURA 2000 unde se va desfășura PP, preluate ca informații de pe INFONATURA 2000 – din FORMULARUL STANDARD NATURA 2000 – publicat pe portal <http://ibis.anpm.ro>.

1	Identificare sit	ROSPA0102 SUHAIA
1.1.	Tip	A
1.2.	Cod sit	ROSPA0102
1.3.	Data completarii	Decembrie 2006
1.4.	Data actualizarii	Ianuarie 2011
1.6.	Responsabili	Grupul de lucru NATURA 2000
1.7.	Numele sitului	SUHAIA
1.8.	Data indicarii si desemnarii sitului	Octombrie 2007
2.	Localizarea sitului	
2.1.	Coordonatele sitului	Latitudine N 43° 42' 50" Longitudine E 25° 12' 40"
2.2.	Suprafata sitului	4.473 ha
2.3.	Lungimea sitului	-
2.4.	Altitudine (metri)	Minim 2 Maxim 58 Medie 21
2.5.	Regiunile administrative	NUTS % Numele judetului RO037 100 Teleorman

2.6. Regiunea biogeografica Continentală (CON.)

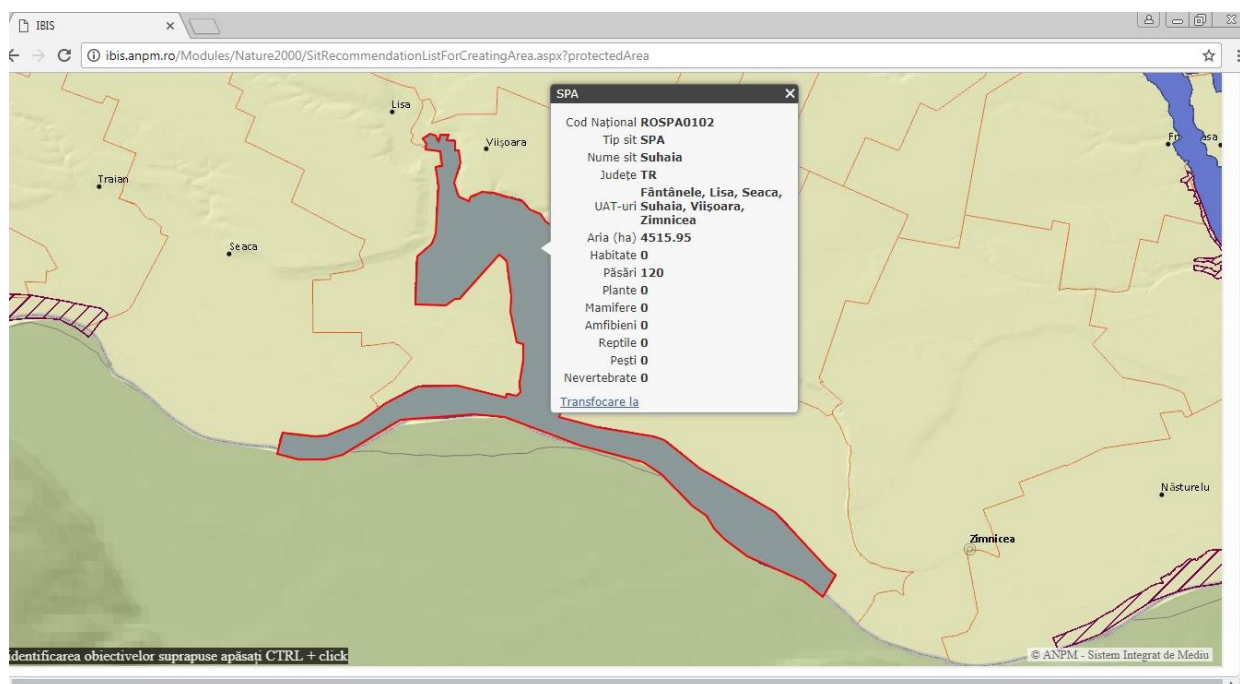
In prezent situl ROSPA0102 SUHAIA nu are custode.

Nu se suprapune peste alta arie protejata.

Arie protejata NATURA 2000 conform OUG 57/2007 aprobata prin Legea 49/2011 cu modificarile si completarile ulterioare.

Amplasament site:

ROSPA0102 SUHAIA

Din punct de vedere teritorial administrativ acest sit se situeaza pe raza judetului Teleorman pe teritoriul cadastral al comunelor Fantanele, Lisa, Seaca, Suhaia, Viisoara si orasul Zimnicea.

3. Fauna prezenta in ROSPA0102 SUHAIA:

3.2a. Specii de pasari conform Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC sunt prezentate in Anexa Y a prezentului memoriu , sursa de informare fiind:

<http://ibis.anpm.ro/Modules/Nature2000/ProposalSpeciesList.aspx?sitld=a2119867-e269-4fb1-95a3-bd1da0f2b2e4>

3.2.b In situl ROSPA0102 SUHAIA se regasesc si alte specii de pasari cu migratie regulata nementionate in Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC , ele fiind prezentate separate in anexa Z a prezentului memoriu , sursa de informare fiind

<http://ibis.anpm.ro/Modules/Nature2000/ProposalSpeciesList.aspx?sitld=a2119867-e269-4fb1-95a3-bd1da0f2b2e4>.

4. Descrierea sitului ROSPA0102 SUHAIA – conform Formular standard Natura 2000:

4.1. Caracteristici generale ale sitului

Cod	%	CLC	Clase de habitate
N06	45	511,512	Rauri, lacuri
N07	6	411,412	Mlastini, turbarii
N12	7	211,212,213	Culturi (teren arabil)
N12	13	211,212,213	Culturi (teren arabil)
N14	2	231	Pasuni
N15	2	242,243	Alte terenuri arabile
N16	25	311	Paduri de foioase

Alte caracteristici :

Lacul Suhaia este alimentat, în partea de nord, de râul Călmățui care formează o „microdeltă” la vărsarea lui în lac, unde se aglomerează diverse specii de păsări acvatice (cormoran mic, egrete, stârci, lopătar ș.a.); toată latura vestică a lacului (reprezentată de stufărișuri întinse, întretăiate de canale cu apă și terenuri inundate – foste orezării), este de asemenea o zonă atractivă pentru multe păsări (stârci, limicole, erete de stuf, lăcari). Lacul este folosit pentru piscicultura intensivă. În partea de sud a lacului (respectiv între lac și Dunăre), există suprafețe însemnate de terenuri pe care se practică agricultura intensivă. De asemenea în perimetrul sitului sunt cuprinse și o parte din izlazurile comunale din zonă.

4.2. Calitate si importanta

Situl prezintă o importanță deosebită ca zonă de cuibărit, hrănire și odihnă în deosebi pentru speciile de păsări acvatice. Situl este important pentru populatiile cuibaritoare ale speciilor

urmatoare: Platalea leucorodia, Egretta garzetta, Himantopus himantopus, Nycticorax nycticorax, Phalacrocorax pygmeus și Aythya nyroca. In perioada de migratie situl gazduieste mai mult de 20.000 de exemplare de pasari de balta, fiind posibil candidat ca sit RAMSAR. Zonele agricole cuprinse între Lacul și ferma Suhaia și Dunăre sunt importante locuri de hrănire pentru speciile acvatice aflate în migrație sau pentru cele care ierneză în zonă.

4.3. Vulnerabilitate

1. Incendierea ilegală a vegetației palustre (stufăriș, păpuriș) se produce anual pe suprafețe variabile, ceea ce conduce la fragmentarea și dispariția temporară a habitatului natural al unor specii de păsări protejate, precum ca: Botaurus stellaris, Ardea purpurea, Porzana spp., iar prin măsurile de conservare impuse a fi respectate de către proprietarii terenurilor din acest sit se urmărește reducerea intensității producerii acestor fenomene.

2. Perturbarea în perioada de cuibărit a speciilor de păsări de interes comunitar, cauzată de braconajul cinegetic

4.4. Desemnarea sitului.

Peste suprafața sitului Suhaia IBA se suprapune parțial aria naturală protejată Balta Suhaia, declarată prin HG 2151/2004 ca arie de protecție specială avifaunistică

4.5. Tip de proprietate

90% din suprafața totală a ariei naturale protejate aparține domeniului național public, 9% aparține persoanelor juridice și 1% mixt.

5. Statutul de protecție al sitului și legătura cu siturile corine și biotop.

Situl ROSPA0102 SUHAIA este declarat ca arie protejată NATURA 2000 conform OUG 57/2007 aprobată prin Legea 49/2011 cu modificările și completările ulterioare pentru fauna, având legătura cu habitatele în care se dezvoltă fauna existentă în incinta sitului.

În zona sitului ROSPA0102 SUHAIA există aria naturală protejată (RORMS0012 Suhaia), care corespunde zonei umede de importanță internațională, sit RAMSAR (RO2066RIS), ele fiind suprapuse în zona Baltii Suhaia.

6. Activități antropice și efectele lor în sit și în vecinătate

6.1. Activități antropice generale consecințele lor generale și suprafața din sit afectată

- Activități și consecințe în interiorul sitului

Cod activitate	Intensitate	%	Influenta
243 Braconaj, otrăvire, capcane	C	30	-
100 Cultivare	A	60	-
210 Pescuit profesionist (industrial)	A	60	+

- Activitati si consecinte in jurul sitului

Cod activitate	Intensitate	%	Influenta
100 Cultivare	A	80	0
180 Incendiere	C	30	-
243 Braconaj, otrăvire,capcane	B	20	-
140 Pășunatul	C	20	-
230 Vânătoarea	B	100	-
511 Linii electrice	C	50	0

6.2. Managementul sitului

În urma evaluării solicitării de atribuire în custodie a ariei de protecție specială avifaunistică Balta Suhaia, conform procedurii Ord.494/2005, această arie naturală protejată a fost atribuită în custodie Primăriei comunei Suhaia, în urma încheierii convenției de custodie nr.3/31.07.2006.

Conform prevederilor Ord. MMGA nr.494/2005 și a legislației în vigoare, Primăria comunei Suhaia în calitate de custode, are obligația ca în termen de 1 an de la încheierea convenției de custodie să realizeze planul de management și în termen de 6 luni de la încheierea convenției de custodie să întocmească regulamentul ariei de protecție specială avifaunistică Balta Suhaia. Până la realizarea acestora, Agenția pentru Protecția Mediului Teleorman a impus respectarea unor măsuri de conservare speciale custodelui.

Situl necesită dotarea cu panouri de avertizare, de informare și pentru orientare (hărți), stațiuni științifice, centru de vizitare, amenajări pentru observare/supraveghere, poteci pentru vizitare, trasee tematice, locuri de campare și amenajări pentru colectarea deșeurilor.

Cai de acces in sit

Principala cale de acces in sit este DN 51A Zimnicea – Turnu Magurele. Pe partea de sud a sitului accesul se realizeaza pe apa limita sitului fiind Fluviul Dunarea.

b) prezența și efectivele/suprafețele acoperite de specii și habitate de interes comunitar în zona PP;

b) I. Speciile de pasari conform Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC care se regasesc in situl ROSPA0102 SUHAIA sunt prezentate in Anexa Y si se descriu in continuare in memoriu de prezentare.

Cod specie : A229

Denumire stiintifica : *Alcedo atthis*;

Denumire popular: Pescăraș albastru

DESCRIERE

Pescărașul albastru, cunoscut și ca Ivan Pescarul, este caracteristic zonelor umede reprezentate de râuri, canale, lacuri cu apă dulce și zonelor de coastă cu apă salmastră. Lungimea corpului este de 17-19,5 cm și are o greutate de 34-46 g. Anvergura aripilor este de circa 24-28 cm. Adulții au înfățișare similară cu o singură excepție, femela având o pată roșie la baza mandibulei. Penajul de pe spate apare albastru sau verde strălucitor în funcție de direcția razelor de lumină, fiind o apariție ce impresionează. Pe piept și pe abdomen este portocaliu-roșiatic. Se hrănește cu pește și nevertebrate. Longevitatea maximă cunoscută în sălbăticie este de 21 de ani, însă doar un sfert dintre adulți trăiesc mai mult de un sezon.

ETIMOLOGIA DENUMIRII STIINTIFICE

Numele de gen provine din cuvântul latin *alcyon* – pescăraș albastru. Conform descrierii mitologice, Alcyon, fiica lui Eolus, a fost salvată din apă și transformată în pescăraș albastru de către zei după naufragiul în care a murit soțul ei. Numele de specie *atthis* se consideră că provine de la o frumoasă femeie din Lesbos, favorită a poetei Sappho. În altă variantă mitologică *atthis* era numele unui tânăr indian, fiul lui Limniace, zeița ocrotitoare a Gangelui.

LOCALIZARE SI COMPORTAMENT

Este o specie prezentă în cea mai mare parte a continentului european. Apare acolo unde apa este curată și asigură o vizibilitate bună asupra peștilor, fiind o specie indicatoare a calității apei. Vânează stând pe ramurile tufișurilor sau copacilor ce atârnă deasupra apei și plonjează prinzându-și prada sau zboară la distanță mică deasupra apei. Este monogamă și teritorială, necesitând un aport de hrană zilnic echivalent cu 60% din greutatea sa, ceea ce implică controlul unui teritoriu de 1-3,5 km de-a lungul cursului apei. Ritualul nupțial este

inițiat de mascul, care urmărește femela căreia îi oferă hrană. Cuibărește în malul râurilor, unde perechea excavează un tunel lung de 60-90 cm ce se termină cu o cameră rotundă. Iernează în Africa, la sud de Sahara.

POPULATIE

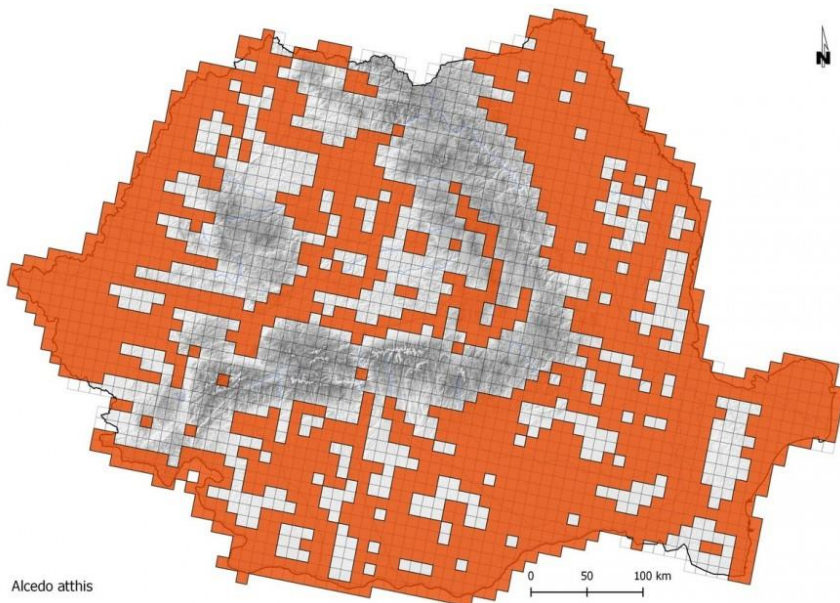
Populația europeană este relativ mică, cuprinsă între 79000-160000 de perechi. A înregistrat un declin moderat în perioada 1970-1990. Deși populația s-a menținut fluctuantă sau chiar în creștere în perioada 1990-2000, încă nu a recuperat declinul înregistrat anterior. În situl ROSPA 0102 SUHAIA se estimează un efectiv de 30 – 40 perechi.

REPRODUCERE

Sosește din cartierele de iernare în a doua parte a lunii martie. Femela depune în mod obișnuit 6-7 ouă în lunile aprilie și mai, cu o dimensiune medie de 22 x 19 mm și o greutate medie de 4,3 g. Incubația durează în jur de 19-21 de zile și este asigurată de ambii parteneri în timpul zilei și de către femelă în timpul nopții. Puii rămân în cuib 24-27 de zile și pe măsură ce cresc vin la marginea tunelului pentru a fi hrăniți. Pot depune două sau chiar trei ponte într-un sezon.

AMENINTARI SI MASURI DE CONSERVARE

Degradarea habitatelor și amenajarea malurilor râurilor duc la pierderea locurilor de cuibărit. Iernile severe, când apele râurilor îngheță, determină mortalități mari la această specie deoarece nu se poate hrăni. Inundațiile care apar primăvara pot distruge cuiburile sau reduc posibilitatea de hrănire a puilor. Amenajarea de pereți verticali de pământ pe malurile râurilor contribuie la creșterea teritoriilor favorabile pentru cuibărit.

Cod specie : A029

Denumirea stiintifica: Ardea purpurea

Denumirea populara: Stârc roșu

DESCRIERE

Stârcul roșu, denumit și stârc purpuriu și bătlan scorțișoriu este o specie caracteristică bălților cu stufării mari, iar la jumătatea secolului XX era cea mai răspândită și numeroasă specie dintre stârcii din România. Lungimea corpului este de 70-90 cm măsurat cu gâtul întins și are o greutate de 500-1350 g. Anvergura aripilor este cuprinsă între 120-138 cm. Adulții au înfățișare similară, cu un penaj ce îmbină roșul maroniu cu tonuri de gri. În partea posterioară a capului are două pene ornamentale lungi și înguste, de culoare neagră. Se hrănește cu pești, insecte acvatice, broaște, pui ai altor specii de păsări, șoareci și chiar pui de popândău.

ETIMOLOGIA DENUMIRII STIINTIFICE

Numele de gen provine din cuvântul latin *ardea* – stârc. Numele de specie este derivat din latinescul *purpurea* – roșu ca purpura, cu referire la culoarea penajului.

LOCALIZARE SI COMPORTAMENT

Este o specie prezentă mai ales în jumătatea sudică și estică a continentului. Cuibărește în colonii împreună cu alte specii de stârci și cormorani, dar și în colonii formate numai din stârci roșii. Pentru pescuit alege bălți cu apă mică bogate în plante acvatice de suprafață. Așteaptă cu răbdare, nemișcat, în ochiurile lipsite de vegetație și săgetează prada care înoată cu o lovitură precisă de cioc. În perioada cuibăritului, când puii au nevoie de mai multă hrană, vânează și pe uscat. Iernează pe continentul african, în Madagascar și pe coastele Siciliei. Longevitatea maximă cunoscută este de 25 de ani și cinci luni.

POPULATIE

Populația europeană estimată a speciei este relativ mică, cuprinsă între 29000-42000 de perechi. Populația a înregistrat un declin accentuat în perioada 1970-1990. Deși în

perioada 1990-2000 specia a manifestat o tendință crescătoare sau a rămas stabilă, în multe țări din vestul și centrul Europei se află în declin. O diminuare a efectivelor a continuat în zona est europeană. În situl ROSPA 0102 SUHAIA se estimează un efectiv de 30 – 40 indivizi (pasari).

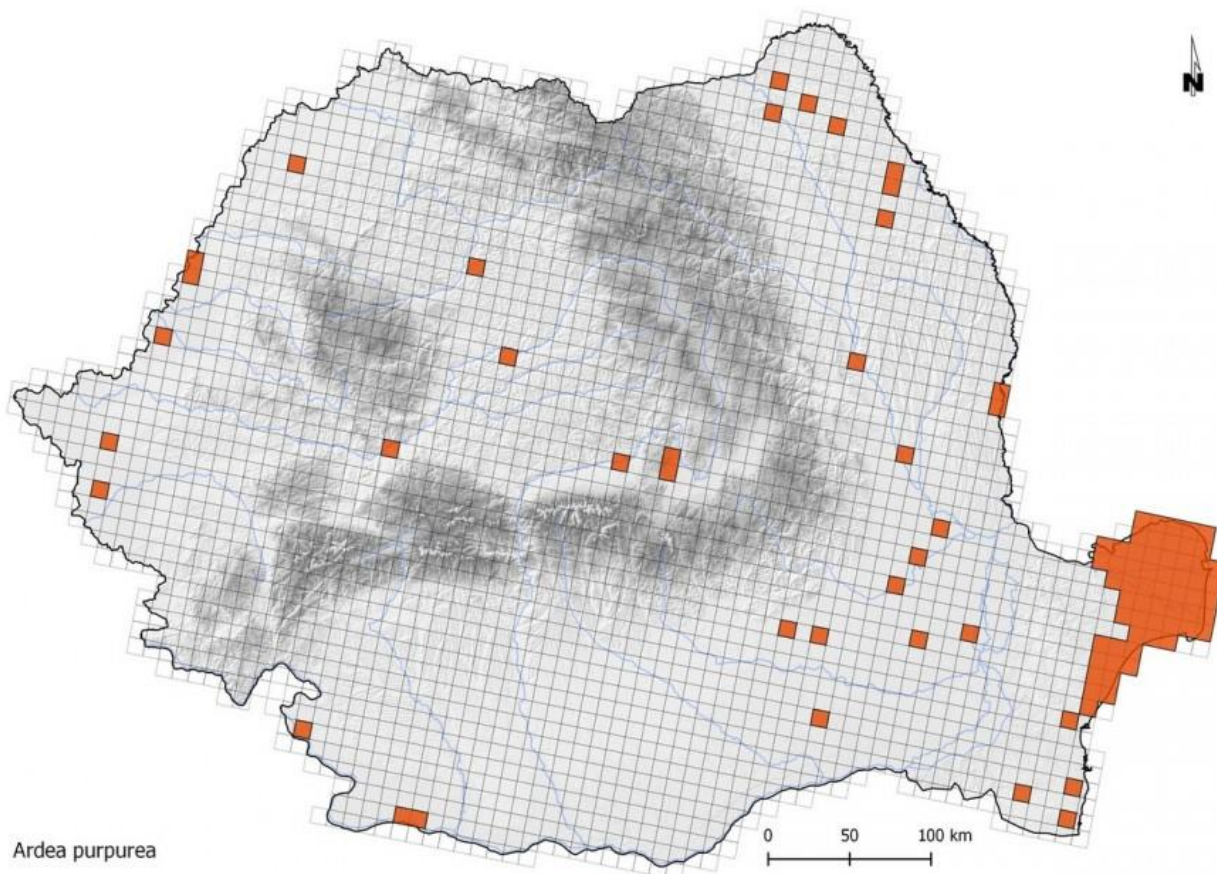
REPRODUCERE

Sosește la sfârșitul lunii martie din cartierele de iernare. Cuibul poate fi amplasat pe sol, în stuf, în tufe de răchită sau chiar în sălcii înalte. La construirea cuibului, alcătuit din crengi și stuf, participă cei doi părinți. Femela depune 3-5 ouă de culoare albastru-verzui, în perioada cuprinsă între sfârșitul lunii aprilie și începutul lui iunie în funcție de caracteristicile climatice ale fiecărui an. Dimensiunea medie a ouălor este de 58,31 x 41,2 mm. Incubația este asigurată de ambii părinți. După 24-28 de zile puii eclozează și sunt hrăniți de părinți până la 60 de zile, când devin independenți.

AMENINTARI SI MASURI DE CONSERVARE

Degradarea habitatelor prin reducerea suprafețelor zonelor umede, arderea stufului vechi, tăierea sălcilor iarna ca material pentru foc de către localnici și deranjul coloniilor reprezintă principalele amenințări ce afectează specia. Ca măsuri de conservare se încurajează reducerea deranjului prin protejarea coloniilor de vizitatori și interzicerea vânătorii. Reconstrucția ecologică a zonelor umede din Delta Dunării și de pe cursul inferior al Dunării rămâne o prioritate.

HARTA DE DISTRIBUȚIE A ZONELOR DE CUIBĂRIRE BAZATĂ PE PĂTRATE ETRS 10KM

Cod specie : A024

Denumirea stiintifica: *Ardeola ralloides*

Denumirea populara: Stârc galben

DESCRIERE

Stârcul galben, cunoscut și sub denumirea de stârcul blond, este o specie caracteristică zonelor umede ce au suprafețe cu stuf, tufărișuri și copaci. Are o lungime a corpului de 40-49 cm și o greutate de 350 g. Anvergura aripilor este cuprinsă între 71-86 cm. Adulții au înfățișare similară. Culoarea caracteristică galben-maronie a penajului este vizibilă atunci când sunt așezați. În zbor apar complet albi. În partea posterioară a capului au în perioada cuibăritului câteva pene lungi. Se hrănesc cu peștișori, broaște, viermi, insecte acvatice și melci.

ETIMOLOGIA DENUMIRII STIINTIFICE

Numele de gen provine de la diminutivul cuvântului latin *ardea* – stârc, cu referire la dimensiune și cu semnificația de stârc mic. Numele de specie provine din cuvântul latin *rallus* însemnând cârstel de baltă și cuvântul grecesc *oides* – asemănător cu.

LOCALIZARE SI COMPORTAMENT

Este prezent mai mult în jumătatea sud-estică a continentului european. Își caută hrana mai ales în amurg. Cuibărește în colonii mixte alături de alte specii de stârci și cormorani. În afara perioadei de cuibărit apare solitar sau în grupuri mici. Este cel mai viu dintre stârci. Adeseori se amestecă printre cirezile de vite sau turmele de porci, pe care se și așează. Iernează pe continentul african. Dionisie Linția menționează că plecarea păsărilor adulte are loc cu 2-3 săptămâni înaintea celor tinere. Longevitatea maximă cunoscută este de cinci ani și 10 luni.

POPULATIE

Populația europeană estimată a speciei este mică, fiind cuprinsă între 18000-27000 de perechi. În perioada 1970-1990 specia a înregistrat un declin accentuat. Deși cele mai mari

populații aflate în România și Azerbaidjan au rămas relativ stabile în perioada 1990-2000, în alte țări ca Turcia și Rusia au continuat să scadă semnificativ. În situl ROSPA 0102 SUHAIA se estimează un efectiv de 80 – 100 perechi.

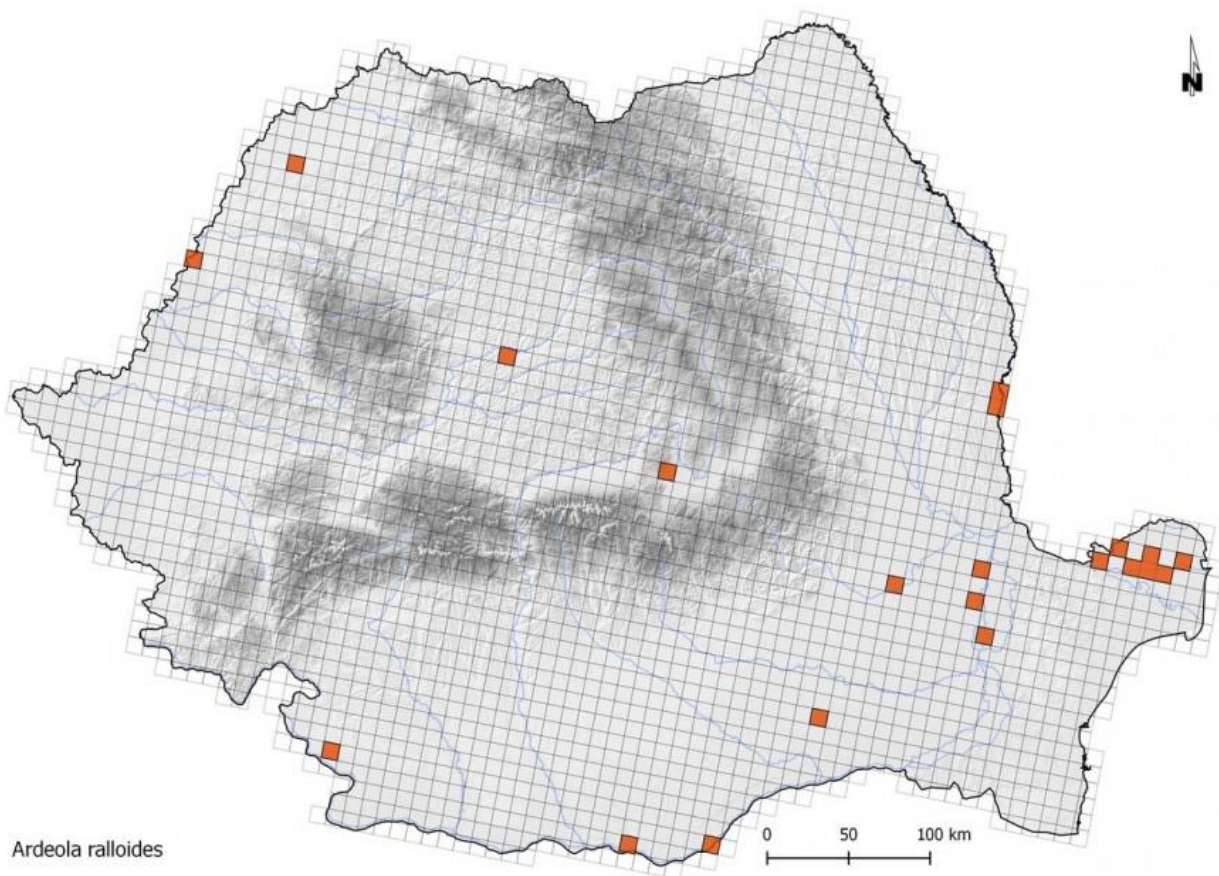
REPRODUCERE

Sosește la începutul lunii aprilie din cartierele de iernare. Cuibul este amplasat pe sălcii și numai uneori pe trestii bătrâne. La construirea cuibului, alcătuit din rămurele și stuf, participă cei doi părinți. Femela depune 4-6 ouă în a doua parte a lunii mai, cu o dimensiune medie de 36,68 x 28,12 mm. Culoarea ouălor este mată, albăstrui-verzuie. Incubația e asigurată de ambii părinți. După 22-24 de zile puii eclozează și rămân în cuib în jur de 32 de zile, dar continuă să fie hrăniți de părinți până la 40-45 de zile când devin independenți.

AMENINTARI SI MASURI DE CONSERVARE

Degradarea habitatelor prin reducerea suprafețelor zonelor umede, tăierea sălciilor iarna ca material pentru foc de către localnici și deranjul coloniilor reprezintă principalele amenințări ce afectează specia. Ca măsuri de conservare se încurajează reducerea deranjului prin protejarea coloniilor de vizitatori și interzicerea vânătorii. Reconstrucția ecologică a zonelor umede din Delta Dunării și de pe cursul inferior al Dunării rămâne o prioritate.

HARTI JPEG: HARTA DE DISTRIBUȚIE A ZONELOR DE CUIBĂRIRE BAZATĂ PE PĂTRATE ETRS 10KM (RAPORT ART. 12)

Cod specie: A060

Denumire stiintifica: *Aythya nyroca*

Denumire populara: Rață roșie,

DESCRIERE

Rața roșie, cunoscută și cu numele de rața cu ochi albi, este o specie caracteristică zonelor umede cu stufărișuri. Lungimea corpului este de 38-42 cm iar greutatea medie de circa 580 g pentru masculi și 520 g pentru femele. Anvergura aripilor este cuprinsă între 60-67 cm. Diferențele sunt dificil de evidențiat între adulți, însă femelele au un iris închis la culoare comparativ cu masculul, care are irisul alb. Se hrănește cu plante acvatice, moluște, insecte și pești.

ETIMOLOGIA DENUMIRII STIINTIFICE

Numele genului provine din grecescul *aithya* – pasăre scufundătoare. Numele speciei este sinonim și derivă din cuvântul rusesc *nîrok* – pasăre scufundătoare.

LOCALIZARE SI COMPORTAMENT

Este o specie prezentă pe cea mai mare parte a continentului european cu excepția zonelor nordice. Deși este o rață scufundătoare, preferă ape puțin adânci (30-100 cm) și trăiește destul de ascunsă pe ochiuri de apă rămase libere în stufărișurile dese. Se încrucișează uneori cu rața cu cap castaniu (*Aythya ferina*). Cuibărește solitar sau în grupuri mici. Adulții năpârlesc în iulie și august. Iernează în Israel și Africa.

POPULATIE

Populația europeană a speciei este relativ mică, cuprinsă între 12000-18000 de perechi. A înregistrat un declin semnificativ în perioada 1970-1990. Deși în multe țări populația a rămas relativ stabilă în perioada 1990-2000, în România și Croația a continuat declinul. În situl ROSPA 0102 SUHAIA se estimează un efectiv de 10 – 20 perechi în perioada reproducerii și un efectiv de 200 – 300 indivizi pe perioada de iarnă.

REPRODUCERE

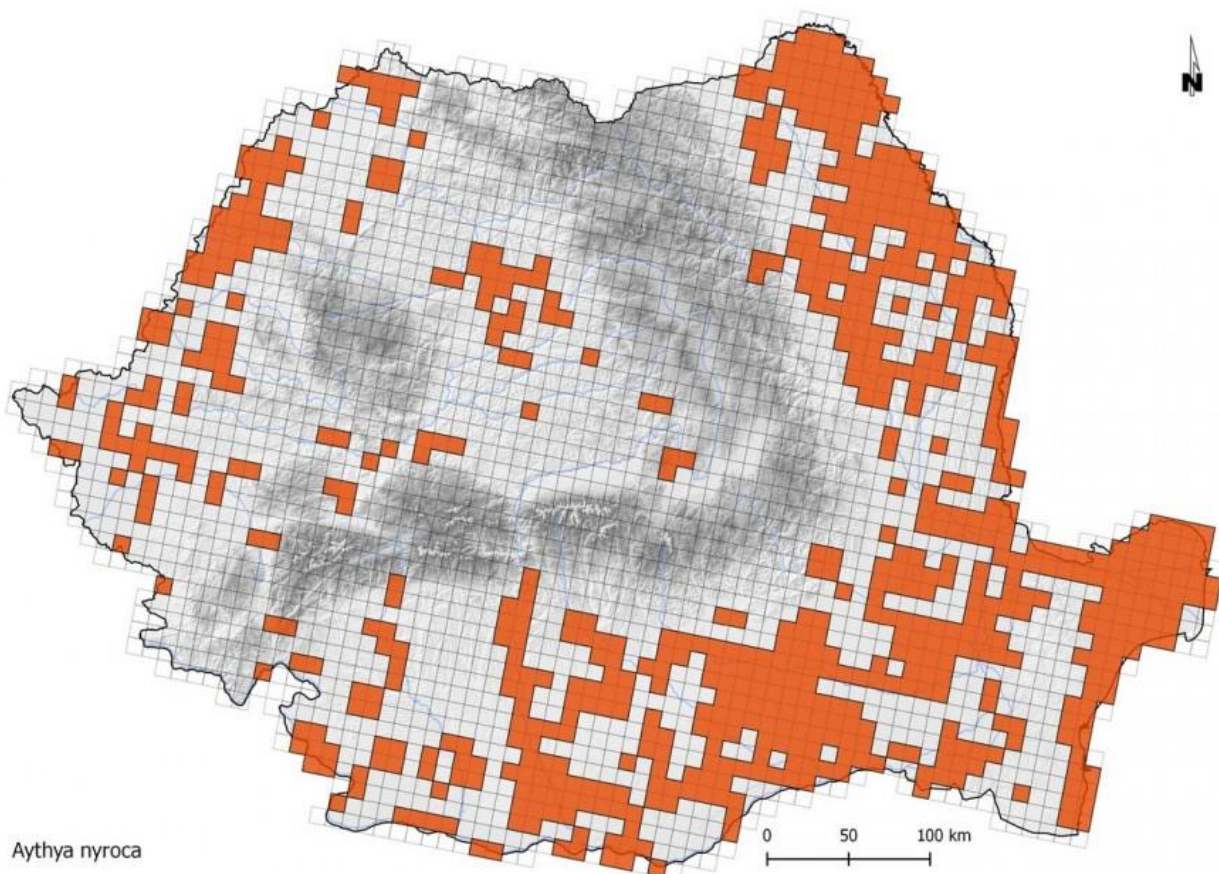

Sosește din cartierele de iernare în a doua parte a lunii martie. Cuibul este format din stuf sau resturi vegetale, așezat pe sol în apropierea apei sau chiar pe plauri. Femela depune în perioada mai-iunie un număr de 8-12 ouă, ce au o dimensiune medie de 52,5 x 39,1 mm. Incubația durează 25-28 de zile și este asigurată de femelă. Puii devin zburători la 55-60 de zile.

AMENINTARI SI MASURI DE CONSERVARE

Degradarea zonelor umede, introducerea speciilor de pești exotici, arderea și tăierea stufului, braconajul sunt principalele pericole ce afectează specia. În România este în pregătire un Plan Național de Acțiune (SOR/BirdLife Romania și WWF Programul Dunăre-Carpați). Activități de reconstrucție ecologică sunt necesare în toată lunca inferioară a Dunării, iar braconajul trebuie controlat chiar dacă aceasta presupune și oprirea vânătorii la alte specii comune.

HARTI JPEG: HARTA DE DISTRIBUȚIE A ZONELOR DE CUIBĂRIRE BAZATĂ PE PĂTRATE ETRS 10KM

Cod specie: A029

Denumire stiintifica: *Botaurus stellaris*

Denumire populara: Buhai de baltă

DESCRIERE

Buhaiul de baltă, cunoscut și sub numele de bou de baltă, este o specie caracteristică zonelor umede. Adulții au o lungime a corpului de 69-81 cm, fiind ceva mai mari decât o găină domestică, și o greutate de circa 1350 g. Anvergura aripilor este cuprinsă între 100-130 cm. Adulții au înfățișare similară. Coloritul general este galben cărămiziu cu striații negre. Se hrănește cu pești, insecte acvatice, broaște, lipitori și chiar șoareci.

ETIMOLOGIA DENUMIRII STIINTIFICE

Numele de gen provine din alăturarea a două substantive latine, *bos* – bou și *taurus* – taur, cu referire la strigătul caracteristic al păsării. Numele de specie derivă din cuvântul latin *stellata* – presărat cu stele, cu referire la punctele de pe penele spatelui.

LOCALIZARE SI COMPORTAMENT

Specia apare pe cuprinsul întregului continent european, cu o distribuție mai uniformă în partea estică a acestuia. Este o specie sfioasă, retrasă, solitară, la care masculii și femelele petrec o perioadă scurtă împreună în perioada împerecherii. Masculii sunt teritoriali, iar strigătul specific se aude toată primăvara pe distanțe mari, mai ales la răsăritul soarelui și amurg. Sunetul pe care îl scoate se aseamănă mult cu cel al instrumentului muzical denumit buhai, folosit în mod tradițional cu ocazia sărbătorilor de iarnă, de unde a fost împrumutat și numele păsării. De obicei, exemplarele stau ascunse în stuf, iar atunci când sunt surprinse adoptă o poziție de camuflaj, cu gâtul și ciocul întinse în sus (dungile verticale de pe corp imită surprinzător de bine tulpinile stufărișului, cu care se confundă), poziție caracteristică numai acestei specii. Iernează în sud-vestul Asiei și nordul Africii. În iernile mai blânde unele exemplare pot rămâne la noi în țară. Longevitatea maximă cunoscută este de 11 ani și trei luni.

POPULATIE

Populația europeană estimată a speciei este relativ mică, de până la 54000 de perechi. Deși populația a rămas relativ stabilă în perioada 1990-2000, declinul manifestat în

perioada 1970-1990 nu a fost recuperat. Cea mai numeroasă populație apare în Rusia și Polonia. În situl ROSPA 0102 SUHAIA se estimează un efectiv de 3 – 4 perechi.

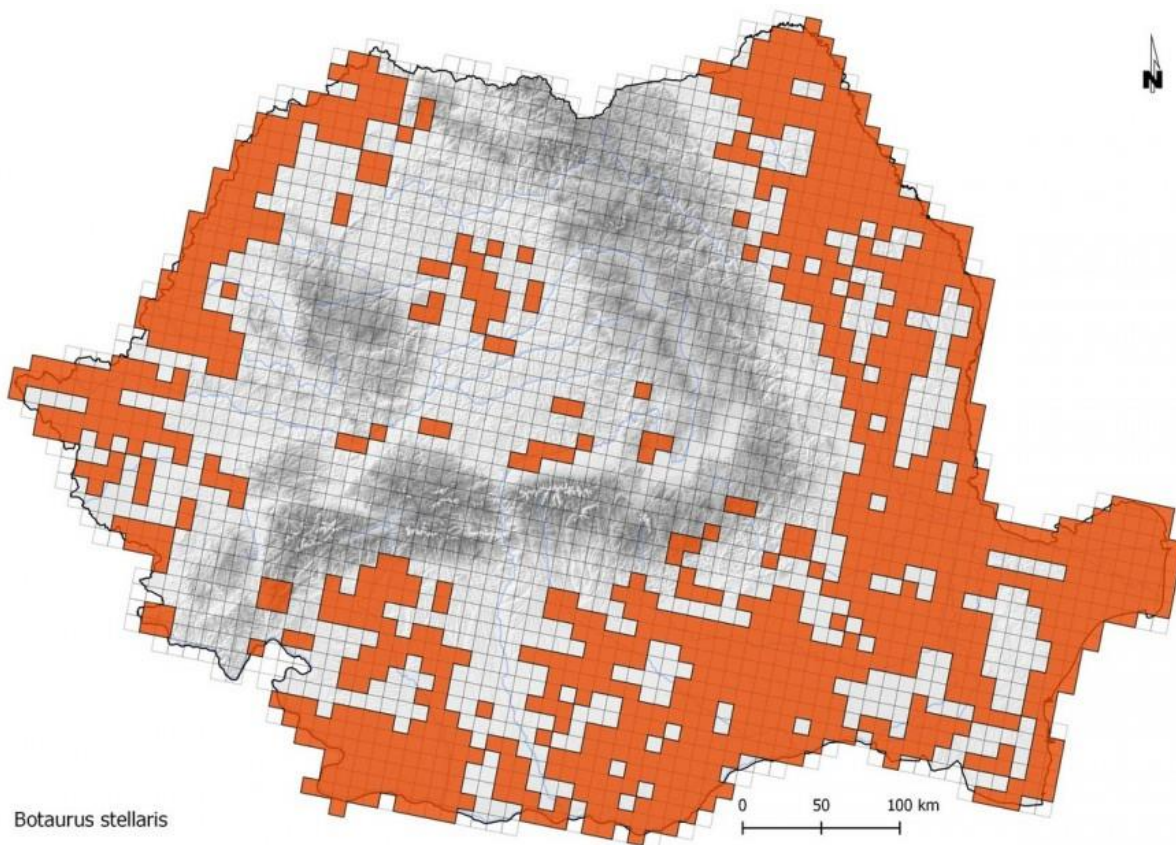
REPRODUCERE

Sosește la începutul lunii aprilie din cartierele de iernare. Cuibul este construit de femelă și este alcătuit din stuf și alte resturi vegetale. Femela depune la sfârșitul lui aprilie 3-5 ouă cu o dimensiune de 53 x 39 mm și o greutate de 42 g, pe care le incubează singură timp de 24-26 de zile, masculul fiind poligam. Femela îngrijește singură puii pe o perioadă cuprinsă între 12-30 de zile.

AMENINTARI SI MASURI DE CONSERVARE

Degradarea habitatelor și arderea stufului reprezintă, împreună cu poluarea apelor și prădarea cuiburilor de către porcii mistreți, principalele pericole care afectează specia. Ca măsuri de conservare a speciei se încurajează tăierea succesivă a stufului astfel încât acesta să formeze o structură mozaicată și reducerea deranjului prin interzicerea vânătorii.

HARTI JPEG: HARTA DE DISTRIBUȚIE A ZONELOR DE CUIBĂRIRE BAZATĂ PE PĂTRATE ETRS 10KM

Cod specie: A396

Denumirea stiintifica: *Branta ruficollis*

Denumirea populara: Gâscă cu gât roșu,

DESCRIERE

Gâsca cu gât roșu este o specie caracteristică zonelor de tundră siberiană. Lungimea corpului este de 54-64 cm și are o greutate medie de 1400-1600 g. Anvergura aripilor este cuprinsă între 110-125 cm. Adulții au înfățișare similară. Gâsca cu gât roșu este cea mai mică dintre gâște și are un penaj elegant, negru combinat cu roșu-ruginiu, subliniat de dungi albe. Se hrănește în teritoriile de cuibărire cu specii vegetale din tundra siberiană, iar în cartierele de iernare din sud-estul Europei în special pe culturile de grâu de toamnă și rapiță. Este o pasăre simbol pentru Dobrogea.

ETIMOLOGIA DENUMIRII STIINTIFICE

Numele de gen reprezintă varianta latinizată a cuvântului anglo-saxon *bernan* – carbonizat (negru), cu referire la penajul parțial negru al păsării. Numele de specie provine din cuvintele latine *rufus* – roșietic și *collum* – gât, cu referire la penajul roșu al gâtului.

LOCALIZARE SI COMPORTAMENT

Cuibărește în nordul Siberiei în colonii mici situate pe malurile râurilor. Uneori cuibărește în apropierea cuiburilor de șoim călător (*Falco peregrinus*) pentru a beneficia de protecția acestei specii împotriva prădătorilor, cum este vulpea polară (*Alopex lagopus*). Distanța parcursă între zonele de cuibărit și cartierele de iernare depășește 4000 de km. În cartierele de iernare formează stoluri mixte împreună cu alte specii de gâște, în special gărlita mare (*Anser albifrons*). Se hrănesc ziua pe culturile agricole, la început cu boabe de porumb rămase risipite după recoltare (când sunt disponibile) și mai apoi cu frunzele răsărite ale grâului de toamnă, iar seara înoptează pe lacuri. Când lacurile îngheață se așează și pe mare. Atunci când distanța între locurile de înoptare și cele de hrănire crește la peste 25-30 de km, preferă să caute alte locuri de hrănire și înoptare, de obicei mai în sud, dacă culturile sunt acoperite de zăpadă (Hulea D., 2002). Zboară împreună cu alte specii de gâște în șiruri dispuse în formă de „V„. Atunci când stolul este format numai din gâște cu gât roșu, formația este neregulată și asemănătoare ca formă cu cea a graurilor sau ciorilor. Iernează în vestul Mării Negre în Dobrogea și în Bulgaria. Emite un sunet caracteristic, ușor de identificat.

POPULATIE

Populația estimată a speciei în cartierele de iernare este fluctuantă, cuprinsă între 34000-37000 de exemplare. În perioada 1970-1990 efectivele observate au fost în creștere rămânând apoi au rămas stabile în perioada 1990-2000. Iernează într-o zonă redusă ca întindere care este influențată de modul de folosire al terenurilor. Cea mai mare parte a populației mondiale este prezentă în timpul iernii în România și Bulgaria. În iernile mai blânde rămân în număr mai mare în Ucraina, iar în cele mai aspre coboară spre sud până în Grecia. În situl ROSPA 0102 SUHAIA se estimează în perioada de iarnă un efectiv de 170 – 1200 indivizi (pasari).

REPRODUCERE

Sosește la începutul lunii mai în teritoriile de cuibărit. În a doua jumătate a lunii iunie formează colonii de circa cinci perechi ce cuibăresc în cavități de circa 5-8 cm adâncime. Femela depune 3-10 ouă care sunt incubate timp de 25 de zile. Puii devin zburători la 35-42 de zile.

AMENINTARI SI MASURI DE CONSERVARE

Degradarea zonelor de cuibărit prin activități de minerit, vânătoarea accidentală în teritoriile de migrație și iernare atât în locurile de înoptare cât și în cele de hrănire, braconajul, deranjul produs de activitățile piscicole pe lacurile folosite pentru înoptare, dezvoltarea urbană în jurul lacurilor folosite pentru înoptare, deranjul determinat de fermierii care le alungă de pe culturile de grâu și orz de toamnă sunt principalele pericole ce afectează specia. Ca măsuri de conservare au fost elaborate Planuri Naționale de Acțiune în Bulgaria și România. Majoritatea locurilor de înoptare sunt protejate și sunt dezvoltate scheme de agromediu în colaborare cu fermierii (SOR/BirdLife România).

Cod specie: A196

Denumire științifică: *Chlidonias hybrida*

Denumire populară: Chirighiță cu obraz alb

DESCRIERE

Chirighița cu obraz alb este caracteristică zonelor umede de apă dulce bogate în vegetație. Lungimea corpului este de 24-28 cm și are o greutate de 65-100 g. Anvergura aripilor este

de circa 57-70 cm. Femela este mai mică ca dimensiuni decât masculul. Adulții au înfățișare similară. Penajul este gri închis, obrazul alb și partea superioară a capului este neagră. Ciocul este roșu spre deosebire de celelalte specii înrudite de chirighițe. Se hrănește cu pești, insecte și larvele acestora, melci și broaște.

ETIMOLOGIA DENUMIRII ȘTIINȚIFICE

Numele de gen provine din grecescul *khelodonios* – asemănător cu rândunica. Numele de specie provine din cuvântul latin *hybrid* – hibrid, cu referire probabil la penajul de iarnă, care are caracteristici intermediare între celelalte două specii de chirighițe.

LOCALIZARE ȘI COMPORTAMENT

Este o specie prezentă în partea sudică și estică a continentului european. Pentru a se hrăni prinde prada prin alunecări bruște de la circa cinci metri înălțime. Planează pe loc, fluturându-și aripile în urmărirea prăzii. De obicei se hrănește la o distanță de până la 1-2 km de colonie. Cuibărește prima dată la doi ani. Este o specie monogamă și teritorială. Cuibărește în colonii de până la 100 de perechi. Cuibul, alcătuit din resturi vegetale, este așezat pe vegetație plutitoare (ex. frunze de nufăr), în zone cu apă de adâncime mică (sub un metru). Durata medie de viață este de nouă ani, însă poate atinge și 19 ani. Iernează în Africa și în Peninsula Arabică.

POPULAȚIE

Populația europeană este relativ mică, cuprinsă între 42000-87000 de perechi. Un declin moderat s-a manifestat în perioada anilor 1970-1990. Deși populația s-a menținut stabilă în perioada 1990-2000, nu s-au refăcut efectivele ce existau înaintea declinului înregistrat. Populația estimată în România este de 8000-12000 de perechi, iar efective mai mari decât în România există numai în Rusia.

Alte țări cu efective importante sunt: Spania, Azerbaijan, Ucraina și Turcia.

În situl ROSPA 0102 SUHAIA se estimează un efectiv de 150 – 200 perechi.

REPRODUCERE

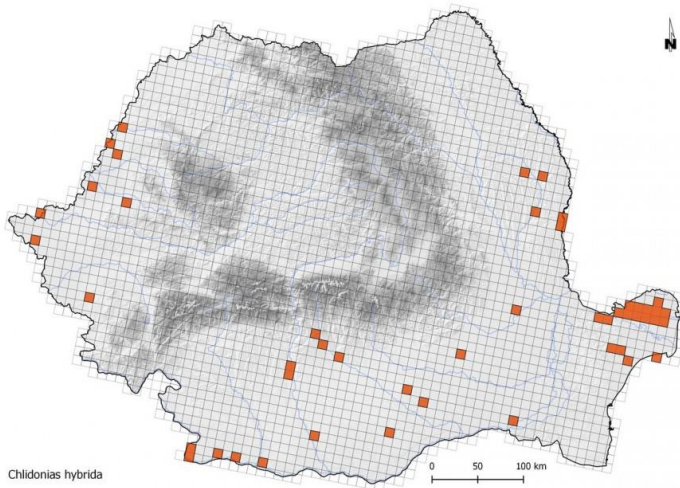
Sosește din cartierele de iernare în a doua parte a lunii aprilie și începutul lunii mai. Femela depune în mod obișnuit 2-3 ouă în a doua parte a lunii mai și în prima parte a lunii iunie, cu o dimensiune medie de 37,7 x 28,6 mm. Incubația durează în jur de 18-20 de zile și este asigurată de ambii parteneri. Puii părăsesc cuibul la câteva zile după eclozare și sunt îngrijiți de adulți.

Devin zburători la 21-25 de zile.

AMENINȚĂRI ȘI MASURI DE CONSERVARE

Deranjul determinat de activitățile umane ce duce la pierderea locurilor de cuibărit alături de inundarea cuiburilor reprezintă pericolele principale ce afectează specia. Reducerea deranjului produs de activitățile umane și construirea de platforme artificiale pentru asigurarea de locuri pentru cuibărit sunt prioritare.

HARTI JPEG: HARTA DE DISTRIBUȚIE A ZONELOR DE CUIBĂRIRE BAZATĂ PE PĂTRATE ETRS 10KM

Cod specie: A197

Denumire stiintifica: *Chlidonias niger*

Denumire populara: Chirighița neagră

DESCRIERE

Chirighița neagră este caracteristică în perioada cuibăritului zonelor umede de apă dulce și salmastre bogate în vegetație și în perioada iernării zonelor de coastă, golfurilor și lagunelor cu apă sărată. Lungimea corpului este de 23-28 cm și are o greutate de 50-74 g. Anvergura aripilor este de circa 57-65 cm. Adulții au înfățișare similară. Are aripile largi și coada scurtă. Capul și corpul sunt negre, iar aripile sunt gri-argintii. Se hrănește cu insecte, pești mici și broaște.

ETIMOLOGIA DENUMIRII STIINTIFICE

Numele de gen provine din grecescul *khelodonios* – asemănător cu rândunica. Numele de specie provine din cuvântul latin *niger* – negru, cu referire la penajul păsării.

LOCALIZARE SI COMPORTAMENT

Este o specie prezentă în cea mai mare parte a continentului european. Planează pe loc fluturându-și aripile în urmărirea prăzii. Pentru a se hrăni prinde pradă de la suprafața apei sau insecte în zbor și foarte rar se scufundă. De obicei se hrănește la o distanță de până la 2-5 km de colonie. Zboară cu o viteză medie de 34 km/h. Evită pentru cuibărit zonele umede cu o suprafață mai mică de 4 ha. Longevitatea cunoscută este de până la 21 de ani. Cuibărește în colonii mici, așezate pe vegetație acvatică, în zone cu apă având adâncime mică (1-2 m). Cuibul este alcătuit din resturi vegetale și la construirea lui participă ambii parteneri. Iernează în Africa.

POPULATIE

Populația europeană este relativ mare, cuprinsă între 83000-170000 de perechi. Un declin moderat s-a manifestat în perioada anilor 1970-1990. Efectivele au scăzut în cele mai multe țări în perioada 1990-2000, fără a se cunoaște tendința în Rusia. Cele mai mari efective sunt în Rusia, Ucraina și Belarus. Populația estimată în România este de 1200-2500 de perechi, iar în situl ROSPA0102 sunt prezente aproximativ 150 – 200 perechi.

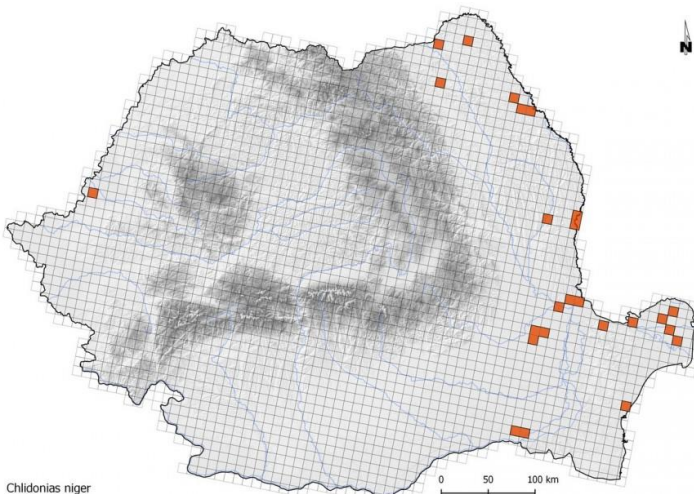
REPRODUCERE

Sosește din cartierele de iernare în a doua parte a lunii aprilie. Femela depune în mod obișnuit 2-3 ouă în a doua parte a lunii mai și în prima parte a lunii iunie, cu o dimensiune medie de 35,9 x 25,3 mm. Ouăle acestei specii sunt rezistente atunci când se udă. Incubația durează în jur de 19-23 de zile și este asigurată de ambii parteneri. Puii părăsesc cuibul la câteva zile după eclozare și sunt îngrijiți de adulți. Devin zburători la 20-25 de zile.

AMENINTARI SI MASURI DE CONSERVARE

Deranjul determinat de activitățile umane, ce duce la pierderea locurilor de cuibărit, degradarea și distrugerea habitatelor umede reprezintă pericolele principale ce afectează specia. Reducerea deranjului produs de activitățile umane și refacerea zonelor umede sunt prioritare.

HARTI JPEG: HARTA DE DISTRIBUȚIE A ZONELOR DE CUIBĂRIRE BAZATĂ PE PĂTRATE ETRS 10KM

Cod specie: A031

Denumire stiintifica: *Ciconia ciconia*

Denumire populara: Barză albă

DESCRIERE

Barza albă este o specie caracteristică pășunilor umede și zonelor mlăștinoase. Lungimea corpului este de 95-110 cm și are o greutate de 2300-4400 g. Anvergura aripilor este cuprinsă între 180-218 cm. Adulții au înfățișare similară și se deosebesc de barza neagră prin capul și gâtul albe. Se hrănește cu broaște, șoareci, insecte, cârțițe, pui de pasăre și iepure, melci, șerpi și șopârle.

ETIMOLOGIA DENUMIRII STIINTIFICE

Numele de gen și de specie *ciconia* – barză este de origine latină și a fost dat de zoologul Mathurin Jacques Brisson (1723-1806), care a înlocuit numele inițial de ardea.

LOCALIZARE SI COMPORTAMENT

Este o specie larg răspândită pe tot teritoriul european, cu populații mai mari în zona centrală și estică. Barza albă este alături de rândunică specia care interacționează cel mai mult cu populația umană, fiind prezentă în majoritatea localităților din țara noastră cu excepția zonelor montane. Fiind o specie obișnuită cu prezența umană, folosește ca suport pentru cuib stâlpilor rețelelor de medie tensiune și acoperișurile caselor. A intrat în conștiința populară ca fiind specia ce aduce bebelușii. În mod obișnuit perechea de berze se întoarce la cuibul ocupat și în anii precedenți. Întâi sosește masculul, care apără cuibul în fața altor pretendenți și, în așteptarea femelei, îl repară și îl consolidează. Spre deosebire de stârci, care sunt gălăgioși, berzele sunt aproape mute însă comunică la cuib cu partenerul prin intermediul unui „clămpănit al ciocului”, care se desfășoară sacadat în timp ce capul și gâtul sunt lăsate pe spate. Sunetele scoase prin deschiderea și închiderea ciocului sunt puternice și rapide, asemeni unei darabane de tobă. Înainte de plecarea în migrație se strâng în număr mare pe pajiștile umede sau în zone inundabile. Iernează în Africa, unde ajung prin traversarea Bosforului. Distanța medie pe care o străbate într-o zi în perioada migrației este de 220 km cu o viteză cuprinsă între ... MAI MULTE

POPULATIE

Populația estimată a speciei este semnificativă, cuprinsă între 180000-220000 de perechi. În perioada 1970-1990 populația de barză albă a manifestat un declin considerabil. Deși în perioada 1990-2000 specia a marcat o tendință crescătoare, încă nu a revenit la efectivele existente înaintea declinului menționat. Populația estimată în România este de 4000-5000 de perechi. Cele mai mari efective apar în Polonia, Ucraina și Spania.

În situl ROSPA 0102 SUHAIA se estimează un efectiv de 800 – 1500 indivizi (pasari).

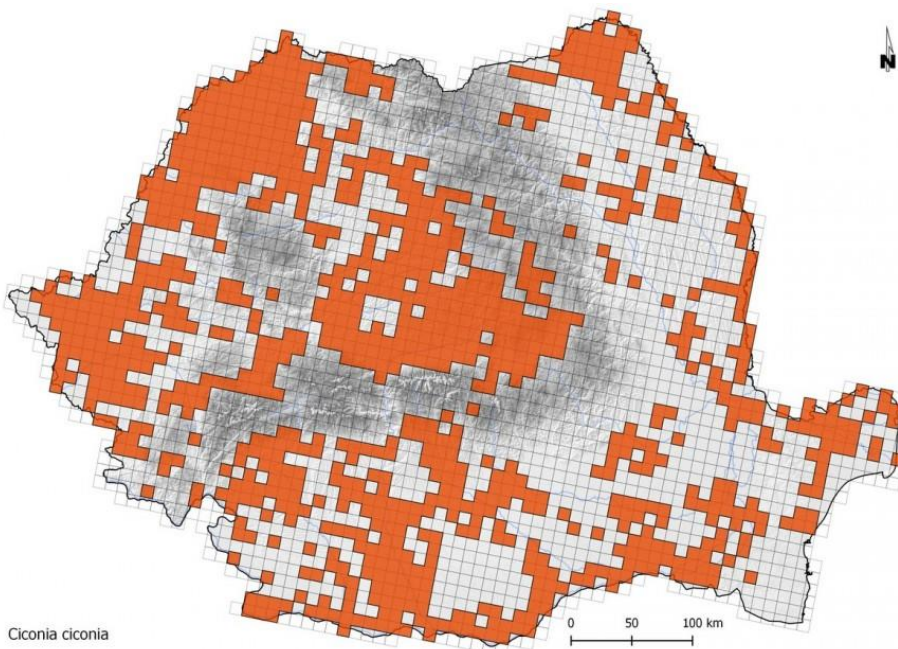
REPRODUCERE

Sosește la începutul lunii martie din cartierele de iernare. Cuibul amplasat cel mai frecvent pe stâlpii rețelelor de tensiune medie, dar și pe acoperișurile caselor, este alcătuit din crengi fixate cu pământ. Cuibul poate atinge dimensiuni impresionante prin adăugarea de material în fiecare an (1,5 m diametru, 1-2 m înălțime și o greutate de 40 kg). În interior este căptușit cu mușchi și resturi vegetale. În mod obișnuit masculul aduce materialele, iar femela le așează și le potrivește în cuib. Adeseori, în pereții exteriori ai cuibului cuibărește și vrabia de câmp. Femela depune 3-4 ouă în perioada cuprinsă între începutul lunii aprilie și a doua jumătate a lunii mai. Dimensiunea medie a ouălor este de 73,6 x 52,54 mm. Încubația e asigurată de ambii părinți. Noaptea stă pe ouă numai femela (C. Rosetti Bălănescu). După 33-34 de zile, puii eclozează și sunt hrăniți de părinți la cuib 53-55 de zile și apoi încă 15 zile, după care încep să zboare.

AMENINTARI SI MASURI DE CONSERVARE

Electrocutarea păsărilor și desecarea zonelor umede sunt principalele amenințări ce afectează specia în zonele de cuibărit din Europa. Instalarea de platforme artificiale pe stâlpii rețelelor de tensiune medie și izolarea rețelelor electrice pot reduce considerabil mortalitatea acestei specii.

HARTI JPEG: HARTA DE DISTRIBUȚIE A ZONELOR DE CUIBĂRIRE BAZATĂ PE PĂTRATE ETRS 10KM (RAPORT ART. 12)

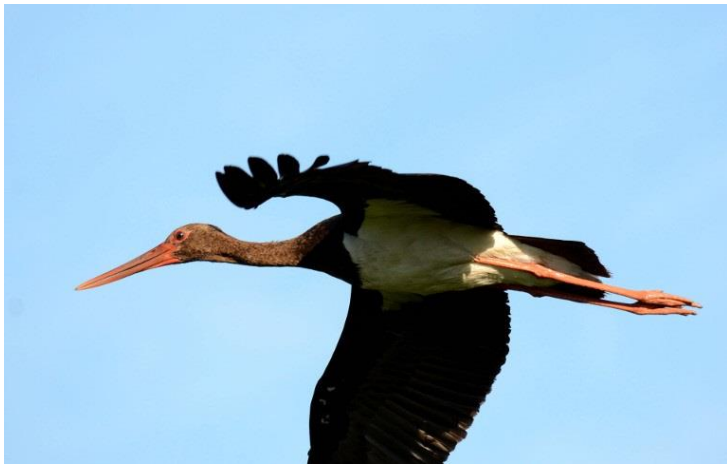

Cod specie: A030

Denumire stiintifica: *Ciconia nigra*

Denumire populara: Barză neagră

DESCRIERE

Barza neagră, cunoscută și sub denumirile de cocostârc negru și barză țigănească, este o specie caracteristică pădurilor de câmpie și de pe dealuri ce au în apropiere zone umede. Ca dimensiuni este cu puțin mai mică decât barza albă. Lungimea corpului este de 90-105 cm și are o greutate medie de 3000 g. Anvergura aripilor este cuprinsă între 173-205 cm. Adulții au înfățișare similară și ating acest stadiu numai în al patrulea an de viață. Se hrănește în special cu țipari când îi găsește, mamifere mici, pui de pasăre, ouă, broaște, moluște, lipitori, râme, șopârle, șerpi, insecte.

ETIMOLOGIA DENUMIRII STIINTIFICE

Numele de gen *ciconia* – barză este de origine latină și a fost dat de zoologul Mathurin Jacques Brisson, care a înlocuit numele inițial de ardea. Numele speciei provine de la cuvântul latin *nigra* – negru, cu referire la penajul păsării.

LOCALIZARE SI COMPORTAMENT

Este o specie răspândită pe tot teritoriul european cu populații mai mari în zona centrală și estică a Europei. Retrasede și sfioase, cuibăresc în păduri, în cuiburi pe care le folosesc mai mulți ani și pe care le repară și consolidează în fiecare an. După ce depune ouăle este alungată foarte greu de la cuib. Spre deosebire de stârci și asemeni berzei albe este aproape mută și se manifestă prin „clămpănitul ciocului,” dar mai rar, mai scurt și fără mișcările de gât caracteristice berzei albe.

Cea mai mare parte a populației europene traversează Bosforul, planând în special deasupra uscatului. Iernează pe continentul african.

POPULATIE

Populația estimată a speciei este mică, cuprinsă între 7800-12000 de perechi. După ce a rămas stabilă în perioada 1970-1990, populația de barză neagră a crescut în perioada 1990-2000 în zona central europeană și a scăzut în țările baltice, rămânând stabilă pe ansamblu. Populația estimată în România este de 160-250 de perechi. Cele mai mari efective apar în Polonia, Turcia și Belarus.

În situl ROSPA 0102 SUHAIA se estimează un efectiv de 30 – 40 indivizi (pasari)..

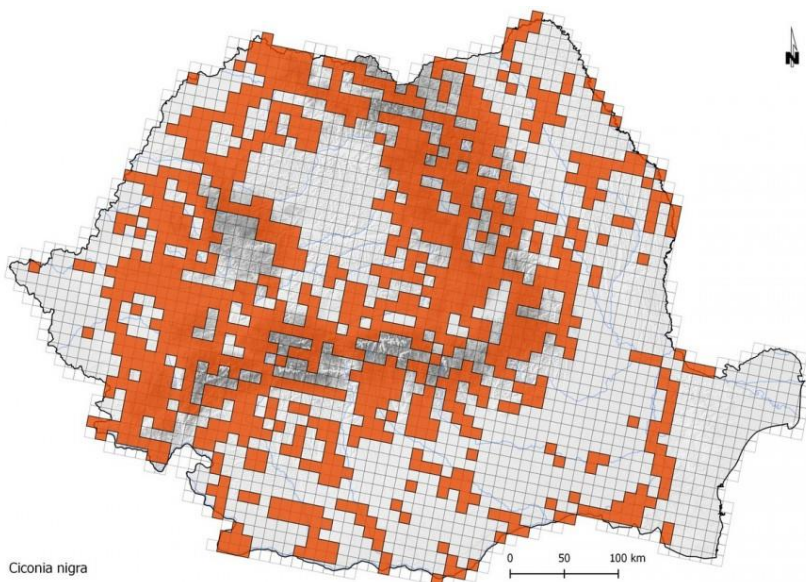
REPRODUCERE

Sosește în a doua jumătate a lunii martie din cartierele de iernare și, comparativ cu barza albă, sosește primăvara mai târziu și pleacă toamna mai târziu (C. Rosetti Bălănescu). Cuibul este amplasat în treimea superioară a arborilor bătrâni. Cuibul e o construcție mare (poate depăși un metru în diametru și chiar în înălțime), caracteristică berzelor, alcătuit din crengi fixate cu pământ. În interior este căptușit cu mușchi, resturi vegetale sau balebă uscată. Femela depune 3-4 ouă de culoare albă în perioada cuprinsă între sfârșitul lui aprilie și începutul lui mai. Dimensiunea medie a ouălor este de 65,32 x 48,73 mm. Incubația e asigurată de ambii părinți. După 30-35 de zile, puii ecozează și sunt hrăniți de părinți până la 70 de zile când devin independenți. Adeseori, cuibărește în pereții exteriori ai cuibului și vrabia de câmp.

AMENINTARI SI MASURI DE CONSERVARE

Distrușgerea cuiburilor prin defrișarea pădurilor, reducerea zonelor umede și întinderea din ce în ce mai mare a liniilor electrice reprezintă principalele amenințări ce afectează specia. Managementul adecvat al pădurilor în care cuibăresc exemplare de barză neagră și izolarea liniilor electrice de medie tensiune pot reduce considerabil mortalitatea acestei specii. Păstrarea sau refacerea zonelor umede situate în apropierea pădurilor contribuie la asigurarea hranei pentru barza neagră.

HARTI JPEG: HARTA DE DISTRIBUȚIE A ZONELOR DE CUIBĂRIRE BAZATĂ PE PĂTRATE ETRS 10KM (RAPORT ART. 12)

Cod specie:A081

Denumire stiintifica: *Circus aeruginosus*

Denumire populara: Erete de stuf

DESCRIERE

Eretele de stuf este o specie caracteristică zonelor umede în care abundă stuful. Lungimea corpului este de 43-55 cm și greutatea de 500-700 g, femelele fiind mai mari. Anvergura aripilor este cuprinsă între 115-140 cm, fiind cel mai mare dintre ereți. Masculul are vârful aripilor negre, aripile și coada gri-argintii, iar abdomenul ruginiu. Femela este maro-ciocolatiu închis, cu capul și gâtul albe-gălbui. Se hrănește cu păsări și ouă, pui de iepure, rozătoare mici, broaște, insecte mai mari și uneori pești.

ETIMOLOGIA DENUMIRII STIINTIFICE

Numele de gen este forma latinizată a cuvântului grecesc *kirkos* – răpitoare ce descrie cercuri. Numele de specie provine din cuvântul latin *aerugo* – rugină de cupru, ce are o nuanță de albastru-verde, cu referire la ouăle păsării.

LOCALIZARE SI COMPORTAMENT

Este o specie prezentă în cea mai mare parte a teritoriului european. Perechea formată poate rezista împreună mai multe sezoane. Ritualul nupțial este spectaculos, masculul zburând în cercuri deasupra teritoriului de cuibărit, după care plonjează spre pământ rostogolindu-se în aer. Uneori femela îl însoțește în zbor și se rostogolesc împreună în aer, având ghearele împreunate. De asemenea, se poate observa cum masculul oferă hrană în aer femelei. Atunci când are posibilitatea, masculul se împerechează cu 2-3 femele. Când vânează, zboară la o înălțime cuprinsă între 2-6 m de la sol și plonjează brusc când identifică hrana. Iernează în Africa și în Peninsula Arabă. Longevitatea maximă cunoscută este de 20 de ani și o lună.

POPULATIE

Populația europeană a speciei este relativ mică, cuprinsă între 93000-140000 de perechi. Aceasta a crescut în perioada 1970-1990. Deși în perioada 1990-2000 a înregistrat un declin în sud-estul Europei, în restul continentului s-a menținut stabilă și a crescut în Ucraina și Rusia, înregistrând pe ansamblu o creștere. În România, populația estimată este de 1700-2500 de perechi. Cele mai mari efective sunt în Rusia, Ucraina, Polonia și Belarus.

În situl ROSPA 0102 SUHAIA se estimează un efectiv de 2 – 4 perechi.

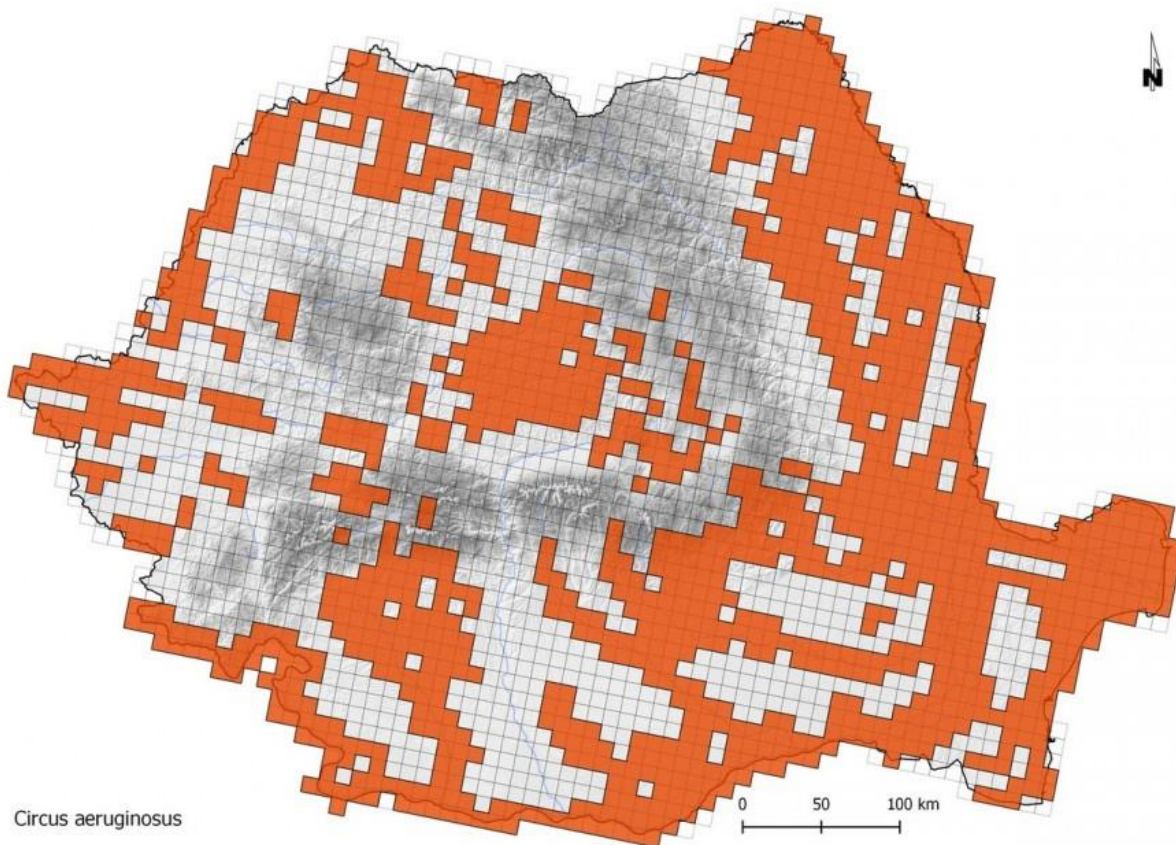
REPRODUCERE

Cuibul, ce poate atinge dimensiunea de 80 cm în diametru, este alcătuit de către femelă din crengi, stuf și este căptușit la interior cu iarbă. Femela depune 3-8 ouă în a doua parte a lunii aprilie, cu o dimensiune medie de circa 48,6 x 37,7 mm. Incubația durează 31-38 de zile și este asigurată de ambii părinți. Puii devin zburători la 35-40 de zile. Rămân însă în apropierea părinților încă 25-30 de zile, după care devin independenți.

AMENINȚĂRI ȘI MASURI DE CONSERVARE

Degradarea habitatelor, vânătoarea ilegală, deranjul determinat de activitățile umane prin tăierea sau arderea stufului și otrăvirea sunt principalele pericole pentru specie. Conservarea speciei necesită refacerea zonelor umede, reducerea cantității de pesticide care ajung de pe terenurile agricole în apă prin precipitații, controlul practicilor ilegale cum sunt arderea și tăierea stufului în perioadele nepotrivite și oprirea vânătorii.

HARTI JPEG: HARTA DE DISTRIBUȚIE A ZONELOR DE CUIBĂRIE BAZATĂ PE PĂTRATE ETRS 10KM (RAPORT ART. 12)

Cod specie:A231

Denumire stiintifica: *Coracias garrulus*

Denumire populara: Dumbrăveancă

DESCRIERE

Dumbrăveanca este caracteristică zonelor uscate, călduroase reprezentate de pădurile rare de luncă din preajma pajiștilor. Are dimensiuni similare cu ale stâncuței (*Corvus monedula*). Lungimea corpului este de 29-32 cm și are o greutate de 127-160 g. Anvergura aripilor este de circa 52-57 cm. Adulții au înfățișare similară. Penajul este uluitor, de un albastru azuriu ce acoperă capul, gâtul și pieptul, în timp ce spatele este maroniu-ruginiu. Se hrănește cu rozătoare, broaște, șopârle, șerpi, păsări și insecte.

ETIMOLOGIA DENUMIRII STIINTIFICE

Numele de gen derivă din combinația cuvintelor latine *corax* – corb și *forma* – formă. Numele de specie provine din latinescul *garrulous* – gălăgios.

LOCALIZARE SI COMPORTAMENT

Este o specie prezentă în sudul și estul Europei. Este gălăgioasă și fiecare pereche își apără teritoriul. Este foarte sensibilă la modificările de folosire a terenurilor, fiind considerată un bioindicator pentru habitatele mozaicate. Vânează pândind perioade lungi, pe crengi și fire electrice. Ritualul nupțial cuprinde răsuciri și plonjări rapide. Este monogamă și cuibărește în scorburile copacilor bătrâni. Iernează în Africa și străbate peste 10000 km între teritoriile de cuibărit și cele de iernare. O coliziune cu un avion a fost înregistrată deasupra Mării Arabiei. Longevitatea cunoscută este de nouă ani.

POPULATIE

Populația europeană este relativ mică, cuprinsă între 53000-110000 de perechi. A înregistrat un declin moderat în perioada 1970-1990. Această tendință s-a accelerat în perioada 1990-2000, ceea ce a dus la scăderea populației. În România se estimează prezența a 4600-6500 perechi, efective mai mari fiind numai în Turcia și Rusia. În situl ROSPA 0102 SUHAIA se estimează un efectiv de 30 – 100 perechi.

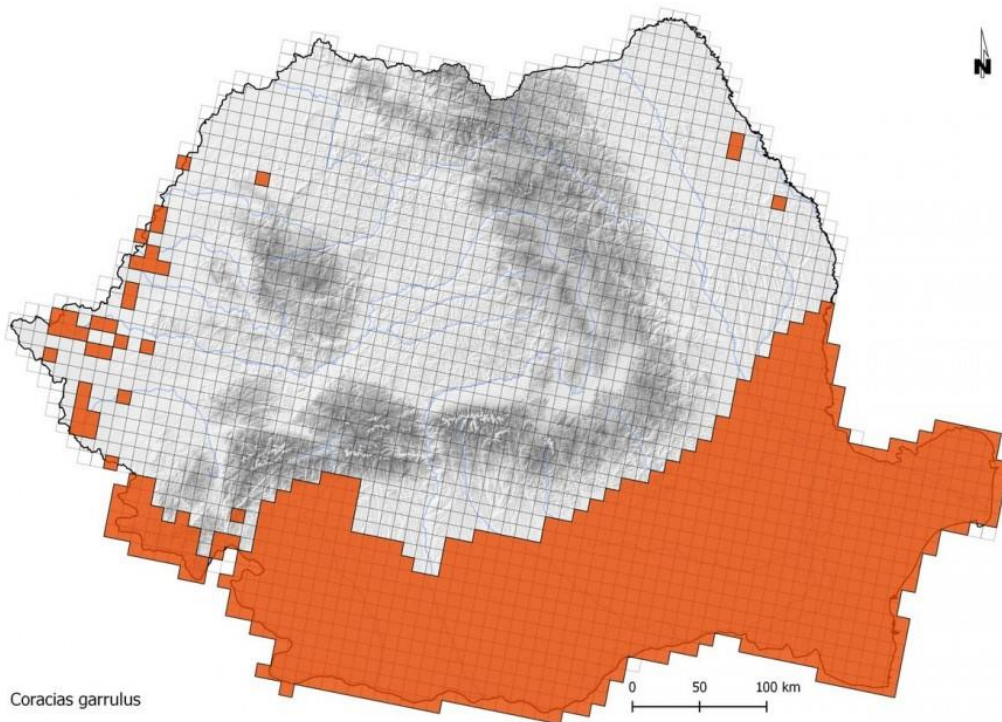
REPRODUCERE

Sosește din cartierele de iernare în a doua parte a lunii aprilie. Femela depune în mod obișnuit 3-6 ouă în a doua parte a lunii mai. Incubația durează în jur de 17-19 zile și este asigurată în cea mai mare parte de către femelă. Puii sunt golași și orbi după eclozare, însă cresc repede și ajung zburători după 25-30 zile. Sunt îngrijiți de părinți încă trei-patru săptămâni.

AMENINTARI SI MASURI DE CONSERVARE

Degradarea habitatelor și reducerea locurilor de cuibărit, vânătoarea ilegală în țările mediteraneene și în Oman, folosirea pe scară largă a pesticidelor sunt principalele pericole pentru specie. Implicarea fermierilor în protejarea acestei specii prin dezvoltarea de măsuri agro-mediu și amplasarea de cuiburi artificiale sunt prioritare.

HARTI JPEG: HARTA DE DISTRIBUȚIE A ZONELOR DE CUIBĂRIRE BAZATĂ PE PĂTRATE ETRS 10KM (RAPORT ART. 12)

Cod specie:A122

Denumire stiintifica: *Crex crex*

Denumire populara: Cristel de camp

DESCRIERE

Cristelul de câmp, cunoscut și sub denumirea de cârstei de câmp, este o specie caracteristică zonelor joase cum sunt pășunile umede, dar și culturilor agricole (cereale, rapiță, trifoi, cartofi). În Alpi cuibărește până la 1400 m altitudine, în China până la 2700 m iar în Rusia până la 3000 m. Lungimea corpului este de 27-30 cm și are o greutate medie de 165 g pentru mascul și 145 g pentru femelă. Anvergura aripilor este cuprinsă între 42-53 cm. Adulții au înfățișare similară. Penajul este maroniu cu ruginiu pe aripi. Se hrănește cu insecte și larvele acestora, viermi, semințe, plante și mugurii acestora.

ETIMOLOGIA DENUMIRII STIINTIFICE

Numele de gen și de specie e menționat de Herodot (484-425 î.Hr.), Aristophanus (446-386 î.Hr.) și Aristotel (384-322 î. Hr). Se consideră că numele provine de la grecescul *krex*, cu sensul de lăudăros, zgomotos.

LOCALIZARE SI COMPORTAMENT

Este o specie prezentă pe cea mai mare parte a continentului european. Masculul atrage femelele printr-un cântec sonor care se aude aproape toată noaptea. Specia este teritorială și poligamă, iar ritualul nupțial este scurt și include reverențe, aplecări, în timp ce își desface aripile și își înfoaie gâtul. În timpul acestui ritual masculul poate oferi hrană femelei. Teritoriul mediu al unui mascul este de 15,7 ha. După ce formează pereche cu o femelă, rămâne cu aceasta până ce este depusă pontă și apoi atrage altă femelă, schimbându-și teritoriul. Cuibul este așezat într-o scobitură pe sol (12-15 cm diametru și 3-4 cm adâncime) și căptușit cu vegetație. Femelele pot produce o a doua pontă la începutul lunii iulie. Iernează în Africa.

POPULATIE

Populația europeană a speciei este foarte mare, cuprinsă între 1300000-2000000 de perechi. A scăzut semnificativ în perioada 1970-1990. Deși s-a înregistrat o tendință

crescătoare în perioada 1990-2000 în multe țări, populația din Rusia a fluctuat, astfel încât pe ansamblu populația a rămas stabilă. În România, populația estimată este de 44000-60000 de perechi, efective mai mari fiind în Rusia și Ucraina. În situl ROSPA 0102 SUHAIA se estimează un efectiv de 8 – 10 perechi.

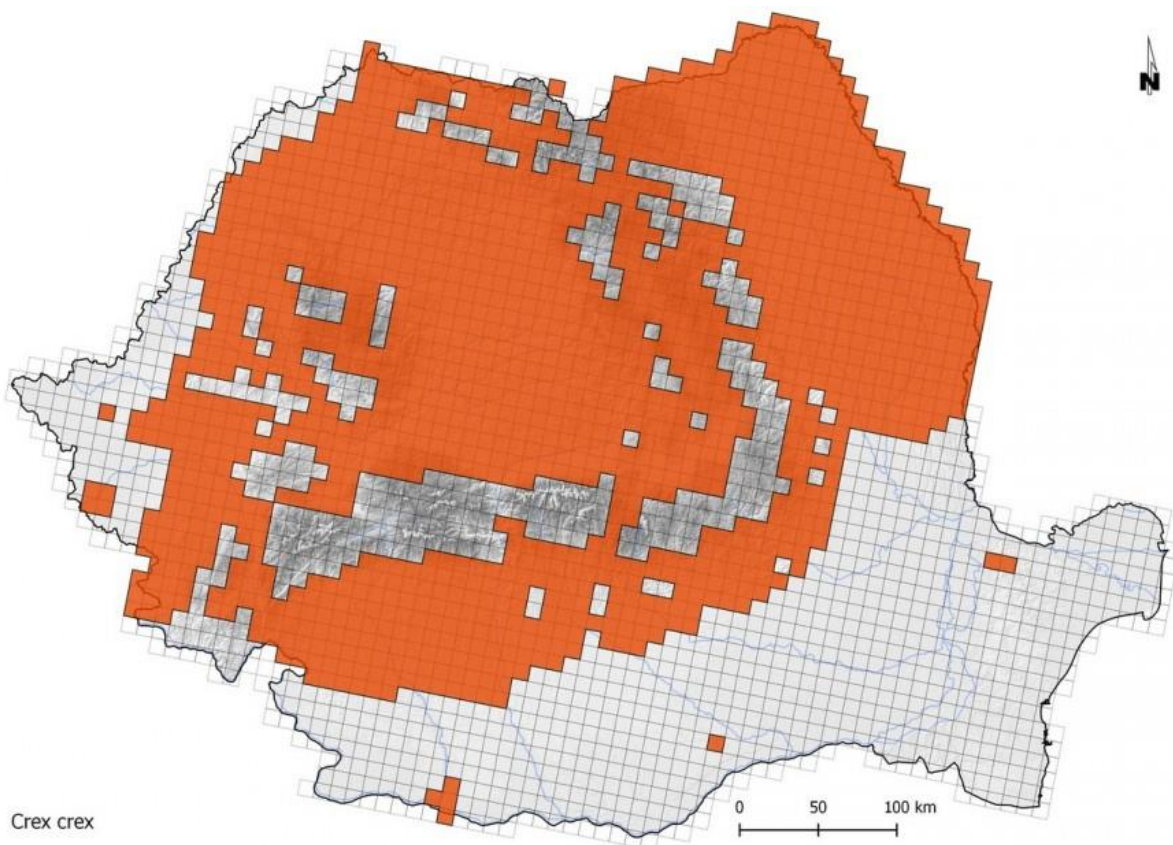
REPRODUCERE

Sosește din cartierele de iernare în a doua parte a lunii aprilie. Femela depune de obicei 8-12 ouă la sfârșitul lunii mai, cu o dimensiune medie de 37,2 x 26,4 mm și o greutate medie de 13-16 g. Incubația durează în medie 19-20 de zile și este asigurată numai de către femelă. După eclozare puii sunt acoperiți cu puf negru, iar ciocul este brun negru. Puii pot părăsi cuibul după o zi sau două. Sunt hrăniți în continuare de către femelă încă 3-4 zile, după care se hrănesc singuri. Puii devin zburători la 34-38 de zile. Succesul cuibăritului este de 80-90% în teritoriile nederanjate și de circa 50% acolo unde pășunile se cosesc, iar culturile agricole se recoltează.

AMENINTARI SI MASURI DE CONSERVARE

Distrugerea și degradarea habitatelor reprezentate de pășunile umede, distrugerea pontelor și a cuiburilor în timpul cositului în cazul pășunilor și al recoltării în cazul culturilor sunt principalele pericole ce afectează specia. Măsura agro-mediu prin care fermierii sunt plătiți pentru respectarea unor condiții (data cosirii etc.) care asigură supraviețuirea speciei pe terenurile acestora sprijină conservarea speciei (propusă de SOR/BirdLife România).

HARTI JPEG: HARTA DE DISTRIBUȚIE A ZONELOR DE CUIBĂRIRE BAZATĂ PE PĂTRATE ETRS 10KM (RAPORT ART. 12)

Cod specie: A038

Denumire stiintifica: *Cygnus cygnus*

Denumire populara: Lebădă de iarnă

DESCRIERE

Lebăda de iarnă, cunoscută sub denumirea de Lebădă cântătoare, este o specie caracteristică zonelor arctice, cuibărind pe lacuri înconjurată de vegetație. Lungimea corpului este de 140-160 cm și greutatea de 9800-11000 g pentru mascul și 8200-9200 g pentru femelă. Anvergura aripilor este cuprinsă între 205-235 cm. Adulții au înfățișare similară. De la distanță mică se poate vedea că pata galbenă de pe cioc este mai întinsă decât la lebăda mică (*Cygnus columbianus*). Se hrănește în special cu plante de apă, semințe, viermi, insecte, moluște și uneori pești. Este specia națională în Finlanda și este imprimată pe moneda de un euro.

ETIMOLOGIA DENUMIRII STIINTIFICE

Numele de gen și de specie reprezintă forma latinizată a cuvântului grecesc *kyknos* – lebădă. În mitologia greacă, Zeus s-a deghizat în lebădă pentru a o seduce pe Leda, soția regelui Tyndareus.

LOCALIZARE SI COMPORTAMENT

Este o specie cuibăritoare în Islanda, Peninsula Scandinavă și nordul Rusiei. Cuibărește solitar pe lacuri înconjurată de vegetație și mlaștini. Talia mare, ținuta elegantă combinată cu un penaj alb sclipitor, care parcă sfidează primejdiile, gâtul zvelt și lung au determinat includerea acestei specii de lebădă în basmele și folclorul popoarelor. Sunt păsări sociabile, hrănindu-se în număr mare pe luciul lacurilor puțin adânci, ca urmare a faptului că nu se pot scufunda și adâncimea la care pot ajunge este limitată de lungimea gâtului. În timpul perioadei de împerechere se înregistrează lupte între masculi. După formare, perechile rămân unite pe viață și masculul veghează asupra femelei, cuibului și puilor. Puii își petrec iarna împreună cu părinții, iar uneori se atașează grupului și pui din anii precedenți. Înnoată cu capul drept și spre deosebire de lebăda de vară (lebăda cucuiată – *Cygnus olor*) nu își înfoiază aripile asemeni unor pânze umflate de vânt. Adeseori cântă când stă pe apă, iar corul format de stolurile mari este impresionant. Pentru a-și lua zborul, au nevoie de suprafețe generoase. Zboară în stoluri în formă de „V”, iar în timpul zborului aripile produc un foșnet ușor. Iernează pe cea mai mare parte a continentului european. Longevitatea maximă cunoscută este de 26 de ani și șase luni.

POPULATIE

Populația estimată în cartierele de iernare este relativ mare și depășește 65000 de exemplare. Aceasta s-a menținut stabilă în perioada 1970-1990. Deși au fost înregistrate țări în care populațiile au intrat în declin în perioada 1990-2000, cele care iernează în Danemarca și Germania s-au menținut stabile. Populația prezentă în timpul iernii în România este estimată la 2000-4500 exemplare, efective mai mari fiind înregistrate în Danemarca, Germania, Irlanda, Marea Britanie și Norvegia. În situl ROSPA 0102 SUHAIA se estimează un efectiv de 10 – 18 exemplare.

REPRODUCERE

Sosește în luna aprilie din cartierele de iernare. La construirea cuibului așezat pe sol sau în stufăriș participă cei doi părinți, masculul fiind primul ce începe construcția. Cuibul poate fi folosit mai mulți ani, reparat și consolidat anual, astfel că atinge dimensiuni impresionante (până la 2 m în diametru la bază și 1-1,20 m la vârf). Femela depune 4-7 ouă, cu o dimensiune de 113 x 73 mm și o greutate de 331 g. Incubația e asigurată de femela care este vegheată de către mascul. După 36 de zile puii eclozează devenind zburători la 78-96 de zile.

AMENINTARI SI MASURI DE CONSERVARE

Degradarea zonelor umede și tăierea vegetației, construirea de baraje pentru hidrocentrale, deranjul produs de turiști, otrăvirea cu plumb prin ingerarea alicelor împrăștiate și ciocnirile cu liniile electrice sunt câteva din pericolele ce afectează specia. Ca măsuri de conservare sunt încurajate măsurile de reducere a deranjului, de interzicere a folosirii alicelor de plumb atunci când se vânează alte specii și asigurarea de habitate cu caracteristici optime pentru cuibăritul speciei.

Cod specie:A026

Denumire stiintifica: Egretta garzetta

Denumire populara: Egretă mică

DESCRIERE

Egreta mică este o specie caracteristică zonelor umede ce au pâlcuri copaci. Este zveltă și elegantă, cu o lungime a corpului de 55-65 cm și o greutate de 350-550 g, fiind asemănătoare ca dimensiuni cu stârcul de cireadă (*Bubulcus ibis*). Anvergura aripilor este cuprinsă între 88-106 cm. Adulții au înfățișare similară. Penajul este complet alb. Degetele galbene, ce contrastează cu picioarele și ciocul negre, sunt semnele distinctive care o deosebesc de egreta mare. În partea posterioară a capului are 2-3 pene ornamentale lungi și înguste care în secolul XIX erau vândute caselor de modă pentru împodobirea pălăriilor. Se hrănește cu peștișori, broaște și alte mici animale acvatice.

ETIMOLOGIA DENUMIRII STIINTIFICE

Numele de gen provine din cuvântul francez *aigrette* cu referire la penele ornamentale lungi din partea posterioară a capului. Numele de specie nu are o origine precisă și se consideră a fi de la *garzetta* – numele italian al egretei mici.

LOCALIZARE SI COMPORTAMENT

Este prezentă pe întreg continentul european, cu excepția Peninsulei Scandinave. Cuibărește în colonii mixte alături de alte specii de stârci și cormorani. Este specia cea mai tăcută dintre stârci. Vânează stând la pândă sau deplasându-se cu atenție în ape mici. Iernează pe continentul african. Longevitatea maximă cunoscută este de 22 de ani și patru luni.

POPULATIE

Populația europeană estimată a speciei este relativ mică, fiind cuprinsă între 68000-94000 de perechi. În perioada 1970-1990 populația a înregistrat o tendință crescătoare. În situl ROSPA 0102 SUHAIA se estimează un efectiv de 20 – 30 indivizi, în perioada de iarnă, iar în timpul anului efectivul poate fi estimat la 60 – 100 indivizi (pasari).

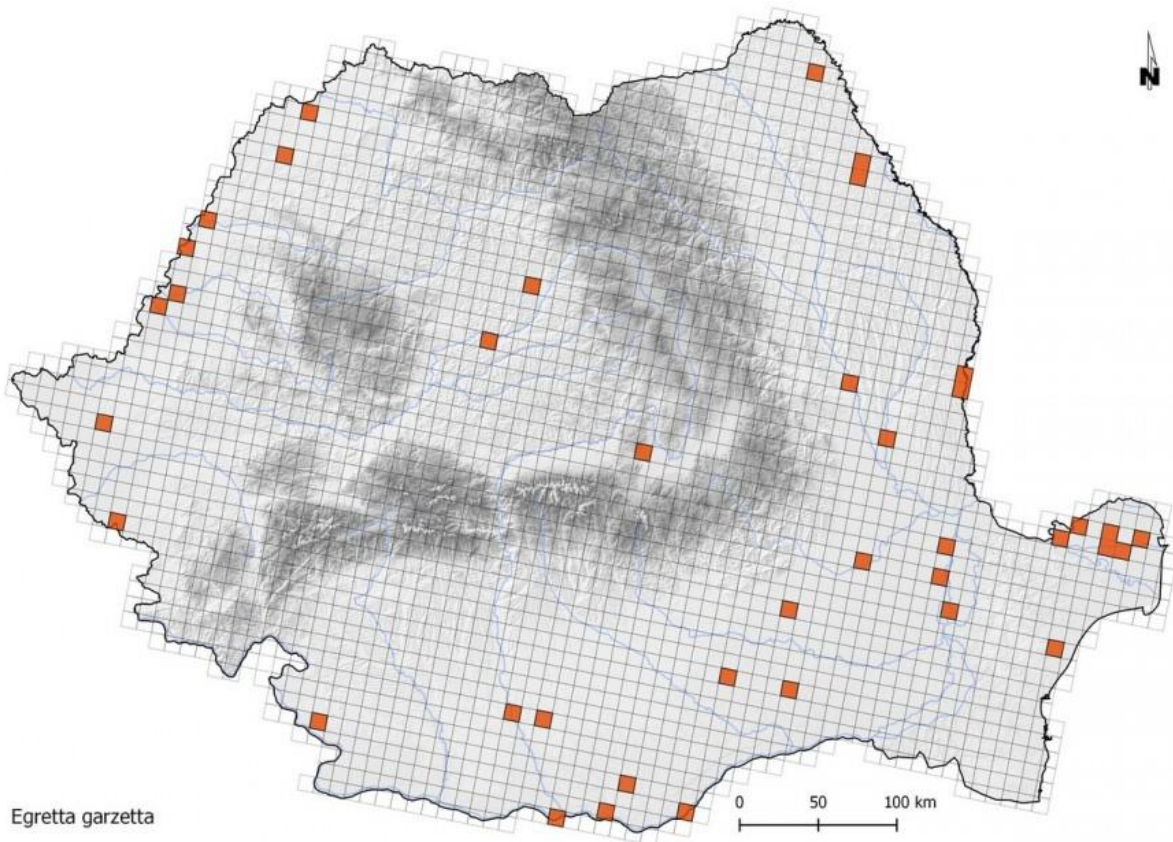
REPRODUCERE

Sosește la începutul lunii aprilie din cartierele de iernare. Cuibul este amplasat pe sălcii și uneori în stuf sau lăstărișuri dese din apropierea bălților. La construirea cuibului, alcătuit din crengi și stuf, participă cei doi părinți. Femela depune 3-4 ouă în perioada cuprinsă între a doua jumătate a lunii mai și prima jumătate a lunii iunie, cu o dimensiune medie de 46,54 x 33,67 mm. Încubația este asigurată de ambii părinți. După 21-25 de zile puii eclozează și rămân în cuib în jur de 30 de zile, dar continuă să fie hrăniți de părinți până la 40 de zile când devin independenți.

AMENINTARI SI MASURI DE CONSERVARE

Degradarea habitatelor prin reducerea suprafețelor zonelor umede, tăierea sălciiilor iarna ca material pentru foc de către localnici și deranjul coloniilor reprezintă principalele amenințări ce afectează specia. Ca măsuri de conservare se încurajează reducerea deranjului prin protejarea coloniilor de vizitatori și interzicerea vânătorii. Reconstrucția ecologică a zonelor umede din Delta Dunării și de pe cursul inferior al Dunării rămâne o prioritate.

HARTI JPEG: HARTA DE DISTRIBUȚIE A ZONELOR DE CUIBĂRIRE BAZATĂ PE PĂTRATE ETRS 10KM (RAPORT ART. 12)

Cod specie: A098

Denumire stiintifica: *Falco columbarius*

Denumire populara: Șoim de iarnă

DESCRIERE

Șoimul de iarnă este caracteristic zonelor joase împădurite, pășunilor și mlaștinilor. Este cel mai mic dintre răpitoarele din Europa, însă foarte agil și rapid. Lungimea corpului este de 26-33 cm și are o greutate de circa 125-210 g pentru mascul și 190-300 g pentru femelă, aceasta fiind mult mai mare decât masculul. Anvergura aripilor este cuprinsă între 50-73 cm. În Europa medievală era folosit de către crescătorii de șoimi ca „pe un șoim potrivit pentru o doamnă”. În prezent este antrenat rar de către crescători, datorită restricțiilor impuse pentru conservarea speciilor de păsări. Capul și spatele masculului sunt gri, iar pieptul și abdomenul crem-ruginiu cu striuri închise. Penajul femelei este maroniu pe spate și pal roșiatic cu striuri pe abdomen. Se hrănește în special cu păsări mici cum sunt ciocârlile, fâsele, vrăbiile. Preferă puii tineri neexperimentați. Hrana este completată și cu insecte, mamifere mici și șerpi.

ETIMOLOGIA DENUMIRII STIINTIFICE

Numele de gen provine din cuvântul latin *falx* – seceră, cu referire la silueta cu aripi lungi și ascuțite sau, după alte surse, din *falcate* cu referire la ciocul sau ghearele curbate. Numele de specie provine din cuvântul latin *columba*, cu referire la faptul că în zbor silueta sa seamănă cu cea a unui porumbel.

LOCALIZARE SI COMPORTAMENT

Este o specie cuibăritoare în nordul continentului european. Când vânează, zboară repede și la înălțime de sub un metru deasupra solului folosindu-se de copaci și tufișuri pentru a-și surprinde prada, pe care o prinde în aer. Perechea vânează adeseori împreună și unul dintre parteneri sperie prada și o conduce spre celălalt. Celelalte păsări prădătoare evită în general șoimii de iarnă din cauza agilității și agresivității acestora. Specia este monogamă cel puțin pentru un sezon de cuibărit, deși copulări cu alți parteneri au fost înregistrate. Primăvara, masculii migrează spre nord înaintea femelelor. Deși se reîntorc în același teritoriu, adeseori nu folosesc același cuib. Nu își construiește propriul cuib și folosește cuiburi mai vechi de cioară sau coțofană, amplasate în păduri de conifere sau de amestec. În absența acestora cuibărește pe margini stâncoase sau chiar pe sol. Își apără teritoriul

foarte agresiv. Longevitatea maximă cunoscută este de 12 ani și șapte luni. Iernează în centrul și estul continentului european.

POPULATIE

Populația europeană a speciei este relativ mică, cuprinsă între 31000-49000 de perechi. S-a menținut stabilă în perioada 1970-1990. În perioada 1990-2000, cu excepția Suediei unde efectivele au marcat o scădere, acestea s-au menținut stabile sau au marcat o ușoară creștere. Cele mai mari efective cuibăritoare sunt în Rusia, Norvegia și Suedia. În situl ROSPA 0102 SUHAIA se estimează un efectiv de 10 – 15 indivizi (pasari).

REPRODUCERE

Sosește din cartierele de iernare în aprilie. Femela depune de obicei 4-5 ouă, cu o dimensiune medie de 40 x 31,5 mm. Incubația durează în medie 28-32 de zile și este asigurată în proporție de 90% de către femelă, care în această perioadă este hrănită de mascul. La eclozare puii cântăresc aproximativ 13 g. Puii devin zburători la 29-31 de zile și rămân dependenți de părinți încă patru săptămâni. Uneori, exemplarele de un an, în special masculii, participă la hrănirea familiei alături de perechea de adulți. Adeseori, când hrana este suficientă, două treimi din numărul puilor ce au eclozat ajung zburători. În anii cu hrană puțină doar o treime din numărul puilor eclozați ajung zburători. Ajung la maturitate sexuală la un an, însă cei mai mulți masculi cuibăresc numai în al doilea an. La fel ca în cazul altor răpitoare, masculul este cel ce asigură în principal hrana familiei.

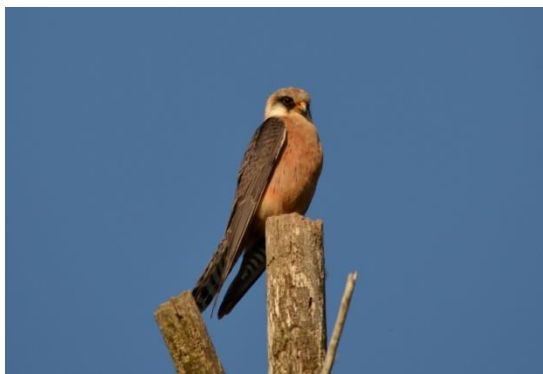
AMENINTARI SI MASURI DE CONSERVARE

Degradarea habitatelor, poluarea cu pesticide și deranjul păsărilor sunt principalele pericole ce afectează specia.

Cod specie:A097

Denumire stiintifica: Falco vespertinus

Denumire populara: Vânturel de seară

DESCRIERE

Vânturelul de seară, cunoscut și sub denumirea de șoimuleț de seară, este o specie caracteristică zonelor deschise cu pâlcuri de pădure așa cum sunt stepetele, pășunile, suprafețele agricole cu altitudine redusă, deși în Asia este prezent și la 1500 m. Lungimea corpului este de 28-34 cm și are o greutate medie de 130-197 g. Anvergura aripilor este cuprinsă între 65-76 cm. Este un șoim de talie medie spre mică, cu o siluetă apropiată de a vânturelului roșu (Falco tinnunculus) și a șoimului rândunelelor (Falco subbuteo). Atinge penajul complet caracteristic adultului în al treilea an. Masculul are în penaj o combinație unică între albastrul-gri-închis (ardezie) de pe corp și roșul ruginiu de pe penele picioarelor și subcodale. Femela este mai mare și are penajul gri-albastru pe spate și ruginiu pe corp. Se hrănește în special cu insecte, mamifere mici, broaște și șerpi.

ETIMOLOGIA DENUMIRII STIINTIFICE

Numele de gen provine din cuvântul latin *falx* – seceră, cu referire la silueta cu aripi lungi și ascuțite sau, după alte surse, din *falcat* cu referire la ciocul sau ghearele curbate. Numele de specie provine din cuvântul latin *vespertinus* – de seară, cu referire la preferința de a vâna în amurg.

LOCALIZARE SI COMPORTAMENT

Este o specie prezentă în sudul și estul continentului european. Este o pasăre socială ce cuibărește în colonii. Pentru aceasta ocupă cuiburi vechi de răpitoare sau corvide, fiind în acest fel dependentă de coloniile de ciori de semănătură (*Corvus frugilegus*). Cea mai mare parte a hranei formată din insecte o capturează în zbor. Uneori „planează la punct fix,, sau merge pe sol căutându-și prada. Cel mai activ vânează la răsărit și în amurg, când poate fi văzut zburând la mică înălțime, deasupra râurilor. Iernează în Africa. Longevitatea maximă cunoscută este de 13 ani și trei luni.

POPULATIE

Populația europeană a speciei este relativ mică, cuprinsă între 26000-39000 de perechi. A marcat un declin semnificativ în perioada 1970-1990. Deși în unele țări în perioada 1990-2000 aceasta s-a menținut stabilă, a continuat să descrească în Rusia și în tot estul continentului, determinând o tendință de scădere pe ansamblu.

În situl ROSPA 0102 SUHAIA se estimează un efectiv de 7 –12 perechi.

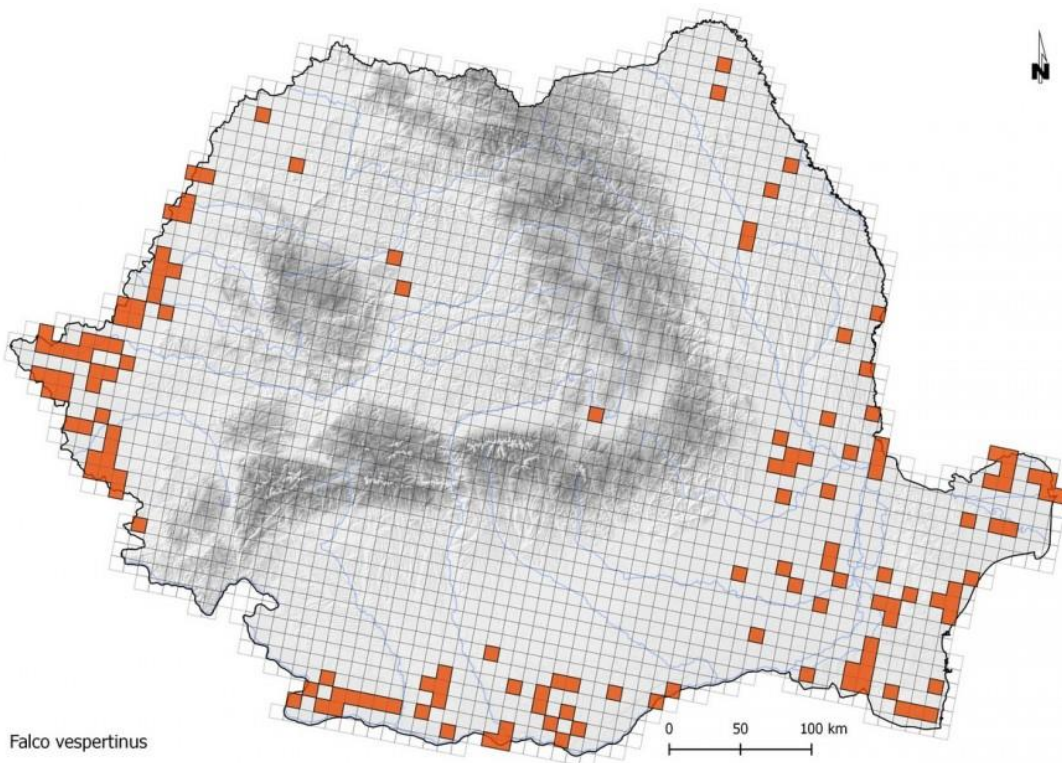
REPRODUCERE

Sosește din cartierele de iernare în a doua parte a lunii aprilie și în prima parte a lunii mai. Femela depune 3-4 ouă în a doua parte a lunii mai și începutul lunii iunie, cu o dimensiune medie de 36,5 x 28,9 mm. Incubația durează în medie 27-28 de zile și este asigurată de ambii părinți. Puii devin zburători la 27-30 de zile și devin complet independenți după încă o săptămână.

AMENINȚĂRI ȘI MASURI DE CONSERVARE

Absența locurilor de cuibărit ca urmare a reducerii efectivelor de ciori în unele zone, defrișarea pălcurilor de copaci din zonele de cuibărit, intensificarea agriculturii prin folosirea pesticidelor sunt principalele pericole pentru specie. Un program de conservare a populației cuibăritoare din Ungaria și vestul României s-a desfășurat printr-un proiect LIFE în care partener în România a fost Grupul Milvus.

HARTI JPEG: HARTA DE DISTRIBUȚIE A ZONELOR DE CUIBĂRIRE BAZATĂ PE PĂTRATE ETRS 10KM (RAPORT ART. 12)

Cod specie: A135

Denumire stiintifica: *Glareola pratincola*

Denumire populara: Ciovlică ruginie

DESCRIERE

Ciovlica ruginie este o specie caracteristică zonelor deschise, sărăturoase, nisipoase, cu puțină vegetație, din apropierea lagunelor. Lungimea corpului este de 24-28 cm și are o greutate medie cuprinsă între 70-95 g. Anvergura aripilor este de circa 60-70 cm. Adulții au înfățișare similară. De la distanță pare maro-sură, cu aripile lungi, coada în furculiță și abdomenul alb. Sub cioc are o pată caracteristică gălbuie. Se hrănește preponderent cu insecte pe care le prinde în zbor.

ETIMOLOGIA DENUMIRII STIINTIFICE

Numele de gen provine din combinația cuvintelor latine *glarea* – prundiș și *colere* – a locui, cu referire la habitatul ocupat. Numele de specie provine din combinația cuvintelor latine *partum* – pășune și *incola* – locuitor, cu referire la același lucru.

LOCALIZARE SI COMPORTAMENT

Este o specie prezentă în sudul și estul continentului european. Are un zbor elegant și spectaculos ce amintește de cel al rândunicii. Se hrănește mai mult în zbor, în stoluri, adeseori la răsăritul și apusul soarelui. Fiind o specie ce aleargă bine, își prinde prada și prin urmărirea acesteia pe sol. Distrage pradătorii din apropierea cuibului prin aterizarea la sol și tragerea unei aripi de parcă ar fi ruptă. Cuibărește în colonii, numărul de perechi variind de la 10-15 până la câteva sute. Cuibul este așezat pe sol într-o adâncitură de pământ căptușită cu resturi vegetale. Exemplarele care nu sunt pe cuib păzesc colonia, fiind mereu în apropiere. Călătorește pe distanțe lungi, mai ales noaptea și ierneză în Africa.

POPULATIE

Populația europeană a speciei este relativ mică, cuprinsă între 10000-18000 de perechi. A scăzut semnificativ în perioada 1970-1990. Din cauza declinului înregistrat în Spania și Turcia în perioada 1990-2000, populația europeană continuă să scadă. În România, populația estimată este de 450-800 de perechi. În situl ROSPA 0102 SUHAIA se estimează un efectiv de 8 – 12 perechi. Cele mai mari efective sunt prezente în Spania și Turcia.

REPRODUCERE

Sosește din cartierele de iernare în a doua parte a lunii aprilie. Femela depune în mod obișnuit trei ouă în a doua parte a lunii mai, cu o dimensiune medie de 32,8 x 24,1 mm și o greutate ce variază între 8,11-11,7 g (circa 12% din greutatea femelei). Incubația durează 17-19 zile și este asigurată de ambii parteneri. Puii au un puf cenușiu-gălbui, vârgat cu negru. La câteva zile după eclozare puii părăsesc cuibul, însă continuă să fie hrăniți de părinți. Puii devin zburători la 22-28 de zile, însă devin independenți la 30-35 de zile.

AMENINTARI SI MASURI DE CONSERVARE

Degradarea habitatelor prin folosirea insecticidelor și deranjul coloniilor sunt principalele pericole ce afectează specia. Aceasta beneficiază de măsurile de conservare care se adresează habitatelor caracteristice.

Cod specie: A127

Denumire stiintifica: *Grus grus*

Denumire populara: Cocor

DESCRIERE

Cocorul este o specie caracteristică zonelor umede cu adâncime mică (20-40 cm) ce include mlaștini, pajști umede, păduri inundabile, râuri și lacuri puțin adânci. Lungimea corpului este de 96-119 cm și are o greutate de 5100-6100 g pentru mascul și 4500-5900 g pentru femelă. Anvergura aripilor este cuprinsă între 180-222 cm. Adulții au înfățișare similară și ajung la penajul de adult în 4-6 ani. Are picioarele și gâtul lungi, iar penajul este gri. Se hrănește cu rădăcini, rizomi, fructe, frunze, semințe, insecte, viermi, mamifere mici, ouă și pui de pasăre, broaște.

ETIMOLOGIA DENUMIRII ȘTIINȚIFICE

Numele de gen și de specie provine din cuvântul latin *grus*, cu referire la sunetul particular pe care îl emite pasărea.

LOCALIZARE ȘI COMPORTAMENT

Este o specie prezentă în centrul și nordul continentului european. În afara perioadei de cuibărit, se adună și migrează în stoluri numeroase, la mare înălțime, în formație de „V,” sau în linie oblică. În timpul perioadei de cuibărit specia este monogamă și teritorială. Ritualul nupțial este spectaculos și constă dintr-un dans în care aplecările, urmărirea și săriturile se împletesc cu sunete asemănătoare celui de corn, emise în timp ce au gâtul ridicat, capul dat pe spate și ciocul îndreptat spre cer. Cuibul, care poate fi folosit succesiv mai mulți ani, este alcătuit dintr-o movilă de vegetație așezată pe pământ în apropierea apei și poate atinge diametrul de 1-1,6 m. Iernează în sudul și vestul Europei și în Africa.

POPULATIE

Populația europeană a speciei este relativ mică, cuprinsă între 74000-110000 de perechi. A scăzut semnificativ în perioada 1970-1990. Deși în perioada 1990-2000 tendința a fost crescătoare în cele mai multe teritorii este probabil că încă nu a revenit la nivelul avut înainte de a intra în declin. În România, populația estimată este de 1-2 perechi. Cele mai mari efective cuibăritoare sunt prezente în Rusia, Suedia, Finlanda și Polonia. Cele mai multe exemplare iernează în Spania, Franța și Portugalia.

În situl ROSPA 0102 SUHAIA se estimează un efectiv de 20 pasari.

REPRODUCERE

Sosește din cartierele de iernare în luna aprilie. În cuibul construit de ambii parteneri, femela depune de obicei două ouă, în prima parte a lunii mai, cu o dimensiune medie de 98,2 x 60,2 mm. Incubația durează în medie 28-31 de zile și este asigurată de ambii parteneri. La câteva zile după eclozare, puii își urmează părinții și devin zburători după 65-70 de zile.

AMENINTARI SI MASURI DE CONSERVARE

Degradarea și distrugerea habitatelor prin construirea de diguri, urbanizarea, coliziunea cu firele electrice, persecuția din partea fermierilor pentru pagubele provocate culturilor, vânătoarea ilegală sunt principalele pericole ce afectează specia. Refacerea și protecția habitatelor umede permit refacerea efectivelor speciei.

Cod specie: A075

Denumire științifică: *Haliaeetus albicilla*

Denumire populară: Codalb

DESCRIERE

Codalbul, cunoscut și sub denumirea de vultur cu coada albă, este o pasăre de pradă diurnă, caracteristică zonelor deschise din zona coastelor marine și lacurilor cu apă dulce în apropierea cărora se găsesc arbori bătrâni sau insule stâncoase. Lungimea corpului este

de 76-92 cm și are o greutate de 4100 g pentru mascul și 5500 g pentru femelă. Anvergura aripilor este cuprinsă între 190-240 cm. Adulții au înfățișare similară, ciocul galben, irisul galben, coada albă și corpul maroniu. Ajung la penajul caracteristic adultului în 5-6 ani. Coada devine complet albă numai după opt ani. Tinerii au ciocul, irisul, coada și corpul închise la culoare. Se hrănește în special cu pește, păsări de apă, mamifere mici și uneori leșuri.

ETIMOLOGIA DENUMIRII STIINTIFICE

Numele de gen derivă din cuvintele grecești *halos* – de mare și *aetos* – acvilă. Numele speciei derivă din cuvintele latine *albus* – alb și *cilla* – cu sens de coadă, cu referire la coada albă a adulților.

LOCALIZARE SI COMPORTAMENT

Este o specie cu răspândire mai mare în nordul, centrul și estul Europei. Este migratoare în zonele nordice și estice și sedentară în rest. Este o specie monogamă ce tinde să își păstreze perechea toată viața. Atinge maturitatea sexuală la cinci ani și trăiește până la 27 de ani în sălbăticie și 42 de ani în captivitate. Primăvara, perechea zboară deasupra teritoriului pe care l-a ocupat și execută zboruri spectaculoase cu rostogoliri în aer la circa 200 m. Pentru cuibărit folosește același teritoriu an după an, utilizând alternativ 2-3 cuiburi. Vânează printr-un zbor jos deasupra apei, de unde își prinde prada, sau poate descrie cercuri largi la 200-300 m înălțime, de unde se uită după pradă. La sfârșitul lui aprilie și începutul lui mai, când peștii depun icrele, stă nemișcat în ape mici și prinde cu sărituri rapide peștii care trec prin apropiere. Se poate scufunda, dar o face rar. Fură hrană și de la alte păsări.

POPULATIE

Populația europeană a speciei este mică, cuprinsă între 5000-6600 de perechi. A fost remarcată o creștere a populației între 1970-1990, tendință care s-a menținut și în perioada 1990-2000. În România populația estimată este 28-33 de perechi, însă în trecut era o prezență obișnuită. În situl ROSPA 0102 SUHAIA se estimează un efectiv de 3 - 4 pasari în perioada de iernat.

Cele mai mari efective sunt în Norvegia, Rusia și Polonia.

REPRODUCERE

Cuibul este construit din crengi aduse de mascul și aranjate de către femelă. Este căptușit în interior cu mușchi și iarbă, uneori și lână. Femela depune de obicei două ouă la începutul lunii martie. Incubația durează 40-45 de zile și este asigurată de ambii părinți, însă în special de femelă. Masculul stă și veghează în apropiere. În primele două săptămâni după ce puii eclozează unul dintre adulți rămâne la cuib, iar apoi vânează împreună. Puii devin zburători la 70-80 de zile și independenți la 95-100 de zile.

AMENINTARI SI MASURI DE CONSERVARE

Distrugearea habitatelor umede, tăierea pădurilor, creșterea deranjului produs de activitățile umane, otrăvirea accidentală și coliziunea cu palele turbinelor eoliene sunt principalele pericole ce afectează specia. Pentru conservarea speciei a fost elaborat un Plan Internațional de Acțiune.

Cod specie:A131

Denumire stiintifica: Himantopus himantopus

Denumire populara: Piciorong

DESCRIERE

Piciorongul este o specie caracteristică zonelor cu ape puțin adânci, apelor interioare și coastelor marine. Lungimea corpului este de 33-36 cm și are o greutate medie de 180 g. Anvergura aripilor este de circa 75 cm. Proportional cu talia, este specia cu cele mai lungi picioare dintre păsările prezente la noi. Adulții au înfățișare similară, masculul având mai mult negru pe cap. Este o pasăre elegantă, cu picioarele lungi și roșii, iar penanjul este alb cu negru. Se hrănește cu insecte, moluște, crustacei, păianjeni, pești mici și semințe.

ETIMOLOGIA DENUMIRII STIINTIFICE

Numele de gen și cel de specie provine din cuvintele grecești *ymantos* – coardă și *pous* – picior, cu referire la picioarele lungi ale păsării.

LOCALIZARE SI COMPORTAMENT

Este o specie prezentă pe cea mai mare parte a continentului european cu excepția zonelor nordice. Este o specie monogamă, sociabilă, ce se deplasează de obicei în stoluri și cuibărește în colonii mici, în care cuiburile sunt așezate pe sol și căptușite superficial cu vegetație. Iernează în Africa. Longevitate cunoscută de șase ani și șapte luni.

POPULATIE

Populația europeană a speciei este relativ mică, cuprinsă între 37000-64000 de perechi. S-a menținut stabilă în perioada 1970-1990 și deși a înregistrat un declin în unele țări (Turcia) în perioada 1990-2000, în alte țări a crescut în aceeași perioadă (Spania), astfel că populația a rămas stabilă pe ansamblu. În România, populația estimată este de 400-600 de perechi. În situl ROSPA 0102 SUHAIA se estimează un efectiv de 80 – 100 perechi. Cele mai mari efective sunt prezente în Spania, Turcia și Rusia.

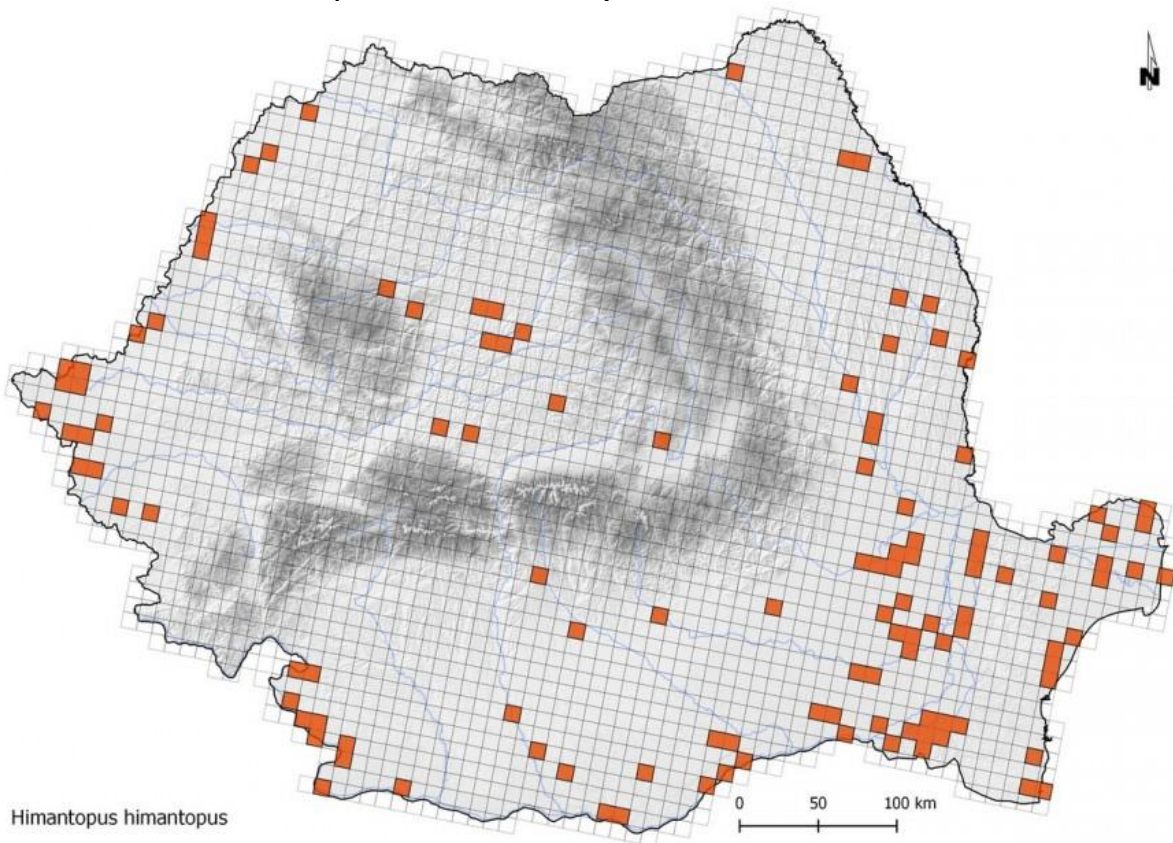
REPRODUCERE

Sosesc din cartierele de iernare în aprilie. Femela depune în mod obișnuit 3-4 ouă în luna mai și începutul lunii iunie, având dimensiunea de 43,3 x 29,4 mm. Incubația durează 25-26 de zile și este asigurată de ambii parteneri. La scurt timp după eclozare puii părăsesc cuibul, însă continuă să fie hrăniți de părinți. Devin zburători la 28-32 de zile.

AMENINTARI SI MASURI DE CONSERVARE

Degradarea și distrugerea habitatelor, deranjul produs de activitatea turistică, urbanizarea sunt principalele pericole ce afectează specia. Păstrarea habitatelor necesare speciei și reducerea deranjului în zonele de cuibărit sunt prioritare pentru conservare.

HARTI JPEG: HARTA DE DISTRIBUȚIE A ZONELOR DE CUIBĂRIRE BAZATĂ PE PĂTRATE ETRS 10KM (RAPORT ART. 12)

Cod specie: A022

Denumirea stiintifica: *Ixobrychus minutus*

Denumirea populara: Stârc pitic

DESCRIERE

Stârcul pitic este o specie caracteristică zonelor umede cu maluri acoperite de stuf și răchită. Adulții au o lungime a corpului de 33-58 cm, fiind ceva mai mici decât găinușa de baltă, și au o greutate de 140-150 g. Anvergura aripilor este cuprinsă între 49-58 cm. Adulții au înfățișare diferită. Femela are pe spate o culoare maronie cu striatii negre, comparativ cu masculul care este negru pe spate. Se hrănește cu peștișori, broaște, insecte acvatice și larvele acestora, uneori și cu puișori ai altor specii de păsări ce trăiesc în stuf.

ETIMOLOGIA DENUMIRII STIINTIFICE

Numele de gen derivă din cuvintele de origine greacă *iksos* – clei de vâsc și prin extensie lichid vâscos, mâlos și *brychos* – sub apă, cu referire la faptul că trăiește în apă murdară. Numele de specie provine din cuvântul latin *minutus* – mic ca mărime, cu referire la dimensiunile sale.

LOCALIZARE SI COMPORTAMENT

Specia apare pe tot continentul cu excepția peninsulei Scandinave și Marii Britanii unde este o apariție rară. Este o specie sfioasă, retrasă, cu o viață ascunsă, fiind greu de observat. Atunci când este deranjată preferă să se depărteze prin alergare decât în zbor sau rămâne nemișcată în stuful dens unde cu greu poate fi detectată. Iernează în Africa. Longevitatea maximă cunoscută este de șase ani și 11 luni.

POPULATIE

Populația europeană estimată a speciei este relativ mică, cuprinsă între 60000-120000 de perechi. În perioada 1970-1990 a înregistrat un declin accentuat care încă nu a fost recuperat, deși în perioada 1990-2000 populația a rămas relativ stabilă. În România, populația estimată este cuprinsă între 8500-10000 de perechi și numai Rusia și Ucraina au populații mai mari.

În situl ROSPA 0102 SUHAIA se estimează un efectiv de 80 – 100 perechi.

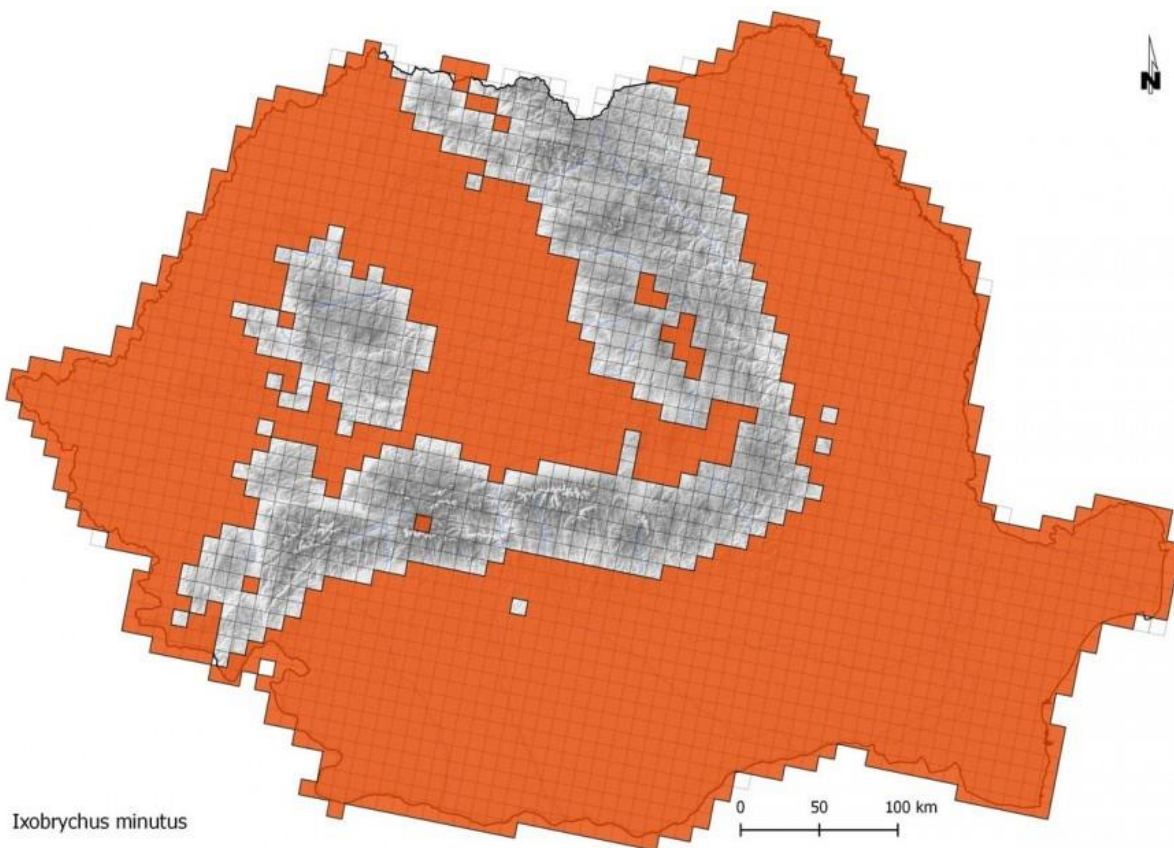
REPRODUCERE

Sosește la începutul lunii aprilie din cartierele de iernare. Cuibul este amplasat pe trestie căzută la pământ din anul precedent sau pe ramuri de răchită aflate la joasă înălțime (sub 50 cm). La construirea cuibului, ce are forma unei farfurii puțin adânci și este alcătuit din trestie, papură și alte resturi vegetale, participă de obicei cei doi părinți. Femela depune în a doua parte a lunii mai, dar în funcție de caracteristicile fiecărui an și în luna iunie, un număr de 5-7 ouă cu o dimensiune medie de 37,3 x 26,6 mm. Incubația este asigurată de ambii părinți. După 16-19 zile puii eclozează și rămân în cuib pe o perioadă de 7-9 zile fiind hrăniți cu larve de insecte, insecte, mormoloci și chiar lipitori. După circa o lună de eclozare devin zburători și își pot asigura singuri hrana.

AMENINTARI SI MASURI DE CONSERVARE

Degradarea habitatelor și arderea stufului reprezintă, împreună cu poluarea apelor și prădarea cuiburilor de către porcii mistreți, principalele pericole care afectează specia. Ca măsuri de conservare a speciei se încurajează tăierea succesivă a stufului astfel încât acesta să formeze o structură mozaicată și reducerea deranjului prin interzicerea vânătorii.

HARTI JPEG: HARTA DE DISTRIBUȚIE A ZONELOR DE CUIBĂRIRE BAZATĂ PE PĂTRATE ETRS 10KM (RAPORT ART. 12)

Cod specie:A338

Denumirea stiintifica: *Lanius collurio*

Denumirea populara: Sfrâncioc roșiatic

DESCRIERE

Sfrânciocul roșiatic este caracteristic zonelor agricole deschise, de pășune, cu multe tufișuri și măcănișuri. Are lungimea corpului de 16-18 cm, cu o greutate de 25-36,5 g. Anvergura aripilor este de 26-31 cm. Penajul celor două sexe este diferențiat. Masculul are capul gri și spatele maroniu iar femela este maronie. Se hrănește cu insecte, mamifere și păsările mici, șopârle și broaște.

ETIMOLOGIA DENUMIRII STIINTIFICE

Numele de gen provine din latinescul *lanius* – măcelar, cu referire la comportamentul păsării. Numele de specie provine din grecescul *kollurion* – pasăre de mărimea sturzului identificată de Aristotel (384-322 î.Hr.).

LOCALIZARE SI COMPORTAMENT

Este o specie larg răspândită pe continentul european. Este întâlnită până la o altitudine maximă de 1700 m. Perechile cuibăresc la o distanță de 100-300 m unele de celelalte. Numele de „lanius – măcelar„ l-a primit de la obiceiul de a fixa în spinii arbuștilor insecte, păsările și mamifere mici atunci când hrana este abundentă, pentru a o folosi în zilele cu vreme ploioasă când hrana este mai puțin disponibilă. Prada prinsă este omorâtă prin lovituri precise cu ciocul în spatele gâtului. Din cartierele de iernare se întoarce în grupuri mici de 5-7 păsări. Cuibul este amplasat la o înălțime de până la doi m de la sol, în măcăni sau copaci mici. Este alcătuit de către ambii parteneri în circa 4-5 zile, din materiale vegetale căptușite cu iarbă și mușchi. Iernează în Africa, în Sudan, Egipt și Etiopia. Longevitatea maximă cunoscută este de zece ani și o lună.

POPULATIE

Populația europeană este mare, cuprinsă între 6300000-13000000 de perechi. A înregistrat un declin moderat între 1970-1990. În perioada 1990-2000, populația s-a menținut stabilă în țările estice și nu se cunoaște tendința în Rusia și Spania. În România numărul estimat de perechi este de 1380000-2600000. Doar în Rusia sunt înregistrate efective mai mari.

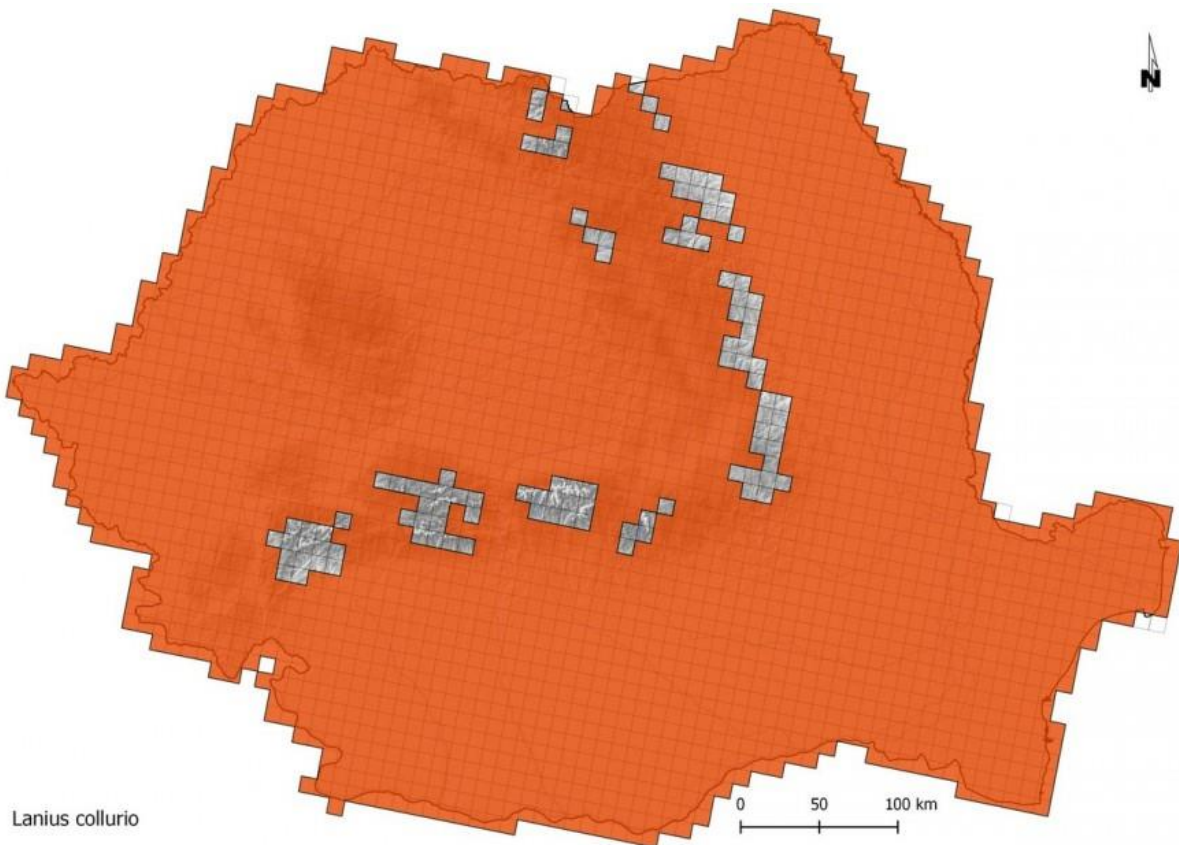
REPRODUCERE

Sosește din cartierele de iernare în aprilie. Femela depune în mod obișnuit 4-6 ouă la sfârșitul lunii mai și începutul lunii iunie, cu o dimensiune de circa 22 x 17 mm și o greutate de 3,2 g. Incubația durează în jur de 13-15 zile și este asigurată de către femelă, care este hrănită în tot acest timp de către mascul. Puii sunt hrăniți de ambii părinți și devin zburători după 14-15 zile. Este depusă o singură pontă pe an.

AMENINTARI SI MASURI DE CONSERVARE

Degradarea habitatelor, intensificarea agriculturii și dezvoltarea monoculturilor au un efect semnificativ asupra populației. Păstrarea unui mozaic de habitate cu prezența arbuștilor și mărăcinișurilor în zonele deschise agricole și cu pășuni contribuie la conservarea speciei.

HARTI JPEG: HARTA DE DISTRIBUȚIE A ZONELOR DE CUIBĂRIRE BAZATĂ PE PĂTRATE ETRS 10KM (RAPORT ART. 12)

Cod specie :A339

Denumire stiintifica: *Lanius minor*

Denumire populara: Sfrâncioc cu frunte neagră

DESCRIERE

Sfrânciocul cu frunte neagră este caracteristic zonelor agricole deschise cu tufișuri și copaci izolați. Are lungimea corpului de 19-21 cm, cu o greutate de 40-60 g. Anvergura aripilor este de 32-35 cm. Penajul celor două sexe este similar. Dimensiunile mai mici, fruntea neagră și coada proporțional mai mică îl deosebesc de sfrânciocul mare. Penajul este gri pe cap și spate, aripile sunt negre, iar pieptul și abdomenul au o nuanță ușoară de roz. Se hrănește în special cu insecte și mai rar cu melci, pui ai păsărelelor și șoareci.

ETIMOLOGIA DENUMIRII STIINTIFICE

Numele de gen provine din latinescul *lanius* – măcelar, cu referire la comportamentul păsării. Numele de specie provine din latinescul *minor* – mai mic, cu referire la faptul că este mai mic decât ruda sa, sfrânciocul mare.

LOCALIZARE SI COMPORTAMENT

Este o specie răspândită în sudul și estul continentului european. Vânează pândind din locuri ce oferă o bună vizibilitate, cu o înălțime de până la șase m. Adeseori stă pe firele electrice care traversează habitatele caracteristice. Prinde insecte pe sol, pe care le identifică în vegetație până la o distanță de circa 15 m. Cuibul este amplasat în copaci la o înălțime de 3-6 m, la o ramificație a crengilor. Cuibul construit de ambii parteneri, într-un interval de 5-9 zile, este alcătuit din crenguțe și rădăcini, fiind căptușit cu frunze și flori ale plantelor aromatice. Iernează în Africa, în Botswana, Namibia, Zimbabwe și Africa de sud. Longevitatea medie cunoscută este de 10-15 ani.

POPULATIE

Populația europeană este mare, cuprinsă între 620000-1500000 de perechi. A înregistrat un declin moderat între 1970-1990. Deși în unele țări efectivele s-au menținut stabile în perioada 1990-2000, totuși în cele mai multe țări s-a înregistrat o scădere, inclusiv în România care deține cele mai mari efective (364000-857000 de perechi). Astfel, populația înregistrează un declin moderat.

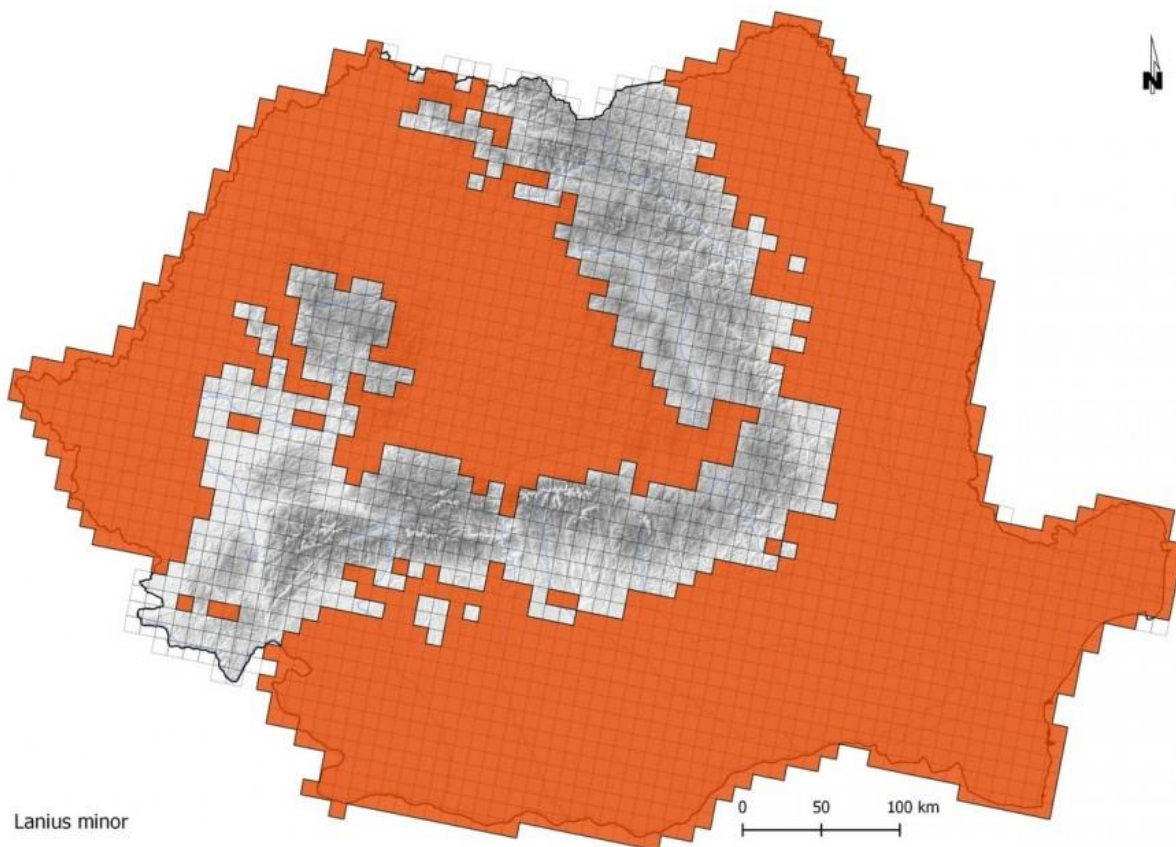
REPRODUCERE

Sosește din cartierele de iernare în prima jumătate a lunii mai. Femela depune în mod obișnuit 3-7 ouă în a doua parte a lunii mai și în prima parte a lunii iunie, cu o dimensiune de 24 x 17,8 mm. Incubația durează 14-16 zile și este asigurată de ambii părinți, însă în special de către femelă, care este hrănită în tot acest timp de către mascul. Puii sunt hrăniți de ambii părinți și devin zburători după 16-18 zile, în perioada cuprinsă între sfârșitul lui iunie și până în august. Este posibilă depunerea unei ponte de înlocuire atunci când prima pontă a fost distrusă.

AMENINTARI SI MASURI DE CONSERVARE

Degradarea habitatelor, intensificarea agriculturii și dezvoltarea monoculturilor au un efect semnificativ asupra populației. Păstrarea unui mozaic de habitate cu prezența arbuștilor și mărăcinișurilor în zonele deschise agricole și cu pășuni contribuie la conservarea speciei.

HARTI JPEG: HARTA DE DISTRIBUȚIE A ZONELOR DE CUIBĂRIRE BAZATĂ PE PĂTRATE ETRS 10KM (RAPORT ART. 12)

Cod specie: A177

Denumire stiintifica: *Larus minutus*

Denumire populara: Pescăruș mic

DESCRIERE

Pescărușul mic este o specie caracteristică zonelor umede reprezentate de lacuri bogate în stuf, mlaștini sau coaste lagunare cu apă salmastră sau marine. Este cel mai mic dintre pescăruși. Lungimea corpului este de 25-30 cm și are o greutate de 88-162 g. Anvergura aripilor este de circa 70-78 cm. Adulții au înfățișare similară. Penajul capului este negru, aripile sunt late și rotunjite, iar partea de sub aripi este închisă la culoare. Picioarele sunt de un roșu aprins, iar ciocul este închis, negru-roșiatic. Gâtul și spatele sunt albe. Se hrănește cu insecte, inclusiv libelule, viermi și peștișori. Manifestă preferință pentru larvele de chironomide.

ETIMOLOGIA DENUMIRII STIINTIFICE

Numele de gen provine din grecescul *larus* – pasăre de mare, probabil pescăruș. După denumirea recentă numele de gen provine din combinația cuvintelor grecești *hudro* – apă și *koloios* – membrană a piciorului la pasăre. Numele de specie provine din latinescul *minutus* – mic, cu referire la dimensiunea speciei.

LOCALIZARE SI COMPORTAMENT

Este o specie prezentă mai ales în nord-estul continentului european. Se hrănește adeseori împreună cu alte specii de pescăruși. Își prinde hrana în zbor în cazul insectelor, dar și plonjează după pradă scufundându-se sau înoată în timp ce caută hrana. Cuibărește prima dată la 2-3 ani, în colonii așezate pe sol, în apropierea apei. La construirea cuibului participă ambii parteneri, acesta fiind alcătuit din resturi vegetale. Iernează în Europa și pe coastele Mării Caspice și ale Mării Negre. Longevitatea cunoscută este de 20 de ani și 11 luni.

POPULATIE

Populația europeană este relativ mică, cuprinsă între 24000-58000 de perechi. A prezentat un declin moderat în perioada 1970-1990. Efectivele înregistrate au fluctuat în perioada 1990-2000 și chiar dacă s-au menținut relativ stabile, nu au atins pragul avut înainte de scădere. Cele mai mari efective cuibăritoare sunt în Rusia, Finlanda, Belarus și Estonia. Dintre exemplarele care ierneză în Europa, cele mai multe sunt prezente în Olanda, Turcia, Azerbaijan și Germania. În situl ROSPA 0102 SUHAIA se estimează un efectiv de 3 – 30 indivizi (pasari).

REPRODUCERE

Sosește din cartierele de iernare în a doua parte a lunii aprilie și începutul lunii mai. Femela depune în mod obișnuit 2-3 ouă, în a doua parte a lunii iunie, cu o dimensiune medie de 42 x 30 mm și o greutate medie de 19,7 g. Incubația durează în jur de 23-25 de zile și este asigurată de ambii parteneri. Puii părăsesc cuibul la câteva zile după eclozare și rămân dependenți de părinți până la 21-24 de zile, când devin zburători.

AMENINTARI SI MASURI DE CONSERVARE

Distrugearea habitatelor umede în zonele de cuibărit, dar mai ales în cele situate pe traseul de migrație, poluarea apelor prin folosirea pesticidelor în agricultură și deranjul determinat de activitățile umane sunt principalele pericole ce afectează specia. Reconstrucția zonelor umede de pe traseul de migrație și realizarea de platforme artificiale pentru cuibărit sunt prioritare.

Cod specie: A023

Denumirea stiintifica: *Nycticorax nycticorax*

Denumirea populara: Stârc de noapte

DESCRIERE

Stârcul de noapte este o specie caracteristică zonelor umede cu apă dulce sau chiar sărată. Are o lungime a corpului de 58-65 cm și o greutate de circa 800 g. Anvergura aripilor este cuprinsă între 90-100 cm. Adulții au înfățișare similară. În partea posterioară a capului au 3-4 pene albe, înguste, cu o lungime de 18-20 cm. Tinerii au în prima iarnă un penaj maroniu, cu striuri albe. Tinerii în iarna a doua au spatele maroniu comparativ cu cel negru al adulților. Se hrănește mai ales cu pești, la care se adaugă larve de insecte, mormoloci, lipitori și chiar șoareci.

ETIMOLOGIA DENUMIRII STIINTIFICE

Numele de gen și specie provin de la cuvintele grecești *nyctos* – noapte și *corax* – corb, cu referire probabil la obiceiul de a fi activ noaptea.

LOCALIZARE SI COMPORTAMENT

Este prezentă în jumătatea sudică și estică a continentului european. Este o specie nocturnă, fiind vizibilă dimineața devreme sau la apusul soarelui. În timpul zilei se retrage în copaci sau tufișuri. Cuibărește în colonii mixte alături de alte specii de stârci și cormorani. În timpul clocitului, schimbarea partenerilor la cuib se face conform unui ritual specific. Iernează pe continentul african. Longevitatea maximă cunoscută este de 17 ani.

POPULATIE

Populația europeană estimată a speciei este relativ mică fiind cuprinsă între 63000-87000 de perechi. În perioada 1970-1990 a înregistrat un declin moderat. Deși populația s-a menținut stabilă sau a fluctuat, în perioada 1990-2000 nivelul acesteia, anterior perioadei de declin, nu a fost recuperat. În România, populația estimată este de 6500-8000 de perechi și numai Italia, Ucraina și Rusia au populații mai mari. În situl ROSPA 0102 SUHAIA se estimează un efectiv de 80 – 100 perechi.

REPRODUCERE

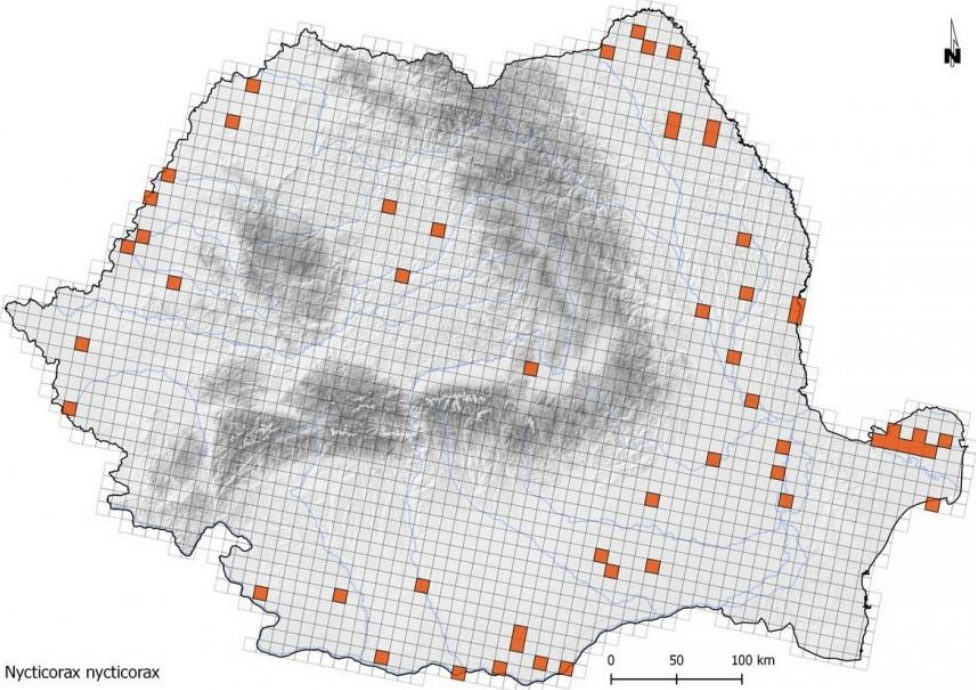
Sosește la sfârșitul lunii martie sau început de aprilie din cartierele de iernare. Cuibul este amplasat pe sălcii și numai uneori pe trestii bătrâne. La construirea cuibului, ce are forma unei farfurii puțin adânci alcătuită din crenguțe și stuf, participă cei doi părinți. Femela depune în perioada cuprinsă între sfârșitul lui aprilie și iunie (în funcție de caracteristicile climatice ale anului), un număr de 4-5 ouă cu o dimensiune medie de 51,05 x 35,1 mm. Culoarea ouălor este verde-albăstrui. Incubația este asigurată de ambii părinți. După 21-22 de zile puii eclozează și rămân în cuib 21-28 de zile, dar continuă să fie hrăniți de părinți până la 50-56 de zile, când devin independenți.

AMENINTARI SI MASURI DE CONSERVARE

Degradarea habitatelor prin reducerea suprafețelor umede, tăierea sălcilor iarna ca material pentru foc de către localnici și deranjul coloniilor reprezintă principalele pericole ce afectează specia. Ca măsuri de conservare se încurajează reducerea deranjului prin protejarea coloniilor de vizitatori și interzicerea vânătorii. Reconstrucția ecologică a zonelor umede din Delta Dunării și de pe cursul inferior al Dunării rămâne o prioritate.

HARTI JPEG: HARTA DE DISTRIBUȚIE A ZONELOR DE CUIBĂRIRE BAZATĂ PE PĂTRATE ETRS 10KM (RAPORT ART. 12)

Nycticorax nycticorax

Cod specie: A020

Denumire stiintifica: *Pelecanus crispus*

Denumire populara: Pelican creț

DESCRIERE

Pelicanul creț este ruda apropiată a Marelui Pelican Alb (pelicanul comun). Este doar cu puțin mai mare decât ruda sa și atinge o greutate de 10000-12000 g. Penajul este alb suriu. În haina de nuntă, pe cap apare un moț de pene buclate și moi, care la păsările foarte bătrâne atinge o lungime de 14-16 cm, iar gușa care atârnă de cioc se colorează intens în roșu coral. Se hrănește în mod similar cu pelicanul comun. Năpârlește în iulie-octombrie, similar cu Marele Pelican Alb.

ETIMOLOGIA DENUMIRII STIINTIFICE

Numele de gen provine din cuvântul grecesc *pelekanos* – pelican. Numele speciei provine de la cuvântul latin *crispus* – creț, ondulat, cu referire la moțul creț de pe creștet.

LOCALIZARE SI COMPORTAMENT

Populația sa este distribuită în sud-estul Europei, în special în Grecia, România și Rusia. În România cuibărește în Delta Dunării alături de Marele Pelican Alb, dar și izolat, în colonii mici de câteva zeci de perechi, în zona sudică a Deltei Dunării și complexul lagunar Razim-Sinoe. Cel puțin o parte din exemplarele acestei specii iernează pe culoarul inferior al Dunării, însă Grecia și Turcia reprezintă cartierele de iernare cele mai importante. E mai prudent și mai sperios decât ruda sa.

POPULATIE

Populația europeană a speciei este estimată la un efectiv de până la 2000 de perechi cuibăritoare. Din cauza efectivelor reduse și a degradării continue a condițiilor de cuibărit, această specie este considerată amenințată. Alături de Marele Pelican Alb reprezintă speciile simbol ale Deltei Dunării. În situl ROSPA 0102 SUHAIA se estimează un efectiv de 30 – 210 indivizi (pasari).

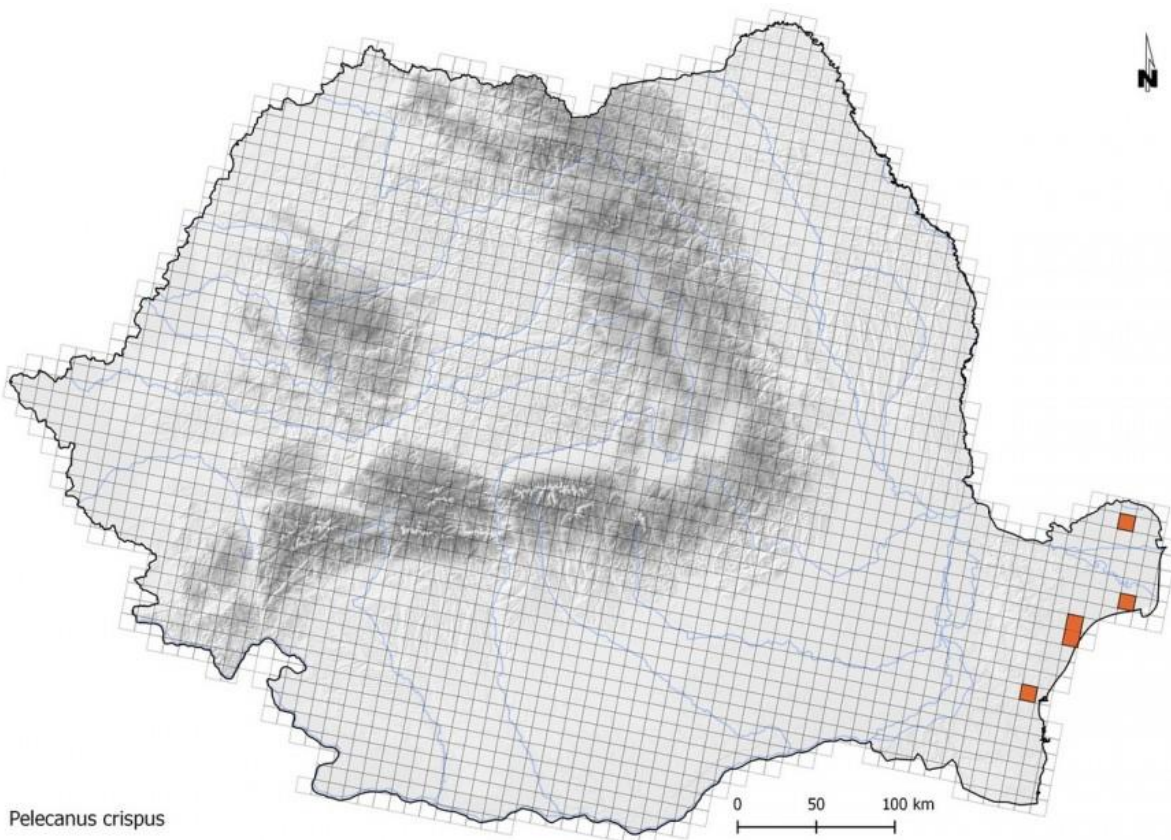
REPRODUCERE

Se reîntorc din cartierele de iernare mai devreme decât Marele Pelican Alb, la începutul lui martie. Cuibul este mai elaborat, alcătuit din rizomi de stuf și alte resturi vegetale. Cuibăritul se desfășoară în mod similar celeilalte specii, în lunile martie-aprilie. Femela depune 2-4 ouă a căror perioadă de incubație durează circa 31 de zile. Puii sunt gata de zbor după 75-85 zile și ating maturitatea sexuală la 3-4 ani.

AMENINTARI SI MASURI DE CONSERVARE

Deranjul și braconajul, asociate cu degradarea zonelor umede și pierderea teritoriilor de cuibărit constituie principalele amenințări. Pentru pelicanul creț a fost elaborat un Plan național de Acțiune care reglementează măsurile necesare pentru conservarea speciei (Administrația Biosferei Delta Dunării împreună cu SOR/BirdLife România). De asemenea, platformele artificiale instalate în complexul lagunar Razim-Sinoe și-au dovedit eficiența prin ocuparea lor de către pelicanii creți.

HARTI JPEG: HARTA DE DISTRIBUȚIE A ZONELOR DE CUIBĂRIRE BAZATĂ PE PĂTRATE ETRS 10KM (RAPORT ART. 12)

Cod specie: A019

Denumire stiintifica: *Pelecanus onocrotalus*

Denumire populara: Pelican comun

DESCRIERE

„Marele Pelican Alb„ este o specie acvatică masivă, ce pare complet albă atunci când e așezată pe sol. În zbor se distinge ușor culoarea neagră de pe partea inferioară a aripilor. Are un cioc larg și lung de care atârnă „o gușă galbenă strabătută de vine roșii„. Adulții au o lungime a corpului cuprinsă între 160-180 cm și o greutate de 8000-10000 g. Anvergura aripilor este cuprinsă între 270-320 cm. Adulții au înfățișare similară. Se hrănesc cu pește în ape cu adâncime redusă (1,5-2,5 m) deoarece nu se pot scufunda într-un mod asemănător cormoranilor. Haina „completă adultă„ este vizibilă din al patrulea an, când devine matur, iar penajul se colorează încă din luna aprilie într-un „roz somon frumos„. Din luna iulie începe să năpârlească și culoarea roz-roșiatică se pierde. Este considerată specia națională a României fără a exista însă un act normativ.

ETIMOLOGIA DENUMIRII STIINTIFICE

Numele de gen provine din cuvântul grecesc *pelekanos* – pelican. De asemenea înseamnă și axă cu referire probabil la ciocul său lung. Numele de specie este forma latinizată a cuvântului grecesc *onokrotalus* în care *onos* – măgar și *krotalon* – horcăit, cu referire la sunetul scos de această pasăre.

LOCALIZARE SI COMPORTAMENT

Apare în sud-estul Europei și cuibărește în colonii, uneori împreună cu ruda sa, pelicanul creț. În Rezervația Biosferei Delta Dunării, într-o zonă izolată și inaccesibilă din partea de nord a acesteia (Lacul Hrecisca) se află cea mai mare colonie de pelican comun (Marele Pelican Alb) din Europa. Pelicanii comuni sunt păsări care trăiesc în grupuri mari. Se hrănesc împreună și organizează „adevărate goane în cerc„, în care pelicanii așezați roată împing peștele în centrul cercului prin bătăi repetate ale aripilor, asemeni unei plase vii și mișcătoare, după care îl pescuiesc. De asemenea organizează și „goane cu flancuri larg desfăcute„, iar peștii sunt împinși în apropierea unui mal de unde sunt pescuiți în apa mică. Adesea, în special în ape mai adânci, se asociază cu cormoranii pentru a dirija și prinde peștele. Este remarcabilă ușurința cu care această pasăre mare plutește în aer în cercuri largi, folosind curenții ascensionali. Cartierele de iernare sunt localizate în Israel și pe coastele Africii. E o specie longevivă, putând trăi până la 30 de ani.

POPULATIE

Populația europeană a pelicanului comun (Marele Pelican Alb) este estimată la un efectiv de până la 5100 de perechi. Rezervația Biosferei Delta Dunării este locul tradițional de cuibărit pentru pelicanul comun (până la 4000 de perechi). În urmă cu 60-100 de ani era o specie cuibăritoare comună pe tot cursul inferior al Dunării. În perioada 1990-2000 populația a rămas stabilă în România, fiind o specie simbol pentru Delta Dunării, protejată prin măsurile întreprinse de Administrația Rezervației Delta Dunării.

În situl ROSPA 0102 SUHAIA se estimează un efectiv de 30 indivizi (pasari).

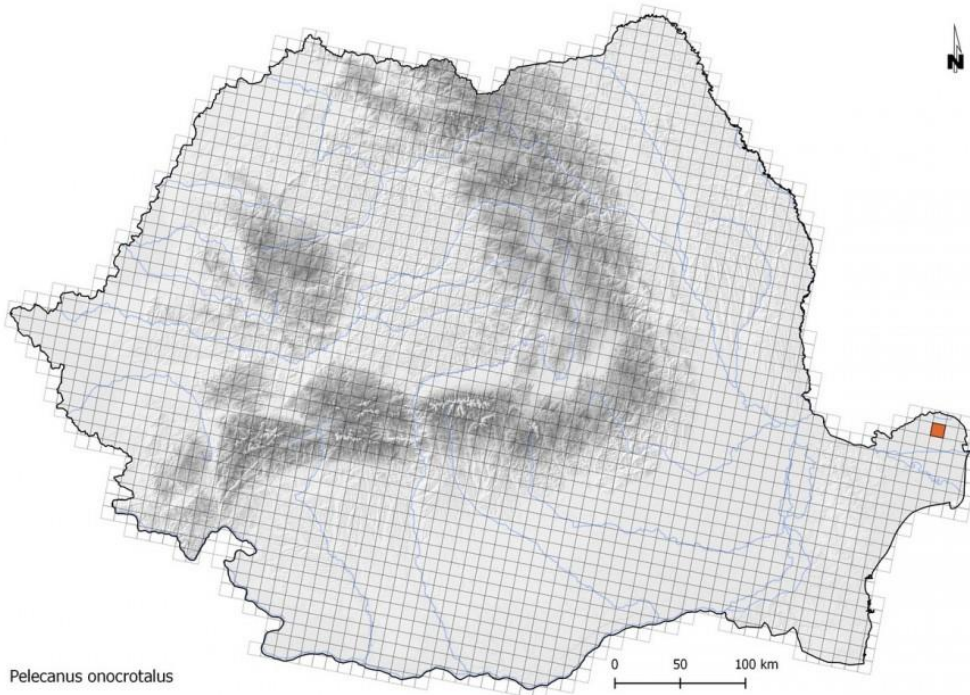
REPRODUCERE

Se reîntorc din cartierele de iernare în a doua parte a lunii martie. Cuibăresc în colonii mari unde cuiburile sunt alăturate, construite simplu (adâncituri căptușite cu plante) și depun 1-2 ouă, deși uneori se întâmplă să fie depuse și trei ouă. Dimensiunile medii ale ouălor sunt de 95,2 x 60,2 mm. Privită de sus sau de la distanță, o asemenea colonie este fascinantă, iar mormăitul înfundat al pelicanilor este caracteristic. Incubația durează 32-36 de zile și ouăle sunt clocite de către ambii parteneri. Puii abia ieșiți din ouă sunt golași în primele zile și primesc hrana de la adulți prin regurgitare și aproape digerată. Puii rămân în cuib și sunt hrăniți de părinți timp de nouă săptămâni, până devin zburători.

AMENINTARI SI MASURI DE CONSERVARE

Deranjul și braconajul, asociat cu degradarea zonelor umede și pierderea teritoriilor de cuibărit constituie principalele amenințări. Instalarea de platforme artificiale pentru cuibărit și elaborarea unui Plan Național de Acțiune pentru „Marele Pelican Alb,” trebuie să reprezinte o prioritate pentru Administrația Rezervației Biosferei Delta Dunării.

HARTI JPEG: HARTA DE DISTRIBUȚIE A ZONELOR DE CUIBĂRIRE BAZATĂ PE PĂTRATE ETRS 10KM (RAPORT ART. 12)

Cod specie: A393

Denumire stiintifica: *Phalacrocorax pygmeus*

Denumire populara: Cormoran mic

In Europa, este specia cea mai mica din familia cormoranilor. Are un penaj negru lucios si este o specie acvatica. Adultii au o lungime a corpului cuprinsa intre 45 – 55 cm, fiind cu putin mai mari decat o lisita. Anvergura aripilor variaza intre 75 – 90 cm. Proportional cu dimensiunile corpului, coada este lunga, iar ciocul scurt. Adultii au o infatisare similara. Naparlesc complet in toamna, inainte de sfarsitul lunii noiembrie. Se hraneste in special

cu peste si nevertebrate acvatice, scufundandu-se pana la cativa metri adancime si o perioada de pana la 1 minut.

Localizare si comportament

Apare in sud - estul Europei, unde cuibareste in colonii (singur sau cu alte specii cum sunt cormoranul mare si starcii) in lungul Dunarii si pe lacurile si raurile interioare. Ierneaza in sudul ariei de cuibarit din sudul Europei, cu efective mari in Grecia, Azerbaijan si Bulgaria. Sunt excelenti scufundatori, deplasandu-se usor sub apa asemeni unei "torpile". Traiesc in "carduri" si pescuiesc adesea impreuna cu pelicanii. Pentru ca au un penaj ce se uda usor, pot fi observati frecvent pe arbori, stanci, grinduri, in pozitii caracteristice (cu aripile desfacute si "proptiti" in coada), uscandu-si penajul la soare. In caz de pericol, cormoranii regurgiteaza hrana inghitita.

Populatie

Populatia europeana a cormoranului mic este relativ mica (pana la 39.000 perechi) si a manifestat un declin moderat intre 1970 – 1990. Desi in unele tari declinul a continuat si in perioada 1990 – 2000, in Romania si Azerbaijan unde apar cele mai mari populatii cuibaritoare, efectivele au ramas stabile sau au marcat o usoara crestere. In Romania, cele mai mari colonii apar in Rezervatia Biosferei Delta Dunarii si pe culoarul inferior al Dunarii. In situl ROSPA 0102 SUHAIA se estimeaza un efectiv de 200 – 500 indivizi(pasari).

Imperechere

La sfarsit de martie si inceput de aprilie, perechile revin in coloniile vechi unde repara cuiburile existente (alcatuite din crengi si captusite cu vegetatie) sau construiesc cuiburi noi. Numarul cuiburilor variaza pe un arbore, de la cateva pana la cateva zeci. Femela depune 4 - 6 oua in a doua jumătate a lunii mai, dar uneori si in iunie. Dimensiunile medii ale oualor sunt de 46,7 x 30,8 mm. La incubarea oualor care dureaza 27 – 30 de zile, participa ambii parinti. Puii iesiti din ou sunt orbi, golasi si neputinciosi, ramanand o perioada indelungata la cuib. Intr-o colonie mare este o forfota permanenta generata de adultii ce aduc si pleaca dupa hrana, amplificata de tipetele puilor si de ploaia de gainaturi care atinge in rafale luciul apei. Atmosfera e coplecita de mirosul greu al pestilor si puilor cazuti din cuiburi si aflati in

diferite stadii de putrefacție. Puii au penajul complet la 42 de zile, dar raman in colonie pana la 8 - 10 saptamani, perioada in care sunt hraniti de catre parinti.

Amenintari si masuri de conservare

Pierderea sau degradarea zonelor umede, asociata cu fragmentarea sau pierderea habitatelor de cuibarit (arbori, arbusti, stuf) si hranire, impreuna cu poluarea apelor interioare, braconajul si inecarea pasarilor in plasele de pescuit constituie principalele amenintari. Implementarea Planului National de Actiune este o prioritate pentru conservarea speciei in Romania.

Sursa : <https://www.sor.ro/ro/pasari/Phalacrocorax-pygmeus.html>

Cod specie: A151

Denumire stiintifica: *Philomachus pugnax*

Denumire populara: Bataus

Bataus / Scolopacide

Cuibărește în mlaștini, lacuri artificiale și pajiști umede. Masculii au un penaj de împerechere distinct cu cap și piept negru cu cărămiziu și partea de jos a corpului albă cu un model negru pe piept. Culorile smocurilor de pe cap și gulerului din jurul gâtului variază de la negru la cărămiziu și alb. În sezonul de iarnă masculii pierd ornamentația capului și devin similari femelelor, cu capul gri-maroniu și partea de jos a corpului pală și pestriță. Lungimea corpului este de 29-32 cm, anvergura aripilor de 54-60 cm, greutatea medie a corpului de 180 g (mascul) și 110 g (femela). Se hrănește cu

nevertebrate, pești mici, amfibieni și semințe.

Longevitatea în libertate este de 4 ani.

Locație și comportament

Cuibărește pe tot cuprinsul nordului Europei. Marea majoritatea iernează în Africa subsahariană, cu toate că o populație redusă iernează în sudul și vestul Europei. Masculii părăsesc zonele de cuibarit în iunie, iar femelele în iulie, începând migrația de primăvară în lunile februarie-aprilie. Hrănirea are loc atât noaptea cât și ziua. Reproducerea începe la vârsta de 2 ani. În timpul sezonului de reproducere "masculii teritoriali" apără teritorii mici în cadrul unor adunări mari de masculi cunoscute sub denumirea de "lek". Acești masculi își etalează penajul în timp ce sar și se apleacă, umflând pieptul în fața rivalilor și curtând femelele. "Masculii sateliți" nu apără teritoriile dar intră în lek și atentează la împerecherea cu femelele. Mai mult de jumătate din femele se împerechează cu mai mult de un mascul.

Cuibul este reprezentat printr-o raclă puțin adâncă la nivelul solului acoperită cu iarbă.

Populația

Populația cuibăritoare europeană este mare de 200.000-510.000 de perechi. Multe din populațiile europene au suferit declinuri în perioada 1990-2000.

În România nu există perechi cuibăritoare, specia fiind doar în pasaj. În situl ROSPA 0102 SUHAIA se estimează un efectiv de 8000 – 10000 indivizi.

Cuibărit

2-4 ouă, de dimensiuni de aproximativ 44x31 mm, sunt depuse din a doua decadă a lunii martie până la începutul lunii iunie. Femela clocește ouăle singură timp de 20-23 de zile. Puii sunt capabili să se hrănească singuri cu nevertebrate mici la scurt timp după eclozare și dezvoltă penajul la 25-28 de zile mai târziu. Masculul nu oferă grijă parentală. Perechile cresc o singură generație pe an.

Amenințări și conservare

Declinul populației europene a fost atribuit degradării habitatelor prin drenarea terenurilor și intensificarea agriculturii cum ar fi creșterea gradului de utilizare a fertilizanților. Scheme de agro-mediu sunt necesare pentru a proteja specia prin conservarea habitatelor de cuibărit specifice.

Cod specie: A034

Denumirea științifică: *Platalea leucorodia*

Denumire populară: Lopătar

DESCRIERE

Lopătarul este o specie caracteristică bălților și lacurilor puțin adânci cu stufărișuri și pâlcuri de copaci. Penajul este alb, iar în partea posterioară a capului se observă un smoc mare de pene subțiri. Spre deosebire de egrete, cu care seamănă la culoarea penajului, are un cioc turtit pe toată lungimea sa și lățit la vârf „ca o lingură sau un clește lat” (C. Rosetti

Bălănescu),, iar în zbor își ține gâtul întins. Lungimea corpului este de 80-93 cm iar greutatea de circa 1500 g. Anvergura aripilor este cuprinsă între 120-135 cm. Adulții au înfățișare similară.

Se hrănește în zone cu apă mică unde prinde insecte acvatice, larvele acestora, moluște, broaște și pești.

ETIMOLOGIA DENUMIRII STIINTIFICE

Numele de gen provine din cuvântul latin *platalea* – lopătar, cu referire la forma ciocului. Numele de specie reprezintă forma latinizată a grecescului *leukerodius* – stârc alb.

LOCALIZARE SI COMPORTAMENT

Este o specie prezentă mai mult în sudul și estul continentului european. Cuibărește în colonii alături de stârci și cormorani. Este o pasăre sociabilă, tăcută, ce trăiește în grup. În zbor formează linii de front sau oblice. Când se hrănește își plimbă ciocul puțin întredeschis într-o parte și alta, culegând și filtrând hrana. Iernează pe continentul african. Longevitatea maximă cunoscută este de 24 de ani și 8 luni.

POPULATIE

Populația estimată a speciei este mică, cuprinsă între 8900-15000 perechi. A înregistrat un declin accentuat în perioada 1970-1990. Deși populația prezentă în Rusia și-a continuat tendința descrescătoare, în perioada 1990-2000, la nivelul continentului, efectivele sunt considerate stabile datorită creșterilor manifestate în restul teritoriilor. Populația estimată în România este de 1100-1500 de perechi, efective mai mari fiind înregistrate numai în Rusia și Spania. În situl ROSPA 0102 SUHAIA se estimează un efectiv de 27 – 35 pasari.

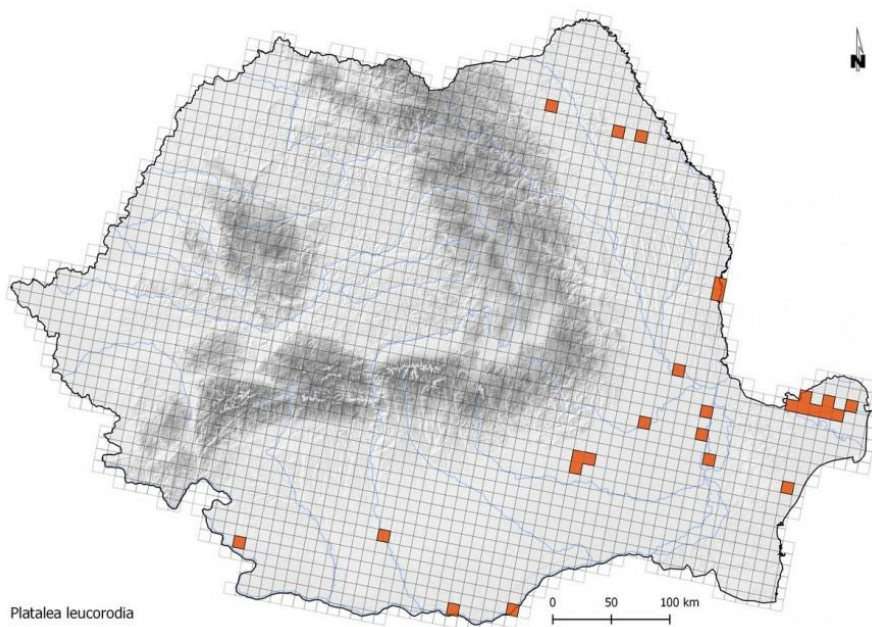
REPRODUCERE

Sosește pe la mijlocul lunii aprilie din cartierele de iernare. La construirea cuibului, alcătuit din crenguțe și stuf, participă cei doi părinți, masculul fiind primul care începe construcția. Cuibul este amplasat în sălcii sau stuf. Femela depune 3-4 ouă în perioada cuprinsă între mijlocul lunii mai și mijlocul lunii iunie. Dimensiunea medie a ouălor este de 65,8 x 45,1 mm. Incubația e asigurată de ambii părinți. După 21-22 de zile puii eclozează și durează 50-56 de zile până când devin independenți.

AMENINTARI SI MASURI DE CONSERVARE

Desecarea zonelor umede, tăierea sălciiilor de către localnici pentru foc, incendierea stufului și deranjul coloniilor de către vizitatori și al păsărilor de către vânători, deplasarea cu bărci rapide ce produc valuri obligând păsările să se refugieze în alte locuri reprezintă principalele pericole ce afectează specia. Ca măsuri de conservare sunt încurajate reducerea deranjului la colonii, informarea populației locale cu privire la efectele dramatice asupra păsărilor determinate de tăierea sălciiilor, impunerea unor viteze reduse pentru bărci în zonele de hrănire ale speciei și interzicerea vânătorii.

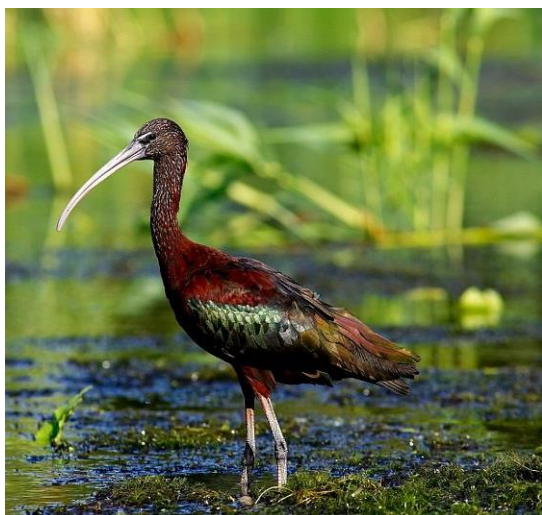
HARTI JPEG: HARTA DE DISTRIBUȚIE A ZONELOR DE CUIBĂRIRE BAZATĂ PE PĂTRATE ETRS 10KM (RAPORT ART. 12)

Cod specie:A032

Denumire stiintifica: Plegadis falcinellus

Denumire populara: Țigănuș

DESCRIERE

Țigănușul privit în zbor și de la distanță mai mare pare negru. Privit de aproape are un penaj frumos, cu reflexe verzui metalice pe un fond brun ruginiu și un cioc încovoiat în formă de seceră. Este o specie caracteristică pășunilor umede și stufărișurilor cu pâlcuri de sălcii. Lungimea corpului este de 55-65 cm iar greutatea de circa 485-580 g. Anvergura aripilor este cuprinsă între 88-105 cm. Adulții au înfățișare similară. Se hrănește cu lipitori, insecte acvatică, mormoloci și peștișori.

ETIMOLOGIA DENUMIRII STIINTIFICE

Numele de gen provine din cuvântul grecesc *plegas* – coasă, cu referire la forma ciocului. Numele de specie provine din latinescul *falcis* – coasă cu referire la aceeași caracteristică.

LOCALIZARE SI COMPORTAMENT

Este o specie prezentă în partea sudică și sud-estică a continentului european. Cuibărește în colonii împreună cu stârci și cormorani. Fiind sociabilă, apare de cele mai multe ori în stoluri mai mici sau mai mari sub forma unor șiruri lungi oblice sau șerpuite. Zborul țigănușului este o succesiune de plutiri și vâsliri (bătai rapide din aripi). Este o pasăre tăcută, ce cutreieră prin smârcuri și ape mici, cu pași mășurați, fără a alerga în căutarea hranei. Iernează pe continentul african. Longevitatea maximă cunoscută este de nouă ani și o lună.

POPULATIE

Populația estimată a speciei este mică, cuprinsă între 16000-22000 perechi. A înregistrat un declin moderat în perioada 1970-1990. Deși populațiile din Rusia și Azerbaijan au rămas relativ stabile în perioada 1990-2000, specia continuă să se reducă numeric în sud-estul Europei, ceea ce determină pe ansamblu o tendință descrescătoare. Populația estimată în România este de 2500-2800 de perechi, efective mai mari fiind înregistrate în Rusia și Azerbaijan. În situl ROSPA 0102 SUHAIA se estimează un efectiv de 40 perechi.

REPRODUCERE

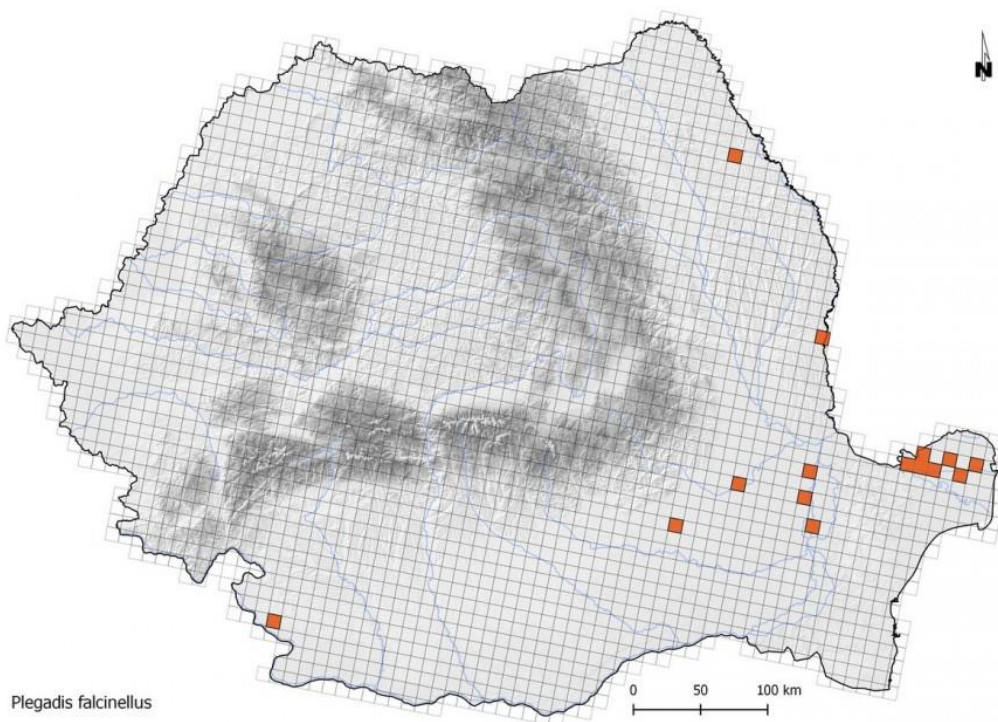
Sosește pe la mijlocul lunii aprilie din cartierele de iernare. Cuibul este amplasat în sălcii sau în stuf. La construirea cuibului, alcătuit din crenguțe și stuf, participă cei doi părinți. Femela depune 3-4 ouă în perioada cuprinsă între mijlocul lunii mai și mijlocul lunii iunie. Dimensiunea medie a ouălor este de 50,9 x 35,8 mm. Incubația e asigurată de ambii părinți. După 21 de zile puii eclozează și sunt hrăniți 48-50 de zile, după care devin independenți.

AMENINTARI SI MASURI DE CONSERVARE

Desecarea zonelor umede, tăierea sălciiilor de către localnici pentru foc, incendierea stufului și deranjul coloniilor de către vizitatori și al păsărilor de către vânători, deplasarea cu bărci rapide ce produc valuri obligând păsările să se refugieze în alte locuri reprezintă principalele pericole ce afectează specia. Ca măsuri de conservare sunt încurajate reducerea deranjului la colonii, informarea populației locale cu privire la efectele dramatice asupra păsărilor determinate de tăierea sălciiilor, impunerea unor viteze reduse pentru bărci în zonele de hrănire ale speciei și interzicerea vânătorii.

HARTI JPEG: HARTA DE DISTRIBUȚIE A ZONELOR DE CUIBĂRIRE BAZATĂ PE PĂTRATE ETRS 10KM (RAPORT ART. 12)

Cod specie:A132

Denumire stiintifica: Recurvirostra avosetta

Denumire populara: Ciocîntors

DESCRIERE

Ciocîntorsul este o specie caracteristică zonelor de țărmuri și coastelor marine, cu apă salmastră sau sărată. Lungimea corpului este de 42-46 cm și are o greutate medie a corpului de 310-410 g. Anvergura aripilor este cuprinsă între 67-77 cm. Adulții au înfățișare similară. Ciocul masculului este mai lung și mai puțin curbat în sus. Penajul este o combinație interesantă de alb cu negru. Se hrănește printr-o mișcare de „cosire”, realizată cu ciocul, prinzând insecte, moluște, crustacei, viermi, dar și cu fragmente vegetale de la suprafața apei.

ETIMOLOGIA DENUMIRII STIINTIFICE

Numele de gen provine din cuvintele latine *recurvus* – încovoiat și *rostrum* – cioc, cu referire la forma deosebită a ciocului. Numele de specie provine din numele venețian *avosetta*, atribuit în secolul XVI.

LOCALIZARE SI COMPORTAMENT

Este o specie de mărimea porumbelului prezentă pe cea mai mare parte a continentului european. Este o specie sociabilă, ce umblă în stoluri și cuibărește în colonii. Sincronizarea exemplarelor dintr-un stol este impresionantă, executând manevre rapide simultane. Sunt gălăgioase și combative, alungând posibili prădători din apropierea coloniei. Ritualul nupțial se manifestă printr-un dans între parteneri cu aplecări, atingeri și urmări. Cuiburile sunt sumare, formate într-o adâncitură a nisipului și căptușite cu resturi vegetale și scoici. Iernează în sudul Europei și Africa. Longevitatea cunoscută este de 24 de ani și cinci luni.

POPULATIE

Populația europeană a speciei este relativ mică, cuprinsă între 38000-57000 de perechi. A crescut semnificativ în perioada 1970-1990. Deși în unele teritorii efectivele au scăzut în perioada 1990-2000, pe ansamblu populația este considerată stabilă. În România, populația estimată este de 300-500 de perechi. Cele mai mari efective cuibăritoare sunt prezente în Olanda, Germania și Spania. În zonele de iernare cele mai mari efective sunt în Franța, Portugalia și Spania.

În situl ROSPA 0102 SUHAIA se estimează un efectiv de 20 – 30 perechi.

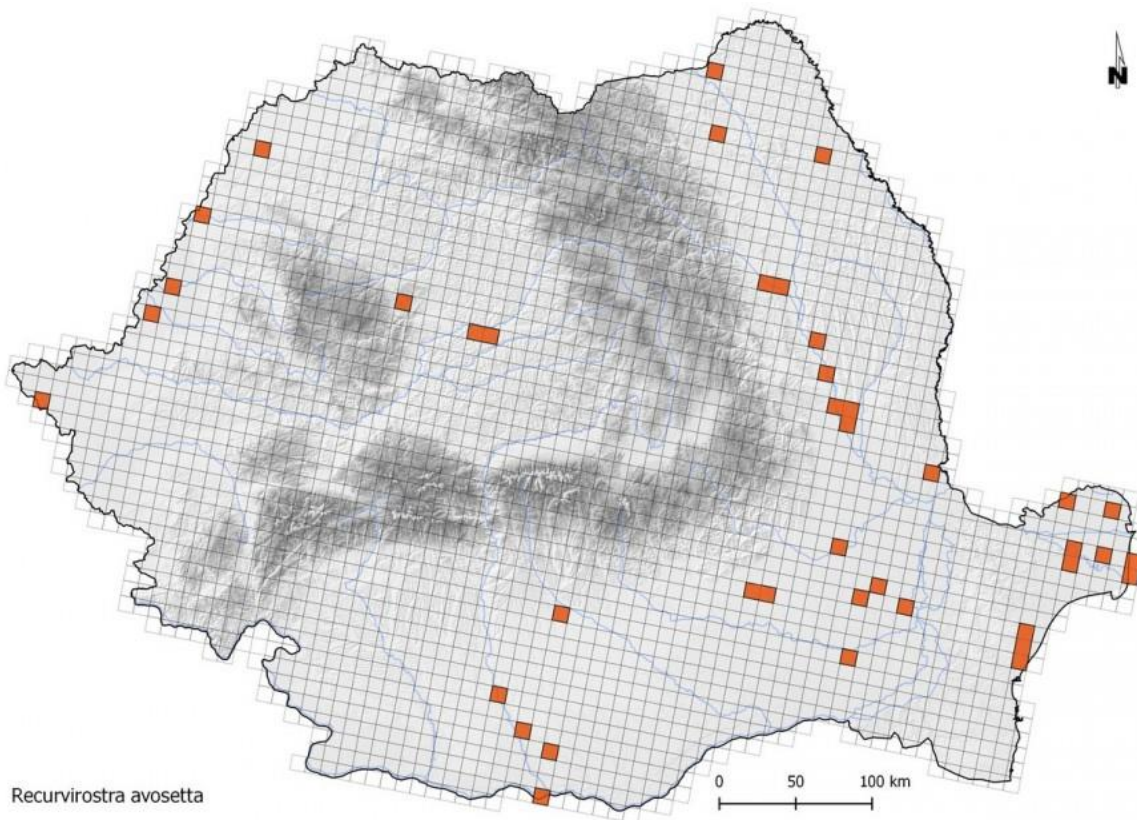
REPRODUCERE

Sosesc din cartierele de iernare în aprilie. Femela depune în mod obișnuit 3-4 ouă, până la mijlocul lunii mai, având dimensiunea medie de 48,9 x 34,9. Incubația durează 21-25 de zile și este asigurată de ambii parteneri. La scurt timp după eclozare, puii părăsesc cuibul și rămân ascunși în vegetație, în așteptarea părinților și a hranei. Puii devin zburători la 38-42 de zile.

AMENINTARI SI MASURI DE CONSERVARE

Degradarea și distrugerea habitatelor, deranjul produs de activitatea turistică, urbanizarea sunt principalele pericole ce afectează specia. Păstrarea habitatelor specifice necesare speciei și reducerea deranjului în zonele de cuibărit sunt prioritare pentru conservare.

HARTI JPEG: HARTA DE DISTRIBUȚIE A ZONELOR DE CUIBĂRIRE BAZATĂ PE PĂTRATE ETRS 10KM (RAPORT ART. 12)

Cod specie:A195

Denumire stiintifica: *Sterna albifrons*

Denumire populara: Chira mica

Familia / Sternide

Chira mica este caracteristica zonelor umede costiere, dar si lacurilor interioare cu apa dulce, situate la o distanta de cativa km de mare. Lungimea corpului este de 20 – 28 cm si o greutate de 45 – 60 g. Anvergura aripilor este de circa 45 – 55 cm. Este cea mai mica dintre speciile de chire. Adultii au infatisare similara. Penajul este gri, fruntea alba, ciocul galben cu varful negru, iar picioarele sunt galbene.

Se hraneste cu pesti, insecte si larvele acestora, melci si scoici.

Localizare si comportament

Este o specie prezenta pe cea mai mare parte a continentului european. Pentru a se hrani plonjeaza, dupa detectarea prazii, de la 3 – 10 m inaltime. Planeaza pe loc, fluturandu-si aripile in urmarirea prazii. Este o specie monogama si teritoriala. Atinge maturitatea sexuala la 3 ani. Ritualul nuptial este initiat de mascul care aduce peste femelei. Cuibareste solitar sau in colonii mici. Cuibul este reprezentat de o depresiune superficiala in sol sau nisip, unde sunt depuse ouale. Durata

medie de viata este de 12 ani.
Ierneaaza in Africa si Peninsula Arabiei.

Populatie

Populatia europeana este relativ mica si este cuprinsa intre 35 000 – 55 000 perechi. Un declin moderat s-a manifestat in perioada anilor 1970 – 1990, ce a continuat si in perioada 1990 – 2000. Pe ansamblu populatia manifesta un declin moderat. Cele mai mari efective sunt in Rusia, Italia si Franta. In situl ROSPA 0102 SUHAIA se estimeaza un efectiv de maxim 10 perechi.

Imperechere

Soseste din cartierele de iernare, la sfarsitul lunii aprilie. Femela depune in mod obisnuit 2 – 3 oua, in a doua parte a lunii mai si in prima parte a lunii iunie, cu o dimensiune medie de 31,5 x 23,1 mm. Incubatia dureaza in jur de 17 – 22 de zile si este asigurata de ambii parteneri. Puii parasesc cuibul la cateva zile dupa eclozare si sunt ingrijiti de adulti. Devin zburatori la 19 – 20 de zile.

Amenintari si masuri de conservare

Deranjul determinat de activitatile umane, ce duce la pierderea locurilor de cuibarit, prin urbanizarea teritoriilor caracteristice speciei, alaturi de inundarea cuiburilor reprezinta pericolele principale ce afecteaza specia. Reducerea deranjului produs de activitatile umane si construirea de platforme artificiale, pentru asigurarea de locuri sigure pentru cuibarit, sunt prioritare.

Cod specie: A193

Denumire stiintifica: *Sterna hirundo*

Denumire popular: Chiră de baltă

DESCRIERE

Chira de baltă este caracteristică zonelor umede costiere dar și lacurilor interioare cu apă dulce. Lungimea corpului este de 31-37 cm și are o greutate de 110-145 g. Anvergura aripilor este de circa 75-80 cm. Adulții au înfățișare similară. Penajul este gri, ciocul este roșu aprins cu vârful negru iar picioarele roșii. Partea superioară a capului este neagră. Se hrănește cu pește (5-15 cm lungime), insecte și melci.

ETIMOLOGIA DENUMIRII STIINTIFICE

Numele de gen este probabil de origine scandinavă. Numele de specie provine din cuvântul latin *hirundo* – rândunică, cu referire la caracteristicile cozii.

LOCALIZARE SI COMPORTAMENT

Este o specie prezentă pe cea mai mare parte a continentului european. Pentru a se hrăni plonjează, după detectarea prăzii, de la 1-6 m înălțime, până la o adâncime de 50 cm. Planează pe loc, fluturându-și aripile în urmărirea prăzii. Se hrănește la o distanță de până la 5-10 km de colonie. Este o specie monogamă și teritorială. Atinge maturitatea sexuală la trei ani. Masculul selectează teritoriul de cuibărit și dacă femela din anul anterior întârzie mai mult de cinci zile e posibil să caute altă parteneră. De obicei perechea folosește același teritoriu pentru cuibărit și este cunoscută o situație când o pereche s-a întors an de an în același loc timp de 17 ani. Ritualul nupțial se manifestă prin zboruri în care partenerii se înalță în cercuri până la o înălțime de 200 m, după care coboară împreună, deplasându-se în zig-zag. Pe sol, masculul oferă pește femelei. Cuibărește în colonii, iar distanța dintre cuiburi poate fluctua de la 0,50 m la 3,5 m. După ce s-a format perechea, cei doi parteneri realizează câteva adâncituri în sol, iar în una dintre acestea femela va depune ouă. Durata medie de viață este de 9-10 ani, însă poate trăi până la 33 de ani. Iernează în Africa.

POPULATIE

Populația europeană este mare, cuprinsă între 270000-570000 de perechi. S-a menținut stabilă în perioada 1970-1990. Deși în unele țări efectivele au scăzut în perioada 1990-2000, totuși în țările cu efective semnificative acestea au fluctuat sau au rămas stabile,

cea ce face ca pe ansamblu populația să fie considerată stabilă. Populația estimată în România este de 5500-7500 de perechi. Cele mai mari efective sunt în Rusia, Finlanda și Ucraina. În situl ROSPA 0102 SUHAIA se estimează un efectiv de 30 – 40 perechi.

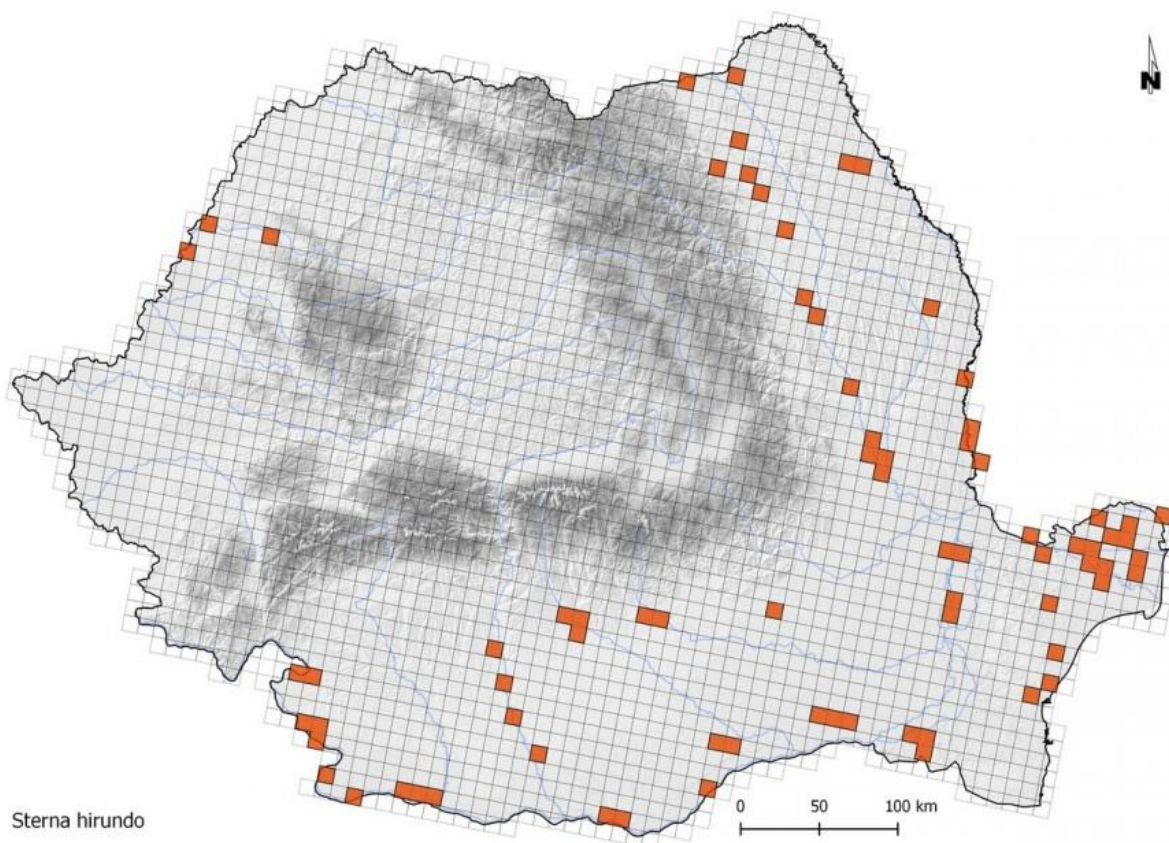
REPRODUCERE

Sosește din cartierele de iernare în a doua parte a lunii aprilie. Femela depune în mod obișnuit trei ouă în a doua parte a lunii mai și în iunie, cu o dimensiune medie de 41,1 x 30,4 mm și o greutate de 21 g. Incubația durează în jur de 22-28 de zile și este asigurată de ambii parteneri. Puii părăsesc cuibul la câteva zile după eclozare și sunt îngrijiți de adulți. Devin zburători la 27-30 de zile.

AMENINTARI SI MASURI DE CONSERVARE

Deranjul determinat de activitățile umane, ce duce la pierderea locurilor de cuibărit prin urbanizarea teritoriilor caracteristice speciei, alături de inundarea cuiburilor reprezintă pericolele principale ce afectează specia. Reducerea deranjului produs de activitățile umane și construirea de platforme artificiale pentru asigurarea de locuri pentru cuibărit sunt prioritare.

HARTI JPEG: HARTA DE DISTRIBUȚIE A ZONELOR DE CUIBĂRIRE BAZATĂ PE PĂTRATE ETRS 10KM (RAPORT ART. 12)

Cod specie:A397

Denumire stiintifica: *Tadorna ferruginea*

Denumire populara: Călifar roșu

DESCRIERE

Călifarul roșu este o specie caracteristică habitatelor de stepă prezente în apropierea malurilor sărăturate ale lacurilor. Lungimea corpului este de 58-70 de cm și are o greutate de medie de 1000-1600 g. Anvergura aripilor este cuprinsă între 110-135 cm. Masculul are spre deosebire de femelă o dungă neagră pe gât. Se hrănește cu plante specifice regiunii de stepă, semințe, dar și cu insecte, crustacei, moluște, pești, broaște și viermi.

ETIMOLOGIA DENUMIRII STIINTIFICE

Numele de gen este numele celtic al călifarului alb (*Tadorna tadorna*). Numele de specie provine din cuvântul latin *ferruginus* – de culoare roșie ca rugina, cu referire la penajul păsării.

LOCALIZARE SI COMPORTAMENT

Este o specie prezentă mai mult în sudul și estul continentului european. Pentru odihnă și hrănire este mai puțin dependentă de apă decât alte rude ale sale și poate fi observată în timpul cuibăritului la distanțe considerabile de corpurile de apă. Zborul este liniștit, fără bătăi repezite din aripi (C. Rosetti Bălănescu). Iernează în sud-estul Europei. Datorită penajului atractiv este păstrată și în captivitate, în colecții ornitologice și în parcuri, mai ales în nordul și vestul Europei.

POPULATIE

Populația estimată a speciei este relativ mică, cuprinsă între 19000-33000 de perechi. A manifestat un declin accentuat în perioada 1970-1990. Populația a continuat să descrească în Turcia și în perioada 1990-2000 iar în Rusia tendința nu a fost apreciată, astfel încât pe ansamblu se consideră că specia manifestă un declin semnificativ. Populația estimată în România este de 20-25 de perechi, iar efectivele cele mai mari sunt înregistrate în Turcia și Rusia. În situl ROSPA 0102 SUHAIA se estimează un efectiv de maxim 4 perechi.

REPRODUCERE

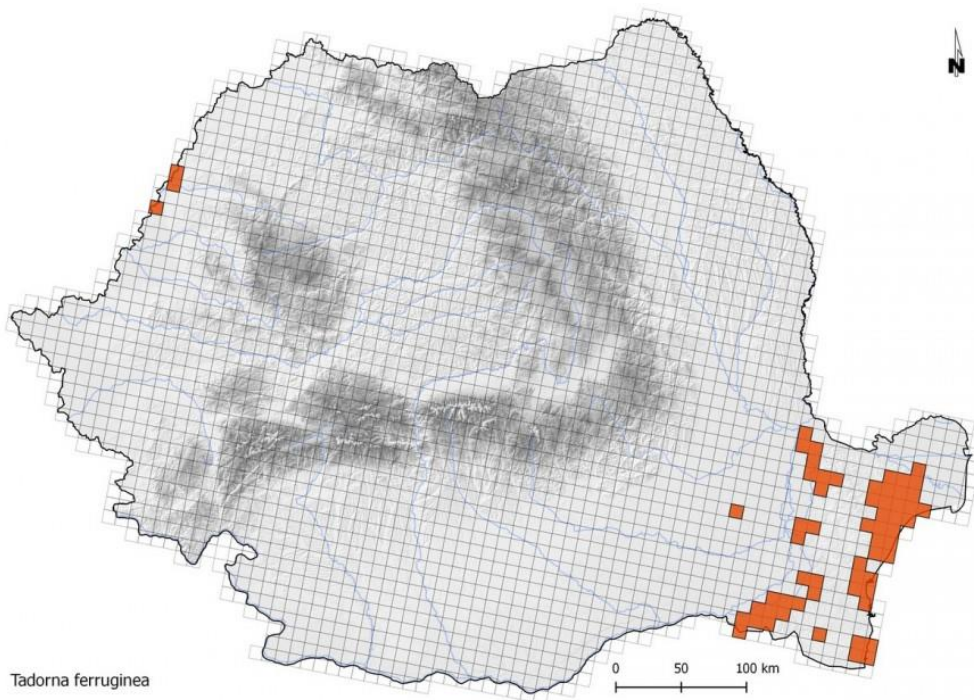
Sosește din teritoriile de iernare în luna martie. Cuibărește în galerii (vizuini) săpate în sol, crăpături ale stâncilor și scorburi. Cuibul este căptușit cu vegetație, puf și pene. Femela depune în perioada aprilie-mai 8-11 ouă ce au o dimensiune medie de 66,4 x 46,8 mm și pe care le incubează singură timp de 28-29 de zile. În această perioadă masculul veghează asupra cuibului. Puii devin zburători la 55 de zile.

AMENINTARI SI MASURI DE CONSERVARE

Degradarea zonelor umede și introducerea peștilor exotici, vânătoarea și dezvoltarea urbană sunt principalele pericole ce afectează specia. Măsurile de conservare trebuie îndreptate către menținerea sau refacerea teritoriilor de cuibărit și oprirea vânătorii.

HARTI JPEG: HARTA DE DISTRIBUȚIE A ZONELOR DE CUIBĂRIRE BAZATĂ PE PĂTRATE ETRS 10KM (RAPORT ART. 12)

Cod specie: A166

Denumire stiintifica: *Tringa glareola*

Denumire populara: Fluierar de mlaștină

DESCRIERE

Fluierarul de mlaștină este o specie caracteristică zonelor de tundră cu tufișuri și pășunilor umede. Lungimea corpului este de 18-21 cm și are o greutate de 50-65 g. Anvergura aripilor este de circa 50-57 cm. Apropiată ca mărime de fluierarul de zăvoi (*Tringa ochropus*), are însă picioarele mai lungi. Adulții au înfățișare similară, iar penajul este

cafeniu spre maro. Se hrănește cu insecte, larve, viermi, crustacee, moluște, lipitori, broaște și peștișori.

ETIMOLOGIA DENUMIRII STIINTIFICE

Numele de gen provine din grecescul *trungas* – pasăre de țarm ce își balansează coada, menționată de Aristotel.

Numele de specie provine din cuvintele latine *glarea* – prundiș și *colere* – a locui, cu referire la habitatul preferat al păsării.

LOCALIZARE SI COMPORTAMENT

Este o specie prezentă în nordul continentului european. Specie monogamă, atinge maturitatea sexuală la un an și durata de viață de până la 11 ani. Se hrănește în zone cu ape mici, în perechi sau cel mai adesea în grup. Cuibul poate fi așezat pe pământ și căptușit cu mușchi și resturi vegetale sau folosește cuiburile vechi amplasate în copaci ale altor specii. Iernează în Africa.

POPULATIE

Populația europeană a speciei este mare, cuprinsă între 350000-1200000 de perechi. A înregistrat un declin moderat în perioada 1970-1990. Deși în perioada 1990-2000 populația s-a menținut stabilă, totuși nu a revenit la nivelul din perioada anterioară declinului. În România este specie de pasaj, fiind prezentă primăvara în aprilie și mai, iar toamna în august și septembrie. Cele mai mari efective sunt prezente în Finlanda, Rusia și Suedia. În situl ROSPA 0102 SUHAIA se estimează un efectiv de 1000 – 2200 indivizi (pasari).

REPRODUCERE

Sosește din cartierele de iernare în aprilie și mai. Femela depune în mod obișnuit patru ouă în iunie, cu o dimensiune medie de 38 x 26 mm și o greutate medie de 13,5 g. Incubația durează 22-23 de zile și este asigurată de ambii parteneri. Puii sunt îngrijiți numai de către mascul. Devin zburători la 29-31 de zile.

AMENINTARI SI MASURI DE CONSERVARE

Distrugearea zonelor umede în zonele de cuibărit și mai ales a celor situate pe traseul de migrație, poluarea apelor prin folosirea pesticidelor în agricultură și deranjul determinat de activitățile umane sunt principalele pericole ce afectează specia. Reconstrucția zonelor umede pe traseul de migrație este prioritară.

b) II. Alte specii de pasari cu migratie regulate nementionate in Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC care sunt precizate in anexa Z si sunt prezente sezonier in situl ROSPA0102 SUHAIA le vom descrie in continuare.

Cod specie: A052

Denumire stiintifica: *Anas crecca*

Denumire populara: Rață mică

DESCRIERE

Rata mica este o specie cu o raspandire foarte larga, arealul ei cuprinde toata Europa, America de Nord si Asia. Cuibareste in partea nordica si temperata a arealului. In Romania, poate fi intalnita in special in pasaj si perioada de iarna, intr-o varietate de habitate acvatice: ape costiere de mica adancime, lacuri naturale si artificiale, iazuri, estuare, delte, lagune si mlastini. In perioada de cuibarit exista populatii de mici dimensiuni in Transilvania si nordul Moldovei, in zonele acvatice montane, depresionare si de coasta.

LOCALIZARE SI COMPORTAMENT

Habitatele preferate de aceasta specie pentru cuibarit sunt apele de mica adancime, permanente, cu vegetatie densa, ierboasa in special cele aflate in vecinatatea padurilor si lizierelor. Vegetatia adiacenta trebuie sa formeze un fel de strat vegetal dens.

Prefera apele de mici dimensiuni, singure sau parti ale unei zone acvatice mai intinse, cum ar fi balti, lacuri si iazuri, rauri incet-curgatoare. In perioada de iarna poate fi intalnita si pe ape deschise, lacuri, delte, campii inundate.

Specie predominant migratoare, in special populatiile nordice. In partea de sud a arealului exista cu mici populatii sedentare.

Migratia de tomana incepe din iulie pentru exemplarele care nu au reusit sa se reproduca dar culmineaza in octombrie-noiembrie. Se intorc din cartierele de iernare in martie-aprilie. Rata mica este o specie omnivora. In perioada de cuibarit hrana este predominat formata din mici nevertebrate, moluste, crustacee, larve. In perioada de iarna se hraneste si cu seminte de plante acvatice, resturi de plante, seminte de pe terenurile agricole.

POPULATIE

Populatia cuibaritoare de rata mica la nivelul Europei este estimata la 920 000 – 1 200 000 de perechi, tarile unde exista cele mai mari concentratii fiind Rusia, Finlanda, Norvegia, Suedia

Populatia care ierneaza in Europa este de aproximativ 730 000 de indivizi.

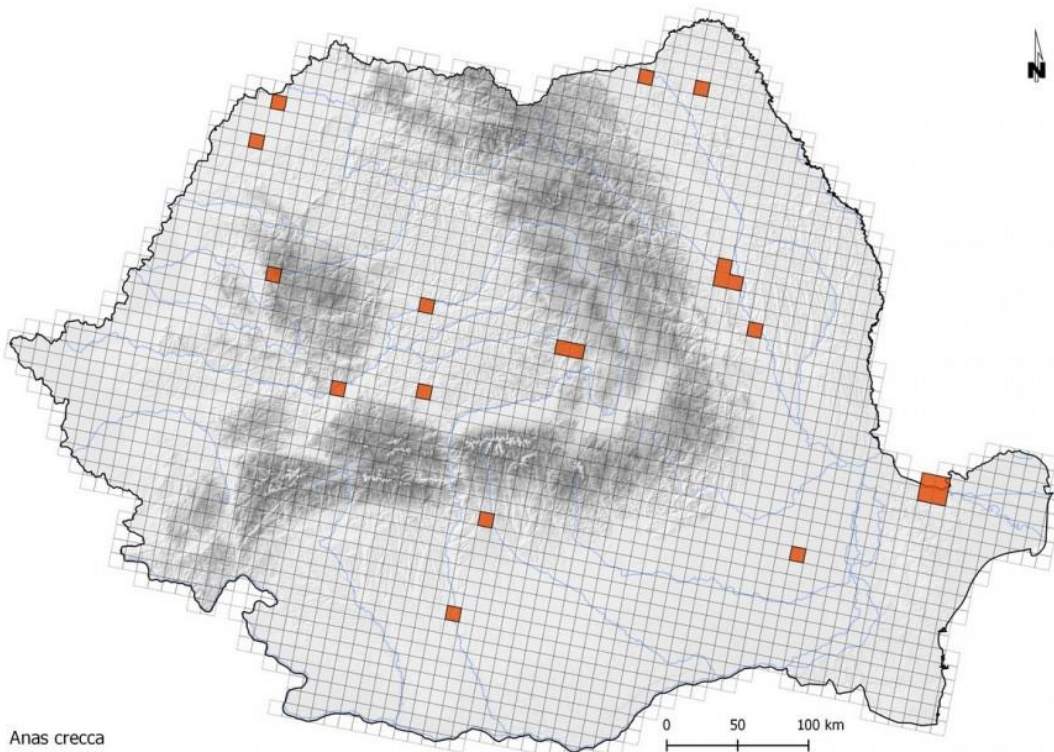
REPRODUCERE

Gregara cu exceptia perioadei de cuibarit, se aduna in stoluri de mici dimensiuni. Perechile se formeaza in perioada de iarna, cuibaritul incepand in luna aprilie. Cuibul este construit pe sol, in vegetatie densa, in apropierea apei. Depun 8-11 oua ce sunt incubate timp de 21-23 de zile.

AMENINTARI SI MASURI DE CONSERVARE

Aceasta specie este amenintata de pierderea habitatului prin modificarea zonelor umede, defrisarea padurilor adiacente acestor zone, deranjul provocat de activitatile recreationale si industriale, poluare si vanatoare. Pentru conservarea acestei specii se recomanda restrangerea activitatilor umane in zonele acvatice, managementul eficient al acestora, un management forestier care sa ia in calcul si conservarea habitatului specific ratei mici si reducerea poluarii.

HARTI JPEG: HARTA DE DISTRIBUȚIE A ZONELOR DE CUIBĂRIE BAZATĂ PE PĂTRATE ETRS 10KM (RAPORT ART. 12)

Cod specie: A053

Denumire stiintifica: *Anas platyrhynchos*

Denumire populara: Rață mare

DESCRIERE

Specie cu un areal foarte intins, prezenta in aproape toata emisfera nordica, din zonele subarctice pana in zonele tropicale, in Europa, Asia, Partea de est a Africii, America de Nord si Centrala.

In Romania poate fi intalnita in majoritatea zonele acvatice care corespund cu tipul de habitat preferat, cu precadere cele de joasa si medie altitudine.

LOCALIZARE SI COMPORTAMENT

Rata mare este o specie care se adapteaza cu usurinta la o multitudine de habitate, din zonele de tundra pana in cele subtropicale, habitate care cuprind ape incet curgatoare sau statatoare, relativ adapostite, estuare si delte, lagune, coaste maritime unde apa este de mica adancime, lacuri, rauri incet curgatoare, iazuri si balti. Prefera apele de mica adancime, cu vegetatie adicaenta, submersa sau flotanta. Evita in general apele adanci, expuse.

Specie predominant migratoare dar unele populatii sunt sedentare. Teritoriile de iernat si cuibarit se suprapun pentru diferite populatii. Gregara, se aduna in grupuri mari in afara perioadei de cuibarit. Migreaza in stoluri, la migratia de primavara stolurile fiind predominant formate din perechi.

Stolurile se separa in luna februarie, cand perechile incep sa cauze locuri pentru cuibarit.

POPULATIE

Populatia la nivel mondial de rata mare este estimata la 19 000 000 de indivizi, cu un trend usor descendent. In Europa, populatia cuibaritoare este de aproximativ 3 300 000 – 5 100 000 de perechi, cele mai mari populatii fiind intalnite in Rusia, Olanda, Polonia, Germania.

REPRODUCERE

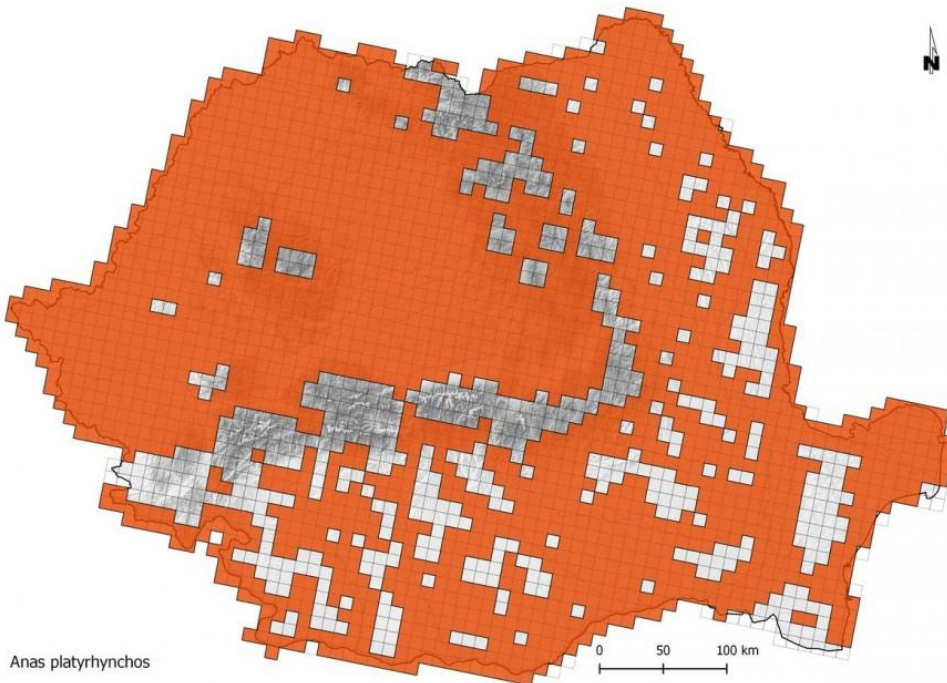
Perechile cuibaresc separat dar uneori pot forma si colonii. Cuibaresc pe sol in vegetatie, sub bolovani, in scorburi. Depunerea pontei are loc incepand din februarie in zonele mai calde, fiind compusa din 9-13 oua, incubate pentru 27 -28 de zile. Rata mare este o specie omnivora si oportunista, hrana acesteia cuprinzand resturi vegetale, frunze, tuberculi , rizomi, radacini, seminte, insecte si larve.

AMENINTARI SI MASURI DE CONSERVARE

Rata mare este amenintata de degradarea habitatelor acvatice, asanari si poluarea. Acesta specie prezinta interes cinegetic si este vanata in Romania. Masurile recomandate pentru conservarea acestei specii sunt mentinerea anumitor zone de liniste (cu privire la vanatoare) pe corpurile de apa unde aceasta cuibareste, instalarea de cuiburi artificiale.

HARTI JPEG: HARTA DE DISTRIBUȚIE A ZONELOR DE CUIBĂRIE BAZATĂ PE PĂTRATE ETRS 10KM (RAPORT ART. 12)

Cod specie: A041

Denumire stiintifica: Anser albifrons

Denumire populara: Gârliță mare

DESCRIERE

Se reproduce in tundra, in apropierea lacurilor, petecelor de apa, mlastinilor si raurilor. Petrece iernile in zone umede, campuri agricole, estuare si in mlastinile de apa dulce sau sarata. Este o gasca de marime medie, cu o lungime a corpului cuprinsa intre 64 si 78 de centimetri, o anvergura a aripilor de 130-160 de centimetri si o masa corporala de maximum 2,5 kg. Penajul este in majoritatea gri cu maroniu, dar si cu pene albe care inconjoara baza ciocului rozaliu. Tartita este alba, iar coada este neagra cu o dunga alba la varf. Pieptul este mai deschis la culoare si abdomenul este presarat cu benzi negre. Picioarele sunt de culoare portocalie. Vara se hraneste cu plante, iar in timpul iernii cu seminte. Varsta maxima atinsa in salbaticie este de sase ani.

LOCALIZARE SI COMPORTAMENT

Se inmulteste in Groenlanda si in Rusia arctica, migrand spre sudul continentului iarna. Pasaile isi parasesc locurile de cuibarit in perioada august-septembrie si isi incep calatoria de intoarcere in luna aprilie. Se hranesc in timpul zilei cu iarba de pe malurile apei sau cu vegetatia de pe fundul lacurilor si raurilor. Ating maturitatea sexuala la varsta de trei ani. Perechile sunt monogame si partenerii sunt deseori aceiasi pe viata. In rut, pasarile striga cat pot de puternic, isi intind gaturile si isi scufunda capetele in apa. Sunt extrem de teritoriale in aceasta perioada, perechile rareori cuibaresc alaturi una de alta, si doar in grupuri mici. Femela construiesc un cuib ingust din plante, ascuns in vegetatie, in apropiere de apa.

POPULATIE

Populatia europeana este relativ mica, 62.000-72.000 de perechi. In ciuda declinului din Groenlanda din perioada 1990-2000, specia s-a dezvoltat foarte bine in Rusia in tot acest timp, iar numarul lor total a sporit.

REPRODUCERE

Cuibaritul incepe in lunile mai-iunie. Femela cloceste patru pana la sase oua, cu marimea de 79x53 mm, timp de 27 sau 28 de zile. Ambii parinti au grija de pui, care incep sa se hraneasca singuri aproape imediat, ca sa paraseasca cuibul dupa 40-43 de zile de la eclozare. Vor mai sta cu parintii inca un an, inasa. Parintii scot un singur rand de pui pe an.

AMENINTARI SI MASURI DE CONSERVARE

Specia este amenintata de vanatori, de otravirea cu pesticide de pe terenurile agricole, este deranjata de turistii de pe vase de croaziera. Alti factori perturbatori sunt degradarea habitatului din zonele umede, care sunt asanate, precum si poluarea cu produse petroliere.

Cod specie:A043

Denumire stiintifica: Anser anser

Denumire populara: Gâscă de vară

DESCRIERE

Poate fi gasita in mai multe zone umede, de la mlastini, lacuri si pana la terenuri agricole, pajisti si zone de coasta. Este o gasca de dimensiuni mari, cu o lungime a corpului de 74-84 cm, o anvergura a aripilor de 149-168 cm si o masa corporala de 3,6 kg in cazul masculului, respectiv 3 kg la femela. Penajul este gri-maroniu, cu partile superioare definite prin marginile albe ale penelor de zbor, respectiv dungi albe pe gat si piept. Are capul de culoare intunecata si este alba pe burta si la tartita. Sub aripi are culoarea gri spre alb, cu pene de zbor intunecate la culoare. Picioarele si labele sunt roz iar ciocul este roz sau portocaliu. Masculul si femela seamana foarte bine. Se hraneste cu vegetatie. Durata maxima de viata in salbaticie este de opt ani.

LOCALIZARE SI COMPORTAMENT

Cuibareste mai peste tot in Europa, dar in zone restranse. Cateva populatii din nord vestul continentului nu migreaza, dar majoritatea zboara spre sud sau spre vest in iarna, in Spania, Franta si in tarile din jurul Marii Mediterane. Parasesc terenurile de cuibarit in luna septembrie si se intorc in perioada martie-aprilie. Se hranesc si ziua si noaptea, in principal pe terenurile unde pasc vite si oi. Ating maturitatea sexuala la varsta de trei ani. Perechile sunt monogame si de obicei stau impreuna toata viata, dar mai apar si divorturi. Partenerii construiesc impreuna un cuib din stuf si ierburi, fie in copaci, fie in stufaris. Cuibaritul se face deseori in colonie, iar femelele sunt curtate chiar si in grup.

POPULATIE

Populatia care cuibareste in Europa este mare, ajunge la 120.000 – 190.000 de perechi. In ciuda declinului din anumite zone in perioada 1990-2000, specia a progresat in timp.

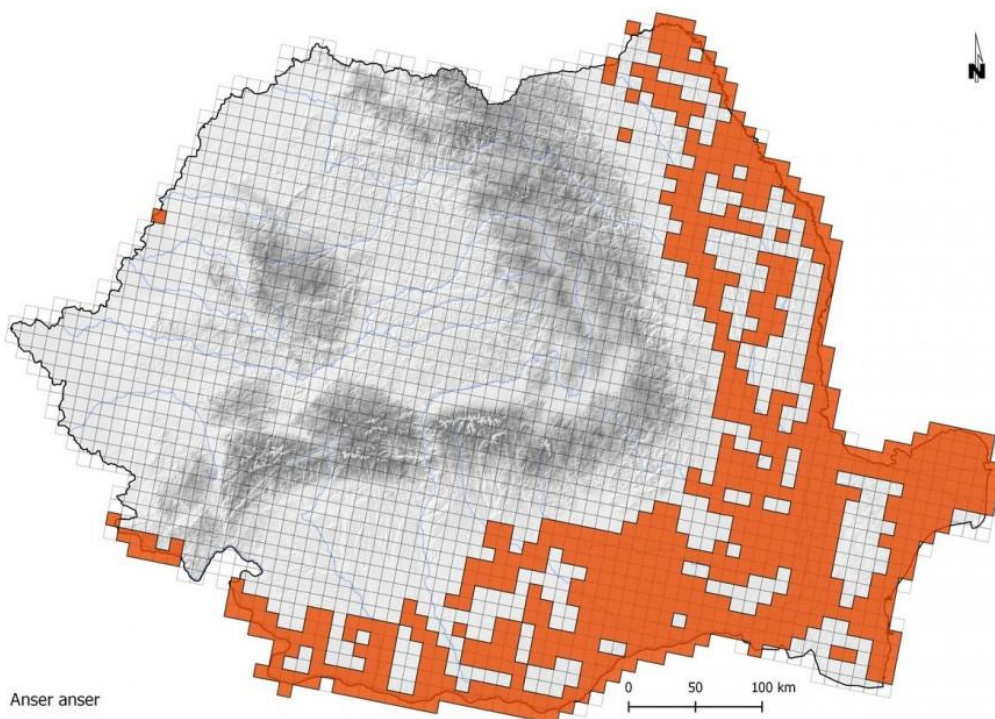
REPRODUCERE

Cuibaritul incepe in perioada martie-aprilie. Femela cloceste patru-opt oua cu marimea de 86x58 mm, pentru 27-28 de zile, in timp ce masculul ramane in apropiere. Ambii parinti au grija de pui, care parasesc cuibul dupa 50-60 de zile. Ei vor ramane cu parintii pana in primavara anului urmator. Parintii scot un singur rand de pui pe an.

AMENINTARI SI MASURI DE CONSERVARE

In secolul al 20-lea, specia a suferit in urma vanatorii excesive, a asanarilor de teren in scop industrial sau agricol, si de pe urma poluarii. Pentru ca aceasta specie strica recoltele, fermierii le sunt un dusman de traditie.

HARTI JPEG: HARTA DE DISTRIBUȚIE A ZONELOR DE CUIBĂRIRE BAZATĂ PE PĂTRATE ETRS 10KM (RAPORT ART. 12)

Cod specie: A028

Denumire stiintifica: Ardea cinerea

Denumire populara: Stârc cenușiu

DESCRIERE

O pasare caracteristica zonelor cu apa dulce, inclusiv lacuri, rauri, iazuri si mlastini. Este si un vizitator comun al iazurilor de gradina din zonele urbane. Cel mai mare starc din Europa masoara 84-102 cm in lungime corporala, cu gatul intins. Are o anvergura de 155-175 cm si o masa corporala medie de 1,5 kilograme. Masculul si femela seamana foarte bine, cu gatul lung, cioc puternic si picioare lungi si galbene. Capul si gatul albe contrasteaza puternic cu aripile gri. Adultii au o pana neagra pe ceafa. Se hranesc cu pesti, amfibieni, mamifere mici si pasari. Vaneaza in apa mica, asteapta nemiscat si isi urmareste prada pe care o strapunge cu ciocul ascutit. In salbaticie, durata medie de viata este de cinci ani.

LOCALIZARE SI COMPORTAMENT

Cuibareste in mai toata Europa, migreaza in sud-vest pentru a ierna, cu exceptia populatiilor din vest, care tind sa fie sedentare. Sunt active la rasarit si la apus de soare, stau pe crengi de arbori in timpul zilei si noaptea. Ating maturitatea sexuala la varsta de doi ani. Odata ce un mascul atrage o femela, se declanseaza un ritual elaborat de curtare. Intind gatul cat pot de mult, indreapta ciocul spre cer, clampanesc din ciocuri, scot sunete si se ciugulesc reciproc. Legatura dintre cei doi va dura numai un sezon de imperechere. Construiesc un cuib solid din bete in copacii din apropierea lacurilor, deseori in colonii mari.

POPULATIE

Populatia care cuibareste in Europa este estimata la ora actuala la 210.000-290.000 de perechi.

In perioada 1970-1990 specia a cunoscut o importanta crestere a populatiei.

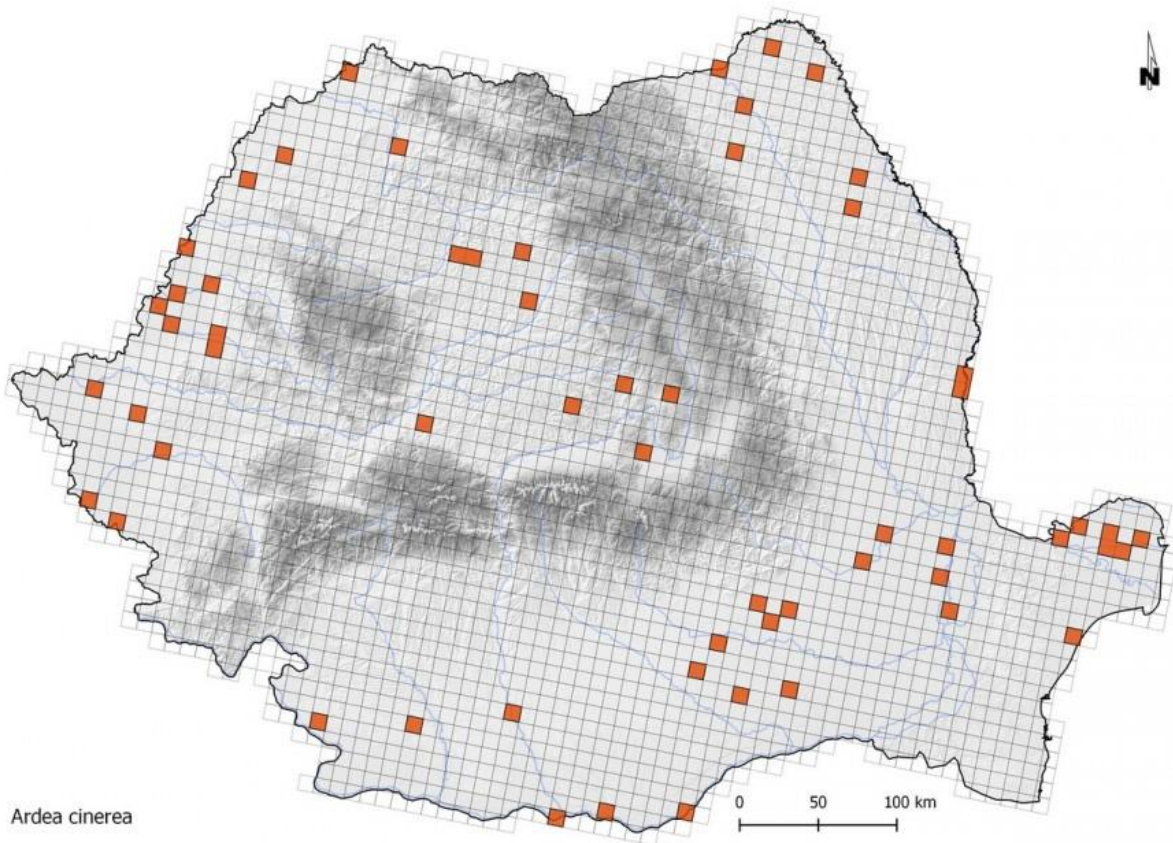
REPRODUCERE

Depun patru sau cinci oua la finalul lunii martie. Marimea medie a unui ou este de 61x43 mm. Clocitul dureaza intre 25 si 26 de zile, iar ambii parinti clocesc ouale. Cei doi hranesc puii cu peste regurgitat, iar cei mici vor zbura din cuib la 42-55 de zile de la eclozare. Depun oua o singura data pe an, dar daca ponta este distrusa, deseori depun si al doilea rand de oua.

AMENINTARI SI MASURI DE CONSERVARE

In trecut, declinul populatiilor a fost pus pe seama pesticidelor, care au ucis adultii, au cauzat moartea embrionilor si au facut ca toata coaja oualor sa fie subtire si casanta. Oricum, numarul starcilor cenusii a crescut in mai multe zone, in urma interdictiilor de folosire a mai multe pesticide. De asemenea, cresterea calitatii apei a fost un factor benefic. Vanatoarea si exterminarea starcilor la ferme piscicole sunt o amenintare in anumite zone, dar populatiile au crescut ca numar sub un management de conservare bun.

HARTI JPEG: HARTA DE DISTRIBUȚIE A ZONELOR DE CUIBĂRIRE BAZATĂ PE PĂTRATE ETRS 10KM (RAPORT ART. 12)

Cod specie: A136

Denumire stiintifica: Charadrius dubius

Denumire populara: Prundăraș gulerat mic

DESCRIERE

Specie de coasta, poate fi gasita pe tarmuri intinse si nisipoase, pe malul apelor curgatoare, incete, sau pe malul lacurilor, dar si in mlastini, in timpul migratiei. Adultii au partile superioare maronii, cu abdomen si piept alb si cu o banda neagra peste piept. Fata este alba cu o scufie maronie, masca neagra pe ochi, cerc galben pe ochi si ciocul negru. Picioarele si degetele au culoarea carniei. Are o lungime a corpului de 15-18 cm, anvergura de 32-35 cm, masa corporala medie de 40 g. Masculul si femela seamana foarte bine. Se hranesc cu insecte, paianjeni, viermi si alte nevertebrate. In libertate, durata medie de viata este de patru ani.

LOCALIZARE SI COMPORTAMENT

Vizitator de vara in majoritatea Europei, ierneaza in Africa mediteraneeana si centrala, la sud de Sahara. Paraseste locurile de cuibarit intre iulie si septembrie, dar revine in luna martie. Se hraneste in timpul zilei, in zonele mlastinoase si ocazional in ape mici. La doi ani atinge maturitatea sexuala. Specia este monogama pentru sezonul de imperechere si uneori legaturile dureaza cativa ani. La intoarcerea pe teritoriile de cuibarire, masculii creeaza mici cuiburi pe pamant, iar in timp ce isi curteaza partenera se apleaca in fata ei si isi rasfira penele. Femela decide ce cuib va folosi. Perechile se intorc la acelasi cuib an de an, cuibaresc in perechi, solitare sau in grupuri restranse, isi apara teritoriul cu agresivitate.

POPULATIE

Populatia care cuibareste in Europa este mare, 110.000 – 240.000 de perechi. Specia a cunoscut un declin in mai multe tari intre 1990 si 2000, dar populatia cheie a ramas stabila in tot acest timp.

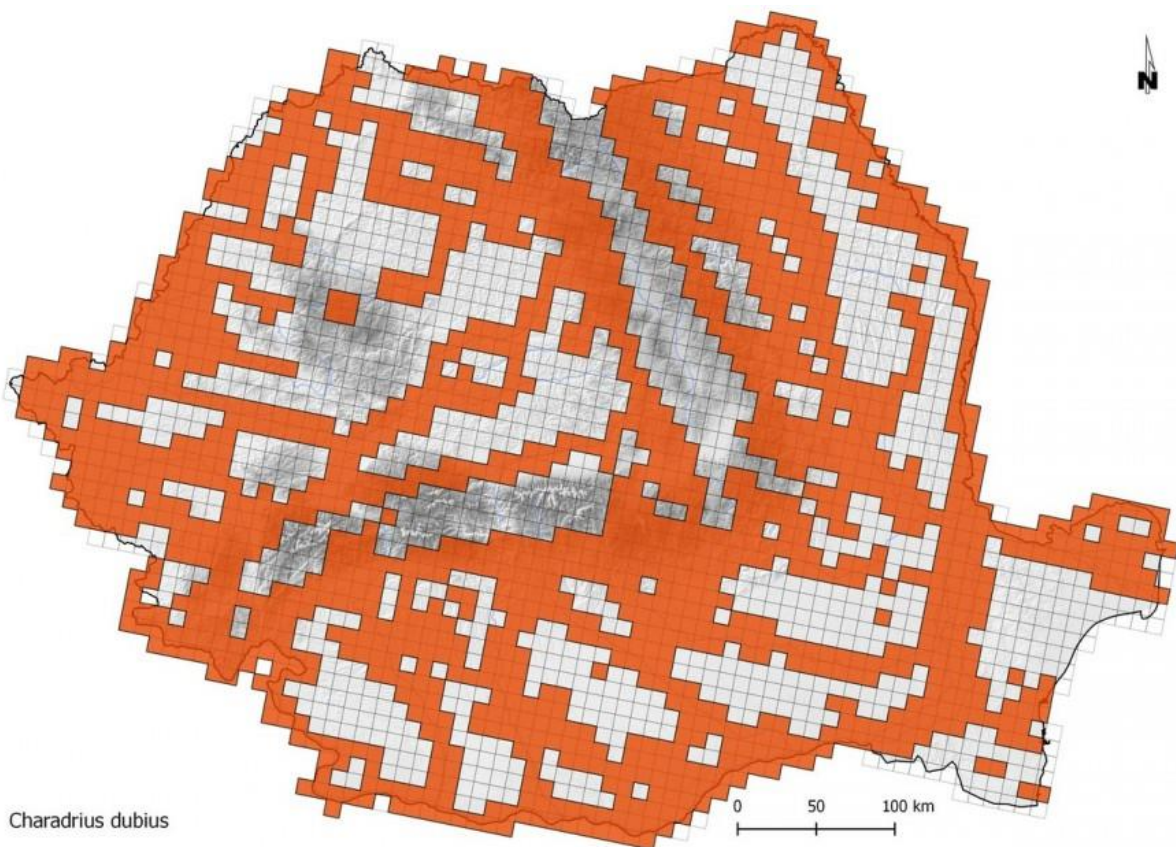
REPRODUCERE

Imperecherea are loc in perioada aprilie-iunie. Ambii parinti clocesc trei-cinci oua, de 30x22 mm marime, timp de 24-25 de zile. Uneori ambii parinti, alteori unul singur, au grija de pui pana cand isi iau zborul, la 25-27 de zile dupa eclozare. Perechile scot unul sau doua randuri de pui pe an.

AMENINTARI SI MASURI DE CONSERVARE

Mare parte a zonelor umede folosite de pasari ca habitat se afla sub amenintarile poluarii, drenajului si a dezvoltarii. Specia a beneficiat totusi de lucrarile facute de oameni, precum rezervoare de apa si balastiere.

HARTI JPEG: HARTA DE DISTRIBUȚIE A ZONELOR DE CUIBĂRIRE BAZATĂ PE PĂTRATE ETRS 10KM (RAPORT ART. 12)

Cod specie:A099

Denumire stiintifica: Falco subbuteo

Denumire populara: Șoimul rândunelelor

DESCRIERE

Traieste in zone deschise, joase, cu palcuri de copaci si vegetatie, deseori in apropiere de ape. Poate semana cu o drepnea mare in zbor, datorita aripilor in forma de secera si zborului acrobatic. Adultii sunt gri pe partea superioara, cu o „mustata” neagra si „pantaloni” rosii caramizii. Lungimea corpului este de 28-36 de centimetri, anvergura de 69-84 cm, masa corporala medie de 131–232 g (mascul) si 141-340 g (femela). Vaneaza in zbor insecte largi, pasari mici si lilieci, iar ocazional mamifere mici si reptile. In libertate, traieste intre cinci si zece ani.

LOCALIZARE SI COMPORTAMENT

Vizitator de vara in mai toata Europa, ierneaza in Africa de sud, parasind terenurile de cuibarit din luna august. Specie care actioneaza la asfintit, este foarte activa seara, cand vaneaza pasarile care se strang in stoluri. Ocazional, vaneaza si pe timp de noapte. Atinge maturitatea sexuala la varsta de doi ani. Partenerii au ritualuri nuptiale aeriene, in care masculul ii paseaza femelei hrana. Aproape intotdeauna cuibaresc in cuiburile abandonate de alte pasari, cel mai adesea in cuiburi de cioara. De obicei sunt pasari solitare si teritoriale in sezonul de imperechere.

POPULATIE

Populatia care cuibareste in Europa este relativ mica: 71.000 – 120.000 de perechi, ceea ce inseamna mai putin de un sfert din populatia globala. In ciuda declinului din anumite tari in perioada 1990-2000, specia a ramas stabila ca nivel de populatie.

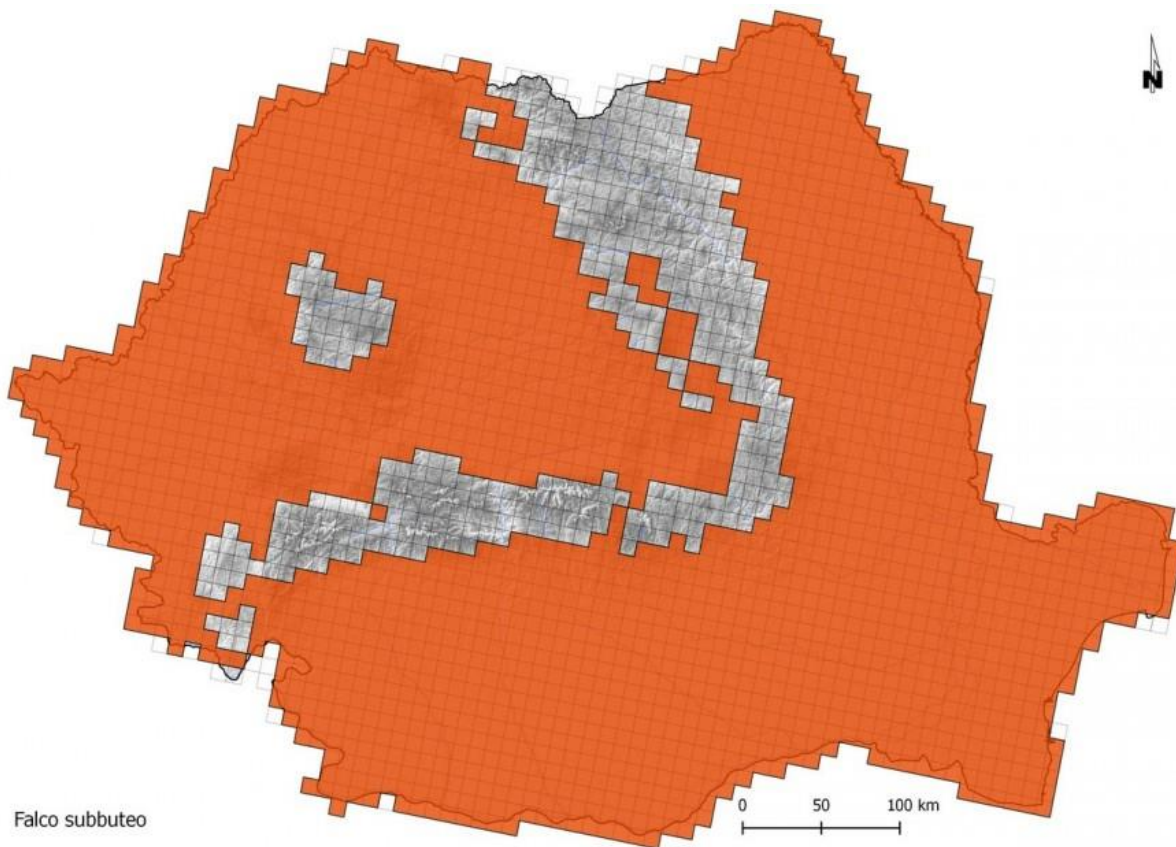
REPRODUCERE

Doua-patru oua sunt depuse in luna iunie si sunt clocite de ambii parinti, desi mai mult de femela, timp de 27-33 de zile. Marimea medie a unui ou este de 42x33 mm. Puii parasesc cuibul dupa 28-34 de zile, dar depind de mancarea adusa de parinti pentru inca cinci saptamani. Scot un singur rand de pui pe an.

AMENINTARI SI MASURI DE CONSERVARE

Amenintarile pentru aceasta specie includ vanatoarea ilegala in timpul migratiei, dar si distrugerea habitatului, intensificarea agriculturii. Acestea din urma au dus la reducerea populatiilor de insecte si pasari care constituiau hrana lor. Masurile de conservare trebuie sa se axeze pe practici agricole care sa favorizeze si viata salbatica. Cuiburile artificiale sunt o masura benefica in zonele de unde lipsesc cuiburile de cioara.

HARTI JPEG: HARTA DE DISTRIBUȚIE A ZONELOR DE CUIBĂRIRE BAZATĂ PE PĂTRATE ETRS 10KM (RAPORT ART. 12)

Cod specie: A096

Denumire stiintifica: falco tinnunculus

Denumire populara: vânturel roșu

DESCRIERE

Poate fi gasit intr-o varietate mare de habitate, chiar si in zonele urbane. Are nevoie de vegetatie joasa, deschisa, pentru a vana – asa cum sunt zonele din jurul fermelor, pajistile, parcurile sau lizierele. Pasare de prada mica, de culoare castanie, poate fi identificata dupa zborul pe loc caracteristic, in care tine coada lunga deschisa ca pe un evantai. Masculii au capul si coada cenusii, in timp ce la femela – capul, coada si spatele sunt maronii cu dungi negre. Lungimea corpului este de 31-37 cm, anvergura de 68-70 cm, masa corporala medie de 190 g (masculii) si 220 g (femele). Se hranesc in principal cu mamifere mici, dar apreciaza si pasarile mici sau nevertebratele. In libertate, longevitatea medie este de patru ani.

LOCALIZARE SI COMPORTAMENT

Cuibareste mai peste tot in Europa. Populatiile din nordul si estul continentului migreaza in sud pentru a ierna. Populatiile din restul teritoriului sunt sedentare. Vantureii isi cauta prada zburand pe loc, deasupra solului. Au vederea excelenta si pot vedea lumina ultravioleta, ceea ce le permite sa localizeze urmele de urina ale prazii. Ating maturitatea sexuala la varsta de un an. In ritualul nuptial, masculul zboara in jurul femelei si ii aduce hrana. Specia cuibareste in scorburi, in cladiri sau foloseste cuiburile abandonate ale altor specii. Perechile sunt teritoriale si revin la acelasi cuib an de an.

POPULATIE

Totalul populatiei care cuibareste in Europa este cuprins intre 330.000 si 500.000 de perechi. Specia a suferit un declin in anii 1970-1990 si populatia cheie a avut de suferit. In consecinta, specia este considerata acum in declin.

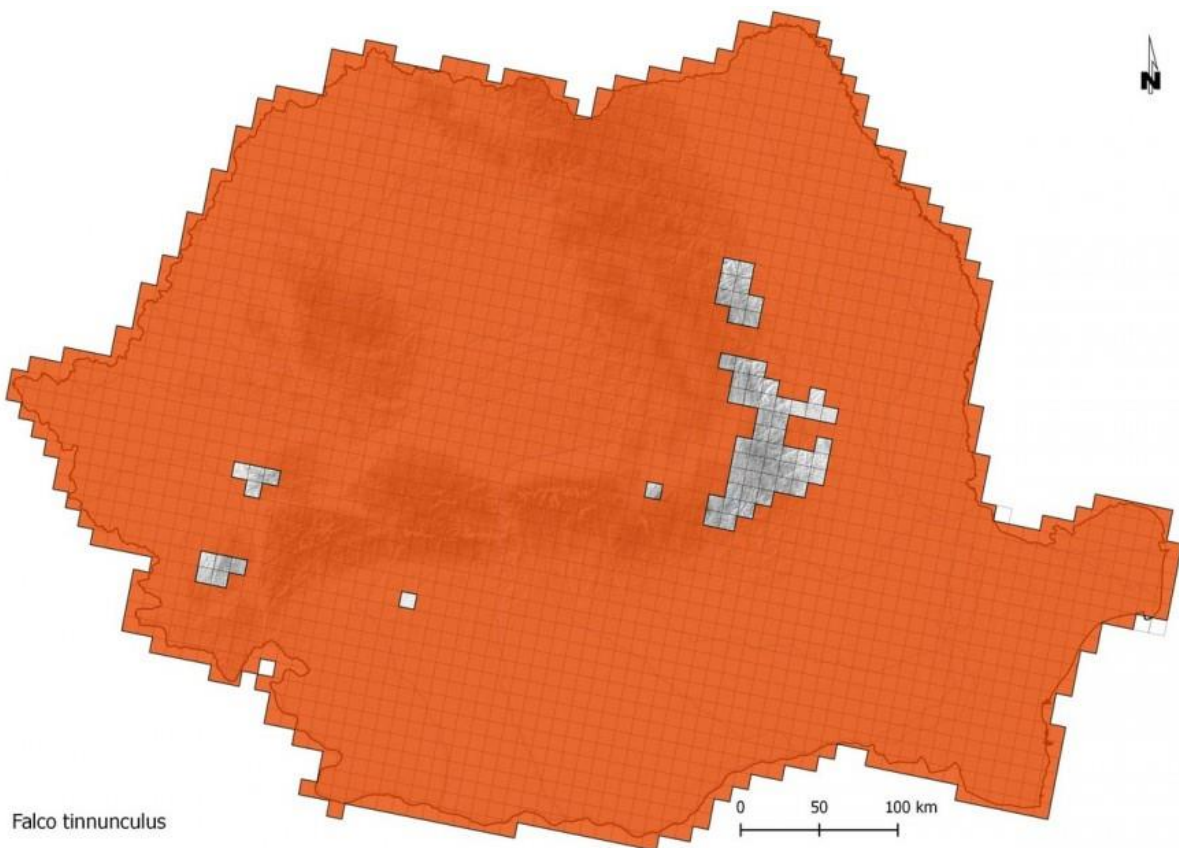
REPRODUCERE

În aprilie sau mai, patru sau cinci ouă de 39x31 mm sunt depuse și clocite de femelă, timp de 27-29 de zile. Ambii părinți vanează pentru puii care vor părăsi cuibul după încă 27-39 de zile. Juvenilii vor mai sta încă o lună alături de părinți. Scot un singur rând de pui pe an.

AMENINȚĂRI ȘI MĂSURI DE CONSERVARE

Specia a suferit de pe urma intensificării agriculturii, a pierderii habitatului și a declinului suferit de mamiferele mici, care sunt pradă lor preponderentă. Eforturile de conservare ar trebui să se concentreze pe îmbunătățirea condițiilor de viață ale animalelor sălbatice de pe terenurile agricole, în special cele care ar duce la redresarea numărului de mamifere mici.

HARTI JPEG: HARTA DE DISTRIBUȚIE A ZONELOR DE CUIBĂRIRE BAZATĂ PE PĂTRATE ETRS 10KM (RAPORT ART. 12)

Cod specie: A125

Denumire stiintifica: Fulica atra

Denumire populara: Lișiță

DESCRIERE

Traieste in zone cu ape mici, linistite, lacuri, iazuri, canale de irigatii, baraje de acumulare, mlastini si balastiere. Deseori poate fi intalnita, pe timp de iarna, si in estuare. Masculul si femela au cap negru, corp negru cu nunate gri, cioc alb cu un mic scut facial alb. Ochii sunt rosii, picioarele de culoare verde-galbui, iar laba piciorului este partial palmata si de culoare gri. Lungimea corpului este de 36-39 cm, anvergura de 65-75 cm, masa corporala medie de 800 g. Masculul si femela seamana foarte bine, desi femela este putin mai mica. Se hraneste, preponderent, cu plante acvatice, dar nu refuza nevertebratele, oua de pasare, amfibieni, pesti sau mamifere mici. In salbaticie, traiesc, in medie, cinci ani.

LOCALIZARE SI COMPORTAMENT

Cuibareste in aproape toata Europa. Este o specie sedentara in zonele cu clima temperata, dar populatiile din nordul si estul continentului migreaza catre zonele de centru, vest si sud pe timp de iarna. Unele ajung chiar pana in Africa de Nord. Plecarea spre zonele de iernat se face in luna septembrie, iar calatoria de intoarcere incepe in luna februarie. Isi obtine hrana prin scufundarea sub apa si prin culegerea de pe sol. Este o specie diurna, dar se poate hrani, uneori, si in timpul noptilor in care lumina lunii este puternica. Atinge maturitatea sexuala la varsta de doi ani. Specie monogama, extrem de teritoriala in sezonul de imperechere, agresiva si fata de propria specie si fata de alte specii. Ritualul de imperechere este simplu si implica o curatare reciproca cu ajutorul ciocului, dupa care partenerii aleg un loc de cuibarit. Aici isi vor construi cuibul din frunze uscate si iarba, ca o ridicatura, fie pe vegetatie de pamant, fie pe vegetatie plutitoare.

POPULATIE

Populatia care cuibareste in Europa este foarte mare, intre 1,3 si 2,3 milioane de perechi. Unele populatii cheie au suferit declinuri in perioada 1990-2000, dar celelalte populatii au ramas stabile.

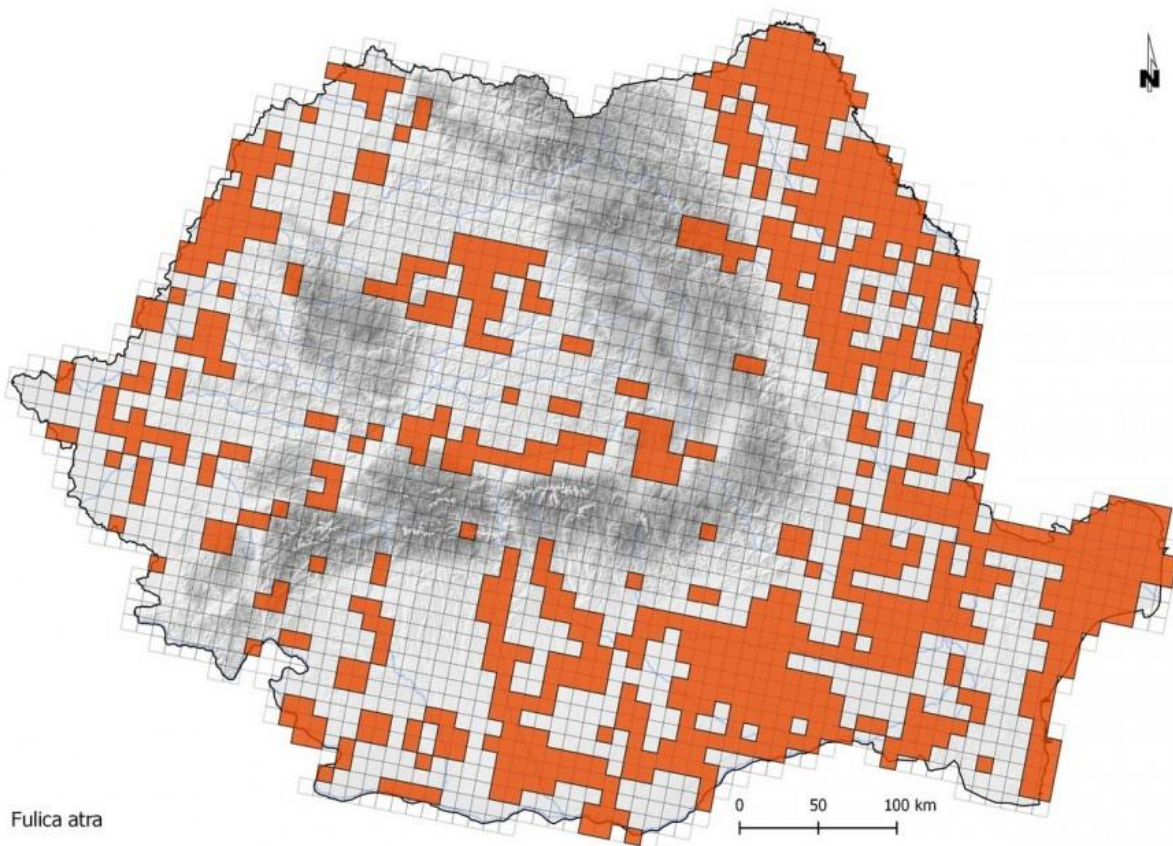
REPRODUCERE

Ouale sunt depuse la mijlocul lunii martie. Ambii parinti clocesc intre sase si 10 oua, cu marimea de 53x36 mm, timp de 21-24 de zile. Cei doi au grija de pui pana cand acestia sunt independenti, la 55-60 de zile de la eclozare. Au cate doua sau trei ponte pe an.

AMENINTARI SI MASURI DE CONSERVARE

Este o specie comuna in toate habitatele, se adapteaza foarte bine si la mediul urban. In unele zone in care apa este poluata, murdara de gunoaie sau plina de petrol, populatiile au cunoscut declinuri.

HARTI JPEG: HARTA DE DISTRIBUȚIE A ZONELOR DE CUIBĂRIRE BAZATĂ PE PĂTRATE ETRS 10KM (RAPORT ART. 12)

Cod specie: A153

Denumire stiintifica: Gallinago gallinago

Denumire populara: Becațină comună

DESCRIERE

Cuibareste in mlastini si zone umede, deseori pe marginea lacurilor si a raurilor. Iarna sta in zone de coasta sau mlastinoase. Partile superioare sunt de culoare maronie cu pete mai deschise la culoare, partile inferioare sunt de culori palide, cu dungii negre pe piept, iar banda de la ochi este intunecata si marginita de doua benzi mai deschise. Picioare scurte, aripi lungi, iar ciocul distinctiv este alungit mult. Masculul seamana foarte bine cu femela, desi ea are ciocul putin mai lung. Lungimea corpului este de 25-27 cm, anvergura de 44-47 cm, masa medie corporala de 110 g. Se hraneste cu nevertebrate si plante. In libertate, longevitatea medie este de trei ani.

LOCALIZARE SI COMPORTAMENT

Cuibareste in aproape toata Europa. Populatiile din nordul si din estul extrem migreaza spre sud-vest pentru a ierna, dar ajung si in Africa. Pleaca de pe locurile de cuibarit in luna iulie si revin in anul urmator in lunile martie-mai. Se hranesc la rasarit si la apus de soare, sondand cu ciocul lung in noroi. Atinge maturitatea sexuala la varsta de doi ani. Masculii sunt primii care ajung la locurile de cuibarit si stabilesc teritoriile. Femelele selecteaza un loc de cuib si legatura dintre pasari este intarita de un ritual nuptial in care masculul zboara in cerc, apoi intra in picaj si produce un sunet de toba in timp ce coada ii vibreaza in aer. Ambii parteneri prefera o viata fara multe complicatii, iar cuibul lor este o mica adancitura din sol.

POPULATIE

Populatia care cuibareste in Europa este mare: intre 930.000 si 1,900.000 de perechi. In ciuda unui declin din mai multe tari in perioada 1990-2000, mai multe populatii europene au ramas stabile in tot acest timp.

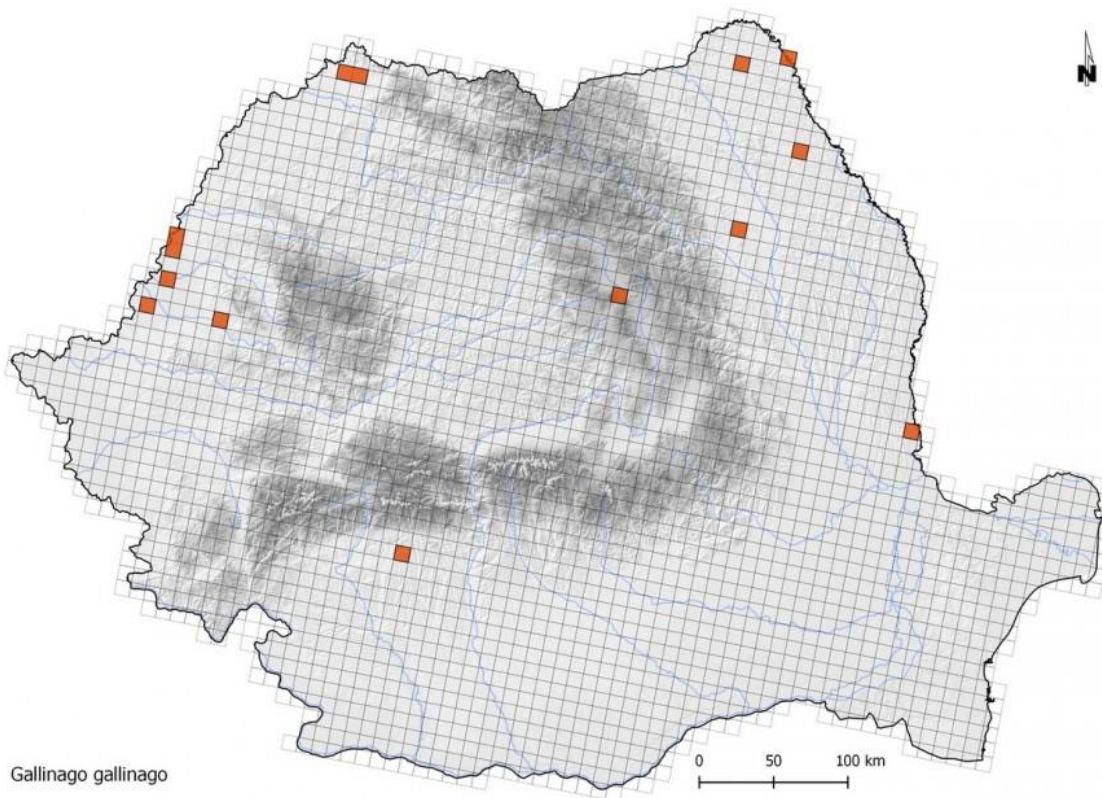
REPRODUCERE

Trei-cinci oua de 40x29 mm sunt depuse in perioada aprilie-iunie. Femela le cloceste pentru 18-20 de zile, si fiecare parinte are grija de jumătate din pui. Acestia parasesc cuibul dupa 19-20 de zile. O singura ponta pe an.

AMENINTARI SI MASURI DE CONSERVARE

Declinurile au fost atribuite asanarii zonelor umede, ceea ce a dus la pierderea habitatului si a prazii, pe langa declinul cauzat de vanatoarea excesiva. In mai multe tari, specia a beneficiat de masuri de management al zonelor umede, prin regularizarea nivelului apelor, deoarece becatinele au nevoie de ape mici.

HARTI JPEG: HARTA DE DISTRIBUȚIE A ZONELOR DE CUIBĂRIRE BAZATĂ PE PĂTRATE ETRS 10KM (RAPORT ART. 12)

Cod specie:A459

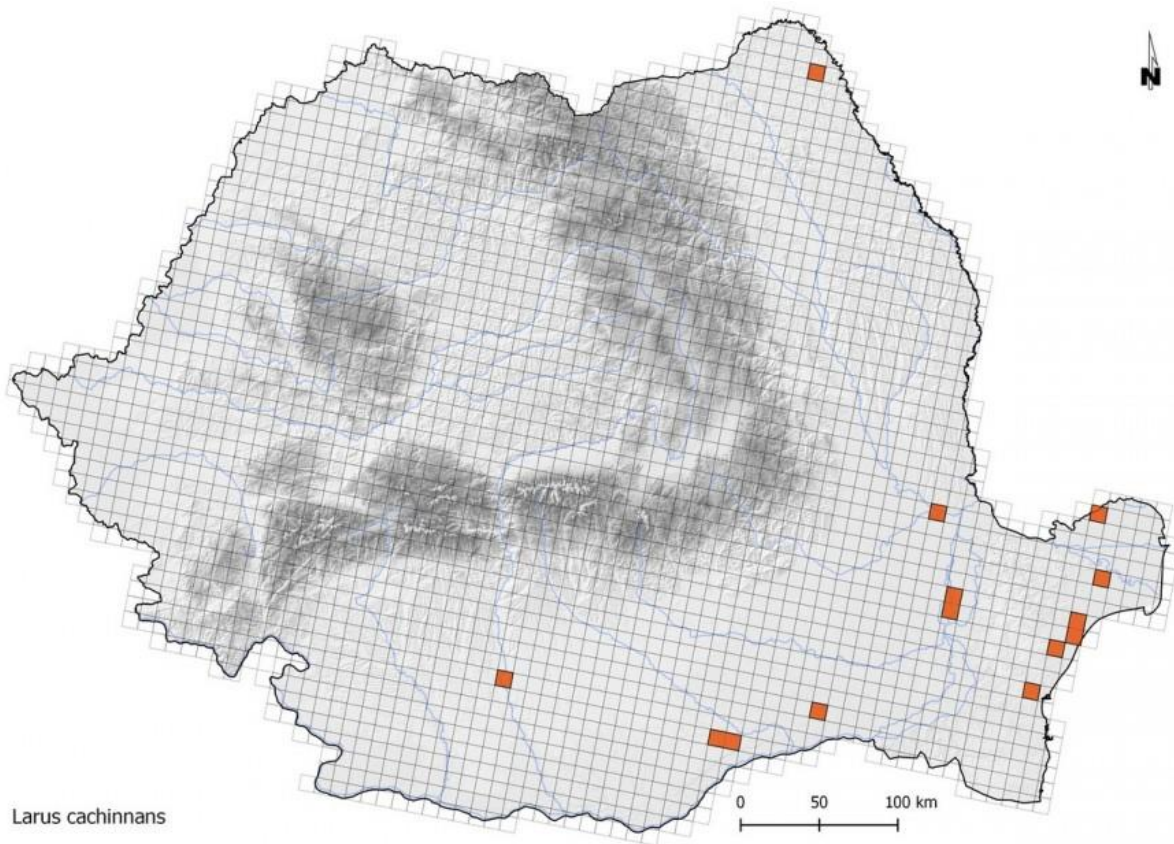
Denumire stiintifica: *Larus cachinnans*

Denumire populara: Pescăruș pontic

DESCRIERE

HARTI JPEG: HARTA DE DISTRIBUȚIE A ZONELOR DE CUIBĂRIRE BAZATĂ PE PĂTRATE ETRS 10KM (RAPORT ART. 12)

Cod specie: A179

Denumire stiintifica: *Larus ridibundus*

Denumire populara: Pescăruș râzător

DESCRIERE

În general, poate fi găsit lângă ape calme, mici, cuibărește lângă mlăștini, iazuri, lacuri și zone uscate din apropierea apelor. Larva poate fi găsită într-o varietate de habitate, inclusiv în apropiere de ferme, parcuri și locuri de joacă. Este un pescarus mic, lungimea corpului de 35-39 cm, cu o glugă ciocolatie vară, pe care o pierde în timpul iernii. Partile superioare sunt gri, cele inferioare sunt albe, cioc și picioare roșii. Anvergura aripilor este de 86-99 de centimetri, iar masa corporală atinge, în medie, 200-400 de grame. Este un oportunist când vine vorba despre hrană, de la insecte la viermi, pești, hoituri și gunoaie menajere. În salbaticie, durata medie de viață este de 11 ani.

LOCALIZARE SI COMPORTAMENT

Cuibărește în aproape toată Europa, continent care acum are mai mult de jumătate din întreaga populație globală. Mare parte din pasările europene migrează spre sud sau sud-vest pentru a ierna. Sunt văzute de obicei în stoluri și cuibăresc în colonii unde fiecare pereche își apără teritoriul. Maturitatea sexuală este atinsă la vârsta de doi ani. În ritualul nuptial, masculul hrănește femela. Cuibul constă într-o mică parcelă de pământ, racaită, demarcată cu vegetație, deși în anumite zone umede cuibul este construit pe o movilă.

POPULATIE

Populația care cuibărește în Europa este mare, 1,5 – 2 milioane de perechi și a crescut în perioada 1970-1990, ceea ce a balansat actualul declin din Europa centrală și de vest.

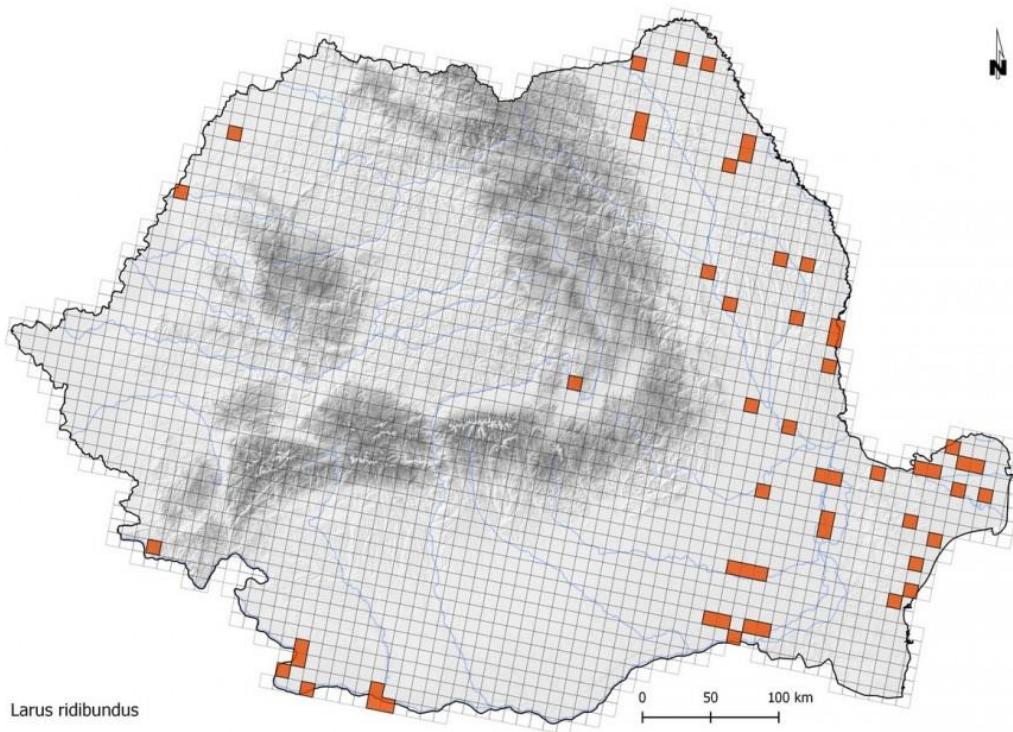
REPRODUCERE

În Europa de est, depun de la jumătatea lunii aprilie două – trei ouă cu mărimea de 53x37 mm. Ambii părinți le clocesc pe rând, timp de 23-26 de zile. După ce ies din ou, puii sunt îngrijiți de ambii părinți și vor părăsi cuibul la 33-37 de zile după eclozare. Scot un singur rând de pui pe an.

AMENINTARI SI MASURI DE CONSERVARE

Nu se stie sigur care este motivul declinului pentru populatia europeana, desi deranjarea cuiburilor prin activitati umane ar putea fi o cauza. Conservarea actualei populatii este necesara. Specia are nevoie de platforme artificiale de cuibarit.

HARTI JPEG: HARTA DE DISTRIBUȚIE A ZONELOR DE CUIBĂRIRE BAZATĂ PE PĂTRATE ETRS 10KM (RAPORT ART. 12)

Cod specie: A230

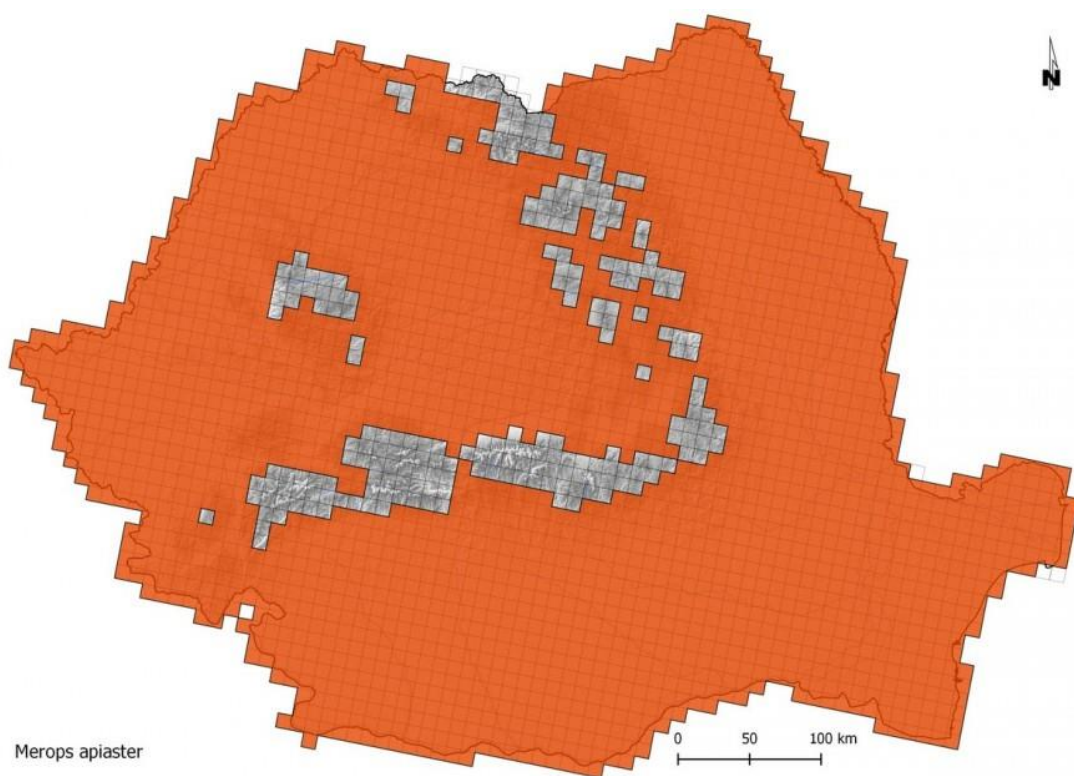
Denumire stiintifica: *Merops apiaster*

Denumire populara:

DETALII

HARTI JPEG: HARTA DE DISTRIBUȚIE A ZONELOR DE CUIBĂRIRE BAZATĂ PE PĂTRATE ETRS 10KM (RAPORT ART. 12)

Cod specie: A160

Denumire stiintifica: Numenius arquata

Denumire populara: Culic mare

DESCRIERE

Cuibareste in zone umede, balti si mlastini, dar ierneaza pe zone de coasta. Aproximativ de marimea unei fazanite, are o lungime a corpului de 50-57 cm, anvergura de 80-100 cm, masa corporala medie 770 g (mascul) si 1000 g (femela). Pasare de culoare cenusiu-maronie, cu pete negre pe cap, gat, piept si partile superioare, de culoare galben palida pe abdomen si cu tartita alba. Ciocul lung si curbat in jos este roz pe partea inferioara, iar picioarele lungi sunt de culoare gri-albastruie. Masculul seamana foarte bine cu femela, dar ea este mai mare. Se hraneste cu insecte, viermi, crustacee, moluste, fructe de arbusti, seminte, iar uneori si cu vertebrate mici. Longevitatea medie in salbaticie este de cinci ani.

LOCALIZARE SI COMPORTAMENT

Cuibareste in mai toata partea de nord a Europei, rar si in partile sudice. Migreaza iarna in sudul Europei, in Africa si in Asia de sud. Pasarile parasesc terenurile de cuibarit in perioada iunie-august si se intorc incepand cu luna februarie a anului urmator. Se hraneste sondand cu ciocul in noroi dupa nevertebrate, iar uneori chiar si noaptea. Atinge maturitatea sexuala la varsta de doi ani. Perechea este monogama, iar cuibaritul are loc de obicei la acelasi cuib, perechea fiind solitara si teritoriala. In ritualul nuptial, masculul canta in zbor, se avanta cat mai sus si apoi planeaza spre pamant cu aripile intinse la maximum. Cuibul este o mica denivelare, deseori in iarba sau rogoz.

POPULATIE

Populatia cuibaritoare din Europa este mare: 220.000 – 360.000 de perechi. In perioada 1970-1990 a cunoscut un declin, care continua si azi.

REPRODUCERE

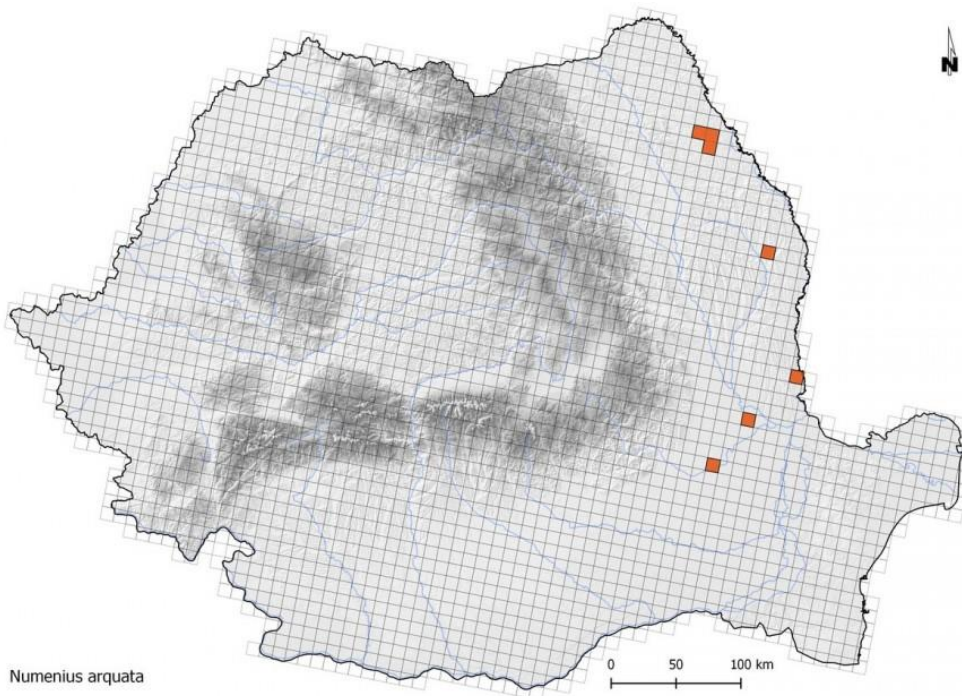
Intre trei si cinci oua, cu marimea de 68x48 mm, depuse in perioada aprilie-mai. Cei doi parinti le clocesc timp de 27-29 de zile, apoi ingrijesc puii impreuna. La 32-38 de zile de la eclozare, puii parasesc cuibul. Perechile au un singur rand de pui pe an.

AMENINTARI SI MASURI DE CONSERVARE

La nivel global, specia este in declin, ca rezultat direct al pierderii habitatului prin asanarea de mlastini si intensificarea agriculturii. Studiile au aratat ca si pradarea cuiburilor de catre mamifere are un rol esential in acest declin.

HARTI JPEG: HARTA DE DISTRIBUȚIE A ZONELOR DE CUIBĂRIRE BAZATĂ PE PĂTRATE ETRS 10KM (RAPORT ART. 12)

Cod specie: A017

Denumire stiintifica: Phalacrocorax carbo

Denumire populara: Cormoran mare

DESCRIERE

Cormoranul mare este o specie cu răspândire largă pe toate continentele. Preferă habitatele umede cu întindere mare de apă de unde își procură hrana ce constă din pește de toate dimensiunile, specia fiind complet ihtiofagă. Cuibărește în sălcete și plopi albi sau negri cu coronament bogat unde își pot amplasa cuiburile de dimensiuni mari. Penajul este complet negru, excepție face ciocul ascuțit asemănător păsărilor de pradă de culoare galbenă și pata albă de la baza ciocului, care se întinde pe obraz. Ochii sunt de culoare galbenă cu pupila neagră evidentă. Forma corpului este alungită pentru a ajuta pasărea la înotul subacvatic. Peștele îl capturează exclusiv prin scufundare. Lungimea corpului este de 84-90 cm, iar anvergura aripilor este de 130-160 cm, cu o masă corporală de 2,6-3,7 kg. Longevitatea maximă atinsă în sălbăcie este de 22 ani.

LOCALIZARE SI COMPORTAMENT

Cormoranul mare este o specie sedentară, rămâne de obicei în apropierea coloniei chiar și în afara sezonului de cuibărit. Este întâlnit pretutindeni în habitatele umede din Europa, unde întinderile de apă sunt vaste. În America de Nord preferă habitatele de coastă ale Atlanticului de Vest. Încep cuibăritul în lunile aprilie-mai, adesea în colonii de sute sau chiar mii de perechi în funcție de suprafața habitatului specific. Perechile părăsesc cuibul la 2-3 luni de la începutul perioadei de cuibărit, respectiv în lunile iulie-august, deplasându-se spre zone cu lacuri mari unde se pot scufunda în căutarea peștelui. Cuibul este asamblat din crenguțe uscate, pene și excremente în coronamentul salciilor și plopilor, arborii pot număra chiar și până la 20 de cuiburi pe trunchi. În mod normal, coloniile sunt refolosite ani la rând, extinzându-se pe măsură ce puii devin adulți și încep cuibăritul la rândul lor. Excrementele cormoranilor mari sunt acide, astfel încât arborii din amplasamentul coloniei devin uscați într-un an sau doi de la amplasarea coloniei. Juvenilii devin activi pentru reproducere din al doilea an de viață.

POPULATIE

Populația europeană este relativ mare, până la 310.000 de perechi cuibăritoare, populația crește în perioada 1970-1990. Populațiile au continuat să crească și în perioada 1990-2000, fiind astfel în creștere pe tot cuprinsul Europei. În România, specia are o populație de aproximativ 18.000-20.000 de perechi cuibăritoare.

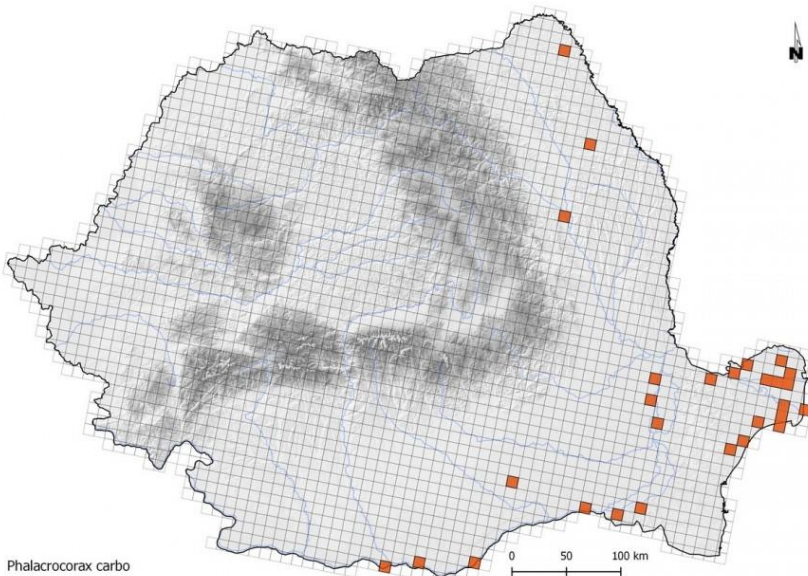
REPRODUCERE

Femelele depun 3-5 ouă în lunile aprilie-mai, incubația este de 28-31 zile. Puii dezvoltă penajul de juvenili la aproximativ 45-55 de zile de la eclozare, părinții îngrijindu-i în tot acest timp. Puii devin independenți la aproximativ 105-145 de zile de la eclozare, alăturându-se părinților în căutarea hranei. Perechile au de obicei o singură pontă pe sezon, dar pot avea două ponte în cazul în care prima este pierdută.

AMENINTARI SI MASURI DE CONSERVARE

Pierderea sau degradarea zonelor umede, asociată cu fragmentarea sau pierderea habitatelor de cuibărit (arbori, arbuști, stuf) și hrănire, împreună cu poluarea apelor interioare, braconajul și înecarea păsărilor în plasele de pescuit constituie principalele amenințări. Activități de reconstrucție ecologică sunt necesare în toată lunca inferioară a Dunării.

HARTI JPEG: HARTA DE DISTRIBUȚIE A ZONELOR DE CUIBĂRIRE BAZATĂ PE PĂTRATE ETRS 10KM (RAPORT ART. 12)

Cod specie: A249

Denumire stiintifica: Riparia riparia

Denumire populara: Lăstun de mal

DESCRIERE

Poate fi gasit in mai multe tipuri de habitat, inclusiv in apropierea fermelor, pe pasuni si mlastini, de obicei in apropierea raurilor si lacurilor. Mai mic decat lastunul de casa si randunica, are partile superioare maronii, gat si abdomen albe si o dunga inchisa pe piept. Aripile sunt negre pe partea inferioara. Silueta zvelta, cu aripi lungi si o coada putin bifurcata. Lungimea corpului de 12-14 cm, anvergura de 25-29 cm, masa corporala medie de 14 g. Masculul si femela seamana foarte bine. Se hranesc cu insecte zburatoare. In libertate, longevitatea este de doi ani.

LOCALIZARE SI COMPORTAMENT

Vizitator de vara in aproape toata Europa, ierneaza in estul si sudul Africii. Pasările ajung in Africa in lunile octombrie-noiembrie si revin in martie. Specie diurna, vaneaza deasupra apelor, iar deseori sta pe ramuri sau sarme, de unde urmareste prada. Atinge maturitatea sexuala la varsta de un an. Cuibareste in colonii masive. Masculii sapa o groapa mica in peretii malurilor nisipoase si canta si zboara in fata ei pentru a atrage femelele. Legatura dintre parteneri dureaza toata viata, desi exista dese cazuri cand unul dintre parteneri "calca stramb". In cavitatea facuta de mascul, cuibul este captusit cu iarba si pene.

POPULATIE

Populatia cuibaritoare din Europa este foarte mare: 5,4-9,5 milioane de perechi. In perioada 1970-1999 specia a cunoscut un declin, dar populatiile s-au stabilizat in anii 1990-2000.

REPRODUCERE

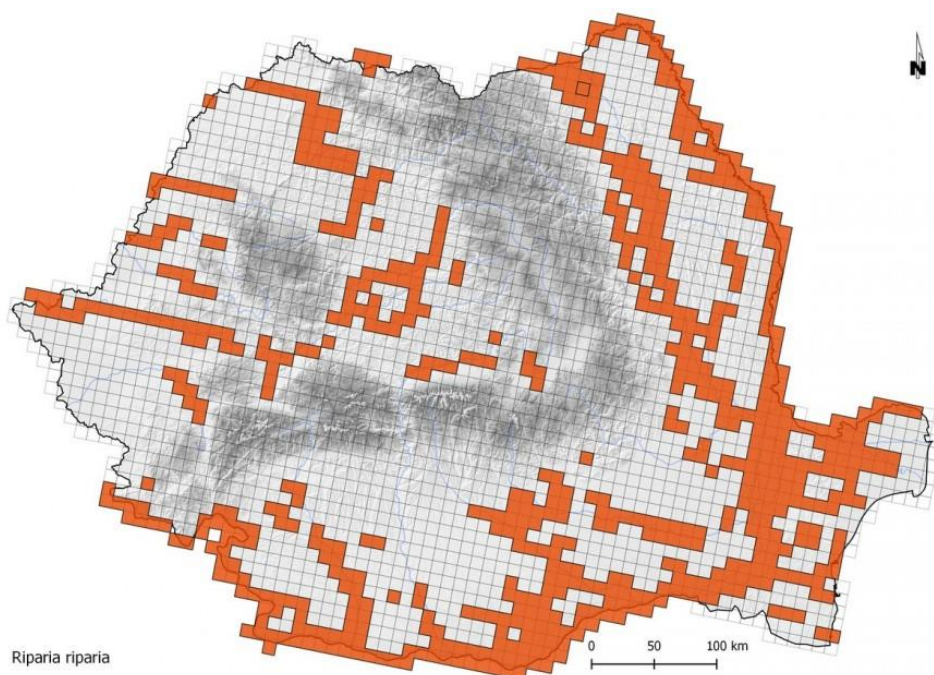
In luna mai femela depune intre doua si sapte oua cu marimea de 18x13 mm, pe care partenerii le vor cloci pe rand, timp de 12-16 zile. Puii sunt hraniti de ambii parinti pana cand parasesc cuibul, la 18-22 de zile de la eclozare. Vor mai fi dependenti de parintii lor

pentru inca o saptamana, iar seara vor reveni la cuib. De obicei, lastunii de mal scot doua randuri de pui pe an.

AMENINTARI SI MASURI DE CONSERVARE

Locurile de cuibarit ale lastunilor de mal sunt deseori distruse de activitatile umane precum managementul albiilor de rau. Pot folosi si locuri artificiale, atunci cand este cazul. De asemenea, cresterea uzului de pesticide in agricultura lasa lastunii fara principala sursa de hrana: insectele.

HARTI JPEG: HARTA DE DISTRIBUȚIE A ZONELOR DE CUIBĂRIRE BAZATĂ PE PĂTRATE ETRS 10KM (RAPORT ART. 12)

Cod specie: A142

Denumire științifică: *Vanellus vanellus*

Denumire populară: Nagâț

DESCRIERE

Specia cuibărește în habitate deschise cu vegetație mică inclusiv pe terenuri agricole, turbării, lunci și zone umede. Iarna formează stoluri pe pășuni și terenuri arate. Are o creastă evidentă neagră și lungă pe cap și penaj negru și alb cu spatele verde irizat. Aripile rotunde sunt vizibile în zbor. Sexele sunt asemănătoare. Lungimea corpului este de 67-72 cm, anvergura aripilor de 67-72 cm și greutatea medie a corpului de 140-320 g. Se hrănește cu viermi și insecte. Longevitatea medie în sălbăticie este de 4-5 ani.

LOCALIZARE SI COMPORTAMENT

Este o specie larg răspândită pe tot cuprinsul Europei care deține 50% din populația cuibăritoare globală. Majoritatea populației este migratoare, iernând în nordul Africii, nordul Indiei, Pakistan și unele regiuni din China. Atât diurn cât și nocturn în comportament, se hrănește pe timpul nopților cu lună plină pentru a evita furtul hranei de către pescăruși. Masculul efectuează un zbor de curtare peste teritoriu începând din luna februarie. Atinge maturitatea sexuală la vârsta de un an. Cuibul este amplasat într-o adâncitură puțin adâncă, fiind căptușit cu vegetație.

POPULATIE

Totalul populației cuibăritoare a Europei este mare de 1.700.000-2.800.000 de perechi, dar a suferit un declin major în toată Europa, fiind considerată încă o specie vulnerabilă.

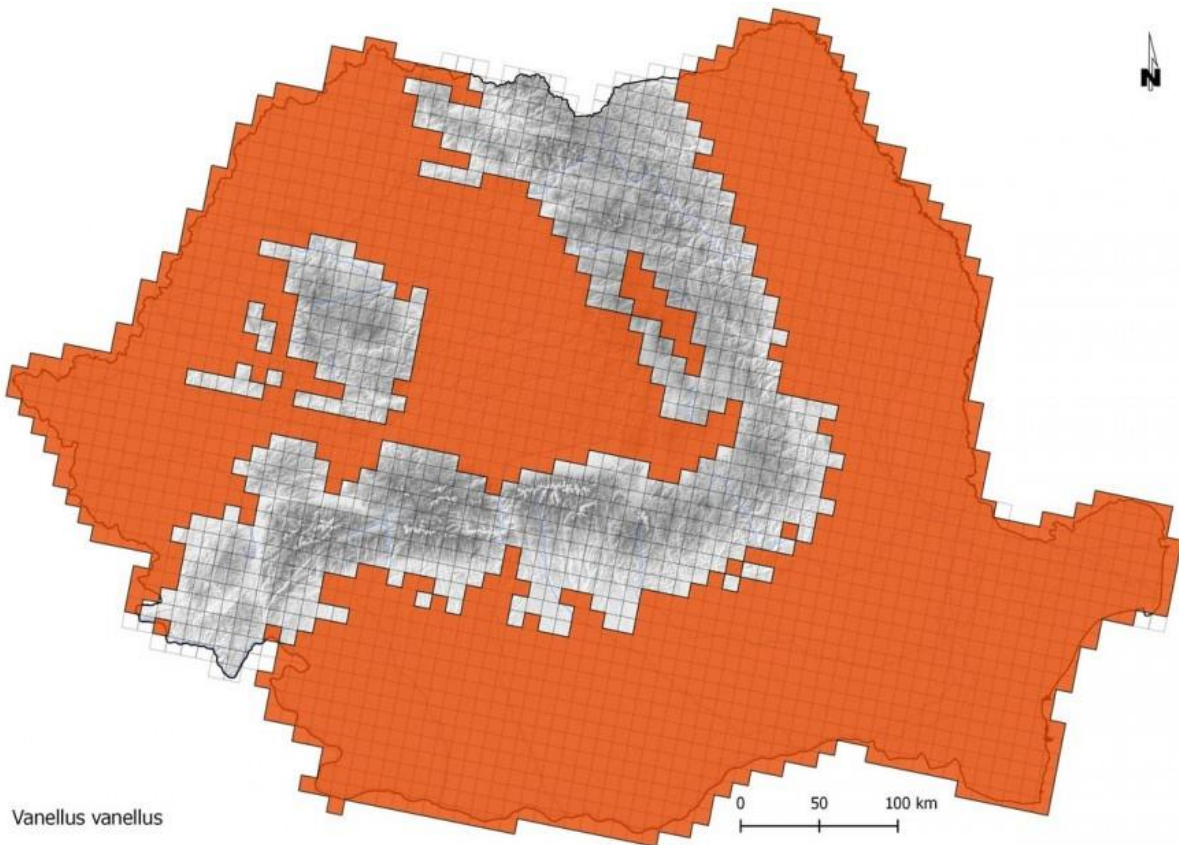
REPRODUCERE

3-4 ouă sunt depuse în perioada martie-iulie, având 47x33 mm în dimensiune și clocite de ambii părinți pentru 26-28 de zile. Puii dezvoltă penajul la 35-40 de zile de la eclozare. Perechile sunt în general monogame pe timpul sezonului de cuibărit, ocazional fiind și poligame. Masculii păstrează în general același loc pentru cuib de la an la an. Au o singură generație pe an.

AMENINTARI SI MASURI DE CONSERVARE

Declinul masiv al populației cuibăritoare europene este cauzată de pierderea habitatelor propice ca rezultat al schimbărilor din practicile agricole. De exemplu, semănatul de toamnă al holdelor de grâu au dus la o vegetație care este prea înaltă pentru nagâți, iar pesticidele reduc disponibilitatea insectelor. Aceste probleme pot fi rezolvate prin măsuri agro-mediu care încurajează metodele agricole prietenoase cu mediul natural.

HARTI JPEG: HARTA DE DISTRIBUȚIE A ZONELOR DE CUIBĂRIRE BAZATĂ PE PĂTRATE ETRS 10KM (RAPORT ART. 12)

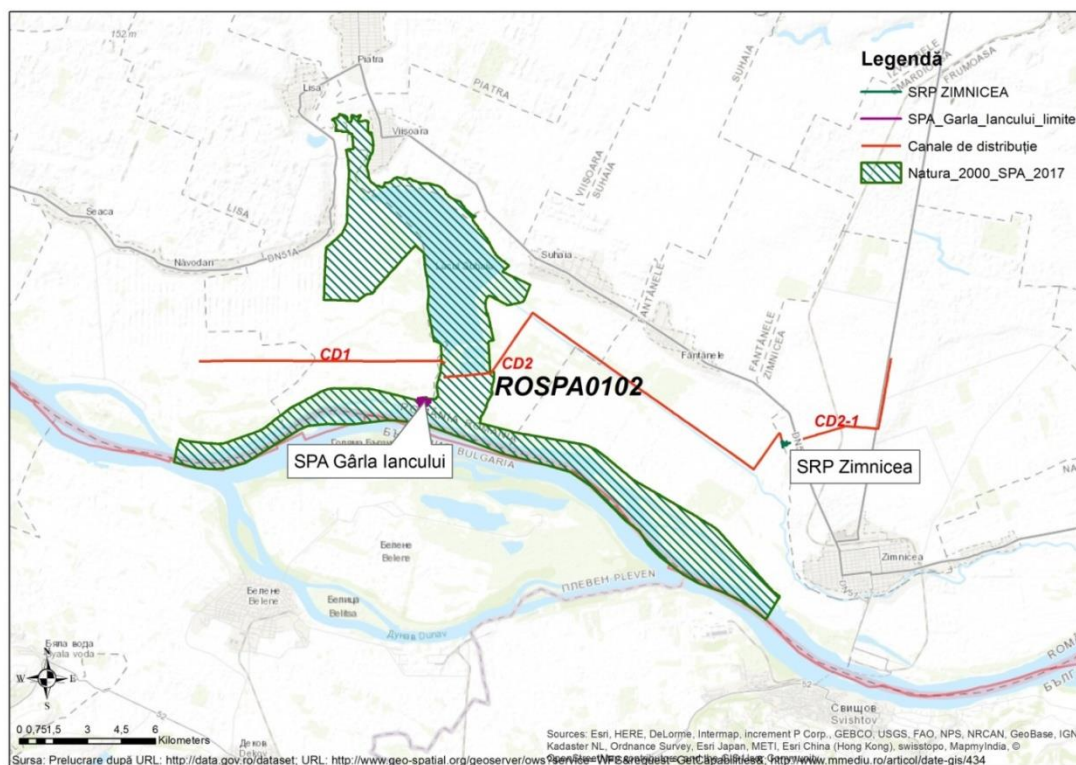

În raport cu zonele naturale protejate prin Rețeaua Natura 2000, amplasamentul lucrărilor de investiții este cuprins parțial în interiorul ariei de protecție specială avifaunistică (ROSPA0102 Suhaia) astfel:

- SPA Gârla Iancului este situată în interiorul ROSPA0102 Suhaia;
- 2,2 km din canalul de distribuție CD2 sunt situați în interiorul ROSPA0102 Suhaia (menționăm că lucrările la canalul CD1 sunt cele la stăviarul 1, podețe și înlocuirea conductei Dn1200 mm de 30 m).

În figura de mai jos este prezentată amplasarea lucrărilor de investiții în raport cu zonele naturale protejate:

Figura c)2. Amplasarea lucrărilor de investiții în raport cu ROSPA0102

Pentru a reduce impactul asupra biodiversității, în perioada de construcție și de refacere a amplasamentului se vor lua următoarele măsuri:

- lucrările de reabilitare vor fi executate în afara perioadei de depunere a ouălor, de cuibărit a speciilor de păsări și de hibernare a speciilor de animale care populează aria protejată;
- toate etapele lucrărilor se vor realiza cu respectarea condițiilor impuse prin actele de reglementare;
- suprafețele afectate temporar de lucrările proiectului vor fi refăcute;
- se vor respecta, cu strictețe, căile de acces, platformele și culoarul de lucru;
- se vor folosi mijloace de transport și utilaje cu grad sporit de silențiozitate, prevăzute cu atenuare de vibrații care vor avea efectuate la zi inspecțiile tehnice periodice, precum și prin respectarea programului zilnic de lucru;

- deplasarea camioanelor pe drumurile de pământ sau balastate se va face cu viteze de maxim 30 km/h;
- nu se vor face depozite de materiale sau deșeuri în afara spațiilor destinate acestui scop;
- executantul lucrărilor de construcție și reconstrucție ecologică va instrui angajații și va urmări gestionarea corespunzătoare a tuturor categoriilor de deșeuri generate (menajere și tehnologice), prin colectare selectivă, transport și eliminare/valorificare, cu respectarea prevederilor legale în domeniu;
- se vor avea în vedere recomandările custozilor ariilor protejate pentru protecția speciilor caracteristice siturilor specificate.

Faza de funcționare

Funcționarea amenajării de irigații Viișoara nu va avea efecte negative asupra elementelor de biodiversitate ale siturilor de protecție.

d) se va estima impactul potential al proiectului asupra speciilor si habitatelor din aria naturala protejata de interes comunitar;

Lucrările de reabilitare produc un impact potențial asupra factorilor de mediu care este limitat în timp și la spațiul destinat execuției. Lucrările prevăzute de proiect sunt lucrări care se vor realiza ca lucrări pregătitoare (organizarea de șantier) și lucrări în amplasamentul amenajării (lucrările de demontare, montare).

Este recomandată coordonarea de către executant a lucrărilor astfel încât să fie respectate reglementările în vigoare privind activitățile specifice în zona de lucru, pentru ca impactul potențial asupra mediului să fie redus la minimum.

Impactul asupra factorului de mediu aer este temporar, pe perioada efectuării săpăturilor/excavărilor, transportului materialelor și echipamentelor și constă în emisii în atmosferă de pulberi sedimentabile și de gaze arse de la utilajele și mijloacele de transport folosite pentru realizarea lucrărilor.

Va exista un nivel redus și limitat în timp de poluare a aerului în zonele de lucru și se va urmări respectarea prevederilor Legii nr. 104/2011 privind calitatea aerului înconjurător și STAS 12574/87 privind protecția atmosferei, utilizând numai utilaje și mijloace de transport conforme, ale căror emisii vor respecta cerințele reglementărilor în vigoare. Utilizarea unor astfel de utilaje va face posibilă și limitarea nivelului de zgomot, respectând astfel prevederile H.G. nr. 1756/2006 privind limitarea nivelului de zgomot în mediu produs de echipamentele destinate utilizării în exteriorul clădirilor. Nu se va lucra pe timpul nopții.

Impactul asupra factorului de mediu apă este redus, luând în considerare că în etapa de execuție se folosesc cantități reduse de apă (pentru eventuala stropire a frontului de lucru, pentru curățarea zonelor de lucru, dacă este cazul). Mai mult decât atât, prin realizarea investiției se va reduce semnificativ consumul de apă din fluviul Dunărea pentru irigații.

Cursul de apă al Dunării nu va fi afectat de lucrările specifice de șantier, deoarece punctele în care se vor executa activități cu potențial de influențare a calității apelor de suprafață (organizarea de șantier, amenajarea de depozite temporare de materiale, etc.) vor fi situate la distanță față de acestea. Astfel, compoziția biochimică și turbiditatea apelor de suprafață nu vor fi modificate.

Pentru protecția apelor subterane se recomandă măsuri de bună organizare a lucrărilor, astfel încât să se evite deversări de diverse materiale (în special lichide) pe sol. În cazul poluării accidentale datorate scurgerilor de carburanți și/sau lubrifianți de la mijloace de transport și/sau utilaje defecte se va interveni imediat cu substanțe absorbante/neutralizatoare iar defecțiunile utilajelor vor fi remediate numai în unități de service specializate.

Poluarea sonoră va fi limitată la perioada desfășurării lucrărilor și localizată strict la amplasamentul unde acestea se vor desfășura. Principalele zgomote se vor datora utilajelor și echipamentelor folosite pe șantier, care vor respecta prevederile HG 1756/2006 menționată anterior. Zgomotele produse pe șantier, indiferent de sursa lor, pot afecta

personalul de execuție dacă nu se folosesc măsuri de protecție cerute de reglementările în vigoare (HG nr. 300/2006 privind cerințele minime de securitate și sănătate pentru șantierele temporare sau mobile).

Impactul asupra solului este de natură mecanică, o perioadă scurtă de timp și limitat la zona organizării de șantier (ocupare temporară).

Impactul asupra solului va fi diminuat pe cât posibil prin folosirea unor suprafețe de teren cât mai reduse și amenajate pentru depozitarea temporară a deșeurilor, suprafețe ce vor fi curățate de către executant la finalizarea lucrărilor.

Surplusul de pământ va fi transportat și depozitat de către constructor în depozite aprobate de autorități.

Având în vedere că lucrările proiectului se desfășoară, în extravilanul orașului Zimnicea, în zone nelocuite, acestea vor avea un impact minor asupra populației și locuințelor.

Referitor la *impactul asupra florei și faunei*, lucrările proiectului se execută în ecosisteme antropizate (incinta amenajării Viișoara, terenuri arabile).

Amplasamentul lucrărilor de investiții pentru reabilitare sunt situate, în cea mai mare parte în interiorul ariei naturale protejate (RORMS0012 Suhaia), care corespunde zonei umede de importanță internațională, sit RAMSAR (RO2066RIS), excepție făcând canalul de distribuție CD2-1.

Amplasamentul lucrărilor de investiții este cuprins parțial în interiorul ROSPA0102 Suhaia astfel:

- SPA Gârla Iancului este situată în interiorul ROSPA0102 Suhaia;
- circa 2,2 km din canalul de distribuție CD2 sunt situați în interiorul ROSPA0102 Suhaia.

Impactul asupra florei și faunei este cuantificat astfel:

Verif. rap.	Status	Verif. retrag.	Nume sit	Tip sit	Cod impact	Nume impact	Loc. impact	Caract. impact	Intens.	Procent (timp)	Influenta	Poluare	Com.	Autor	Data modif.	Operati
Y	Raportat	-	Suhaia	SPA	F03.02.03	Capcane, otrăvire, braconaj	O		M	20	-	N	00	Luiza Teodorescu	08.08.2006 15:43	
Y	Raportat	-	Suhaia	SPA	J01	Focul și combaterea incendiilor	O		L	30	-	N	00	Luiza Teodorescu	08.08.2006 15:41	
Y	Raportat	-	Suhaia	SPA	A01	Cultivare	I		H	60	-	N	00	Luiza Teodorescu	08.08.2006 15:38	
Y	Raportat	-	Suhaia	SPA	F03.01	Vânătoare	O		M	100	-	N	00	Luiza Teodorescu	08.08.2006 15:42	
Y	Raportat	-	Suhaia	SPA	F03.02.03	Capcane, otrăvire, braconaj	I		L	30	-	N	00	Luiza Teodorescu	08.08.2006 15:37	
Y	Raportat	-	Suhaia	SPA	F02.01	Pescuit profesional pasiv	I		H	60	+	N	00	Luiza Teodorescu	08.08.2006 15:37	

Suprafața de teren ocupată temporar în ROSPA0102 Suhaia pe perioada desfășurării lucrărilor de reabilitare a canalului CD2, calculată considerând un culoar de lucru de 1m lățime de fiecare parte a canalului, este de circa 0,44 ha, care raportat la suprafața totală a sitului reprezintă o ocupare temporară de 9,83%. La finalizarea lucrărilor de reabilitare terenul va fi adus la starea inițială redându-i-se funcționalitatea anterioară.

Prin realizarea investitiei **REABILITAREA AMENAJARII DE IRIGATII VIISOARA” – JUDETUL TELEORMAN (SPA Garla Iancului , SRP 2 Zimnicea, Canalul de distributie CD1, Canalul de distributie CD2, Canalul de distributie CD2-1)** se estimeaza ca impactul potential al proiectului asupra speciilor si habitatelor din ariile naturale protejate de interes comunitar este redus, deoarece suprafetele de teren ocupate sunt situate in incinta statiilor SPA Garla Iancului, SRP 2 Zimnicea si in zone amenajate prin lucrari de imbunatatiri funciare – respectiv reabilitarea de sectoare de canale aferente Canalul de distributie CD1, Canalul de distributie CD2, Canalul de distributie CD2-1.

Prin proiectul propus nu se creeaza situatii de potential risc astfel ca nu sunt zone sau factori de mediu posibil a fi afectate, dar se impun masuri specifice privind diminuarea efectelor asupra habitatelor si a faunei situate in zonele adiacente desfasurarii lucrarilor de reabilitare a statiilor SPA Garla Iancului, SRP 2 Zimnicea si pe sectoarele propuse pentru reabilitare pe canalele aferente Canalul de distributie CD1, Canalul de distributie CD2, Canalul de distributie CD2-1.

Prin proiect nu se afecteaza in nici un fel amplasamentul din punct de vedere al protectiei mediului, materialele rezultate in urma activitatii de reabilitare si modernizare a conductelor din infrastructura de irigatii fiind preluate de operatori autorizati.

Proiectant,

Intocmit,
Dorobat Radu